

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, rozhodl v hlavním líčení konaném dne **2. srpna 2016** v Táboře, v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících JUDr. Anny Hruškové a Václava Hejpetra, v trestní věci obžalovaných Tomáše M. a Jiřího K., **t a k t o :**

Obžalovaní

1. Tomáš M. ,

nar. XXXXX v XXXXX, okr. XXXXX, trv. bytem XXXXX

2. Jiří K. ,

nar. XXXXX v XXXXX, okr. XXXXX, trv. bytem XXXXX, okr. XXXXX, jednatel spol. Jihostav Soběslav, s.r.o., Na Pískách 433/II, Soběslav,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu **z p r o š ť u j í** obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře, ze dne 25.8.2015, č.j. 2 KZV 6/2014-154, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

obv. Tomáš M. a následně obv. Jiří K., jako jednatelé spol. Palcát club & bar, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ: 28081099, při zastupování této společnosti, v žádosti o dotaci

z Regionálního operačního programu (dále jen ROP) NUTS II Jihozápad České Budějovice, čestných prohlášeníh a rovněž i ve Smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace a dodatku této smlouvy, vědomě uvedli nepravdivé údaje týkající se výše celkových způsobilých výdajů a současně k žádosti o dotaci v průběhu realizace projektu předložili smlouvy o půjčce s dodatky, které obsahovaly nepravdivé údaje, a to v úmyslu získat neoprávněně finanční prostředky z dotace na projekt s názvem „Rozšíření a modernizace hotelu Palcát“, přičemž konkrétně:

I. obv. Tomáš M.:

dne 24.8.2010 jako jednatel spol. Palcát club & bar, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ: 28081099, podal Regionální radě regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem Jeronýmova 1750/21, České Budějovice, IČ: 75086999, *Žádost o podporu projektu* na projekt nazvaný „Rozšíření a modernizace hotelu Palcát“, vedenou pod kódem 1mFcdP0001 v rámci ROP NUTS II Jihozápad, v níž v úmyslu neoprávněného obohacení této společnosti uvedl nepravdivé údaje týkající se vyčíslení celkových *způsobilých výdajů projektu*, jež byly záměrně navýšeny na celkovou částku 59.168.474,- Kč bez DPH (76.216.012,- Kč vč. DPH), ačkoli si byl vědom toho, že způsobilé výdaje projektu byly mnohem nižší a činily dle prvotně zpracovaného, záměrně nenavyšovaného nákladového rozpočtu, částku ve výši 38.535.677,- Kč bez DPH (46.242.812,- Kč vč. DPH),

přičemž k žádosti jako povinnou přílohu č.8 dokládající *finanční krytí projektu*, tj. zajištění zdrojů na předfinancování a spolufinancování projektu, které je podmínkou pro poskytnutí dotace, doložil *Smlouvu o půjčce uzavřenou dne 1.7.2010* mezi spol. FM-Tábor, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ:26066068, jako věřitelem a Palcát club & bar, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ: 28081099, jako dlužníkem, kterou za obě smluvní strany sám podepsal jako jejich jednatel, když předmětem smlouvy byl závazek věřitele k poskytnutí peněžních prostředků k písemné výzvě dlužníka, učiněné nejpozději do 31.3.2011, a to až do výše 77.000.000,- Kč, vázaných na realizaci předmětného projektu, a takto jednal přesto, že si byl vědom toho, že smlouva obsahuje zcela nepravdivé údaje uváděné ohledně možnosti poskytnutí peněžních prostředků věřitelem v uvedeném objemu, neboť žádnými takovými prostředky spol. FM-Tábor, s.r.o., nikdy nedisponovala a ani jinak je neměla zajištěny,

následným *Čestným prohlášením ze dne 25.5.2011*, které obviněný poskytovateli dotace předložil, lživě potvrdil platnost předmětné Smlouvy o půjčce s ujištěním, že je plně zajištěno finanční krytí projektu, a to přesto, že si byl vědom jednak naprosto nezajištěného finančního krytí projektu a dále toho, že Smlouva se, dle ujednaných smluvních podmínek (viz bod 1 a 5 Smlouvy), které naplněny nebyly, již k 31.3.2011 bez dalšího ruší, tj. pozbývá platnosti, přesto

dne 15.8.2011 na základě těchto vědomě nepravdivých údajů obv. Tomáš M. uzavřel za Palcát club & bar, s.r.o., jako příjemce s Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad jako poskytovatelem *Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad*, r.č. projektu CZ.1.14/3.1.00/11.02245 pod názvem „Rozšíření a modernizace hotelu Palcát“, dle níž měla být poskytnuta dotace ve výši 50% z celkových způsobilých výdajů projektu, max. ve výši 29.584.237,- Kč, z toho činil příspěvek Společenství částku ve výši 25.146.601,45 Kč, příspěvek z Národního financování částku ve výši 4.437.635,55 Kč,

a soukromý závazek spolufinancování příjemce v částce 29.584.237,- Kč, a v níž v čl. VIII, odst. 4 obviněný nepravdivě čestně prohlásil, že má zajištěny finanční zdroje k předfinancování projektu alespoň prvních dvou etap, ačkoli žádné takové prostředky nikdy zajištěny neměl, když následně v důsledku finanční potíží, do nichž se dostal,

dne 2.12.2011 na základě uzavřené Smlouvy o převodu obchodního podílu obviněný Tomáš M. jako společník spol. Palcát club & bar, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ: 28081099, převedl svůj obchodní podíl o velikosti 100% na nového nabyvatele, obv. Jiřího K.,

přičemž takto jednal v úmyslu neoprávněně a nesprávně čerpat ve prospěch žadatele o poskytnutí dotace spol. Palcát club & bar, s.r.o., Tábor, IČ: 28081099, jako její jednatel, jednak ze strukturálních fondů Evropské unie finanční částku 25.146.601,45 Kč, tedy prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být pokryty prostředky z rozpočtu Evropských společenství podle § 44 odst. 2 písm. f) zák. č. 2018/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech v platném znění, a jednak z prostředků státního rozpočtu České republiky finanční částku ve výši 4.437.635,55 Kč, tedy ostatní prostředky státního rozpočtu podle § 44 odst. 2 písm. h) zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v platném znění,

II. obv. Jiří K.:

dne 20.1.2012 jako nový jednatel spol. Palcát club & bar, s.r.o., se sídlem 9. května 2471, Tábor, IČ: 28081099, uzavřel s Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem Jeronýmova 1750/21, České Budějovice, IČ: 75086999, Dodatek č. 1 *Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad* ze dne 15.8.2011, r.č. projektu CZ.1.14/3.1.00/11.02245 pod názvem „Rozšíření a modernizace hotelu Palcát“, vztahující se ke změně harmonogramu projektu - změně termínu zahájení fyzické realizace projektu, a dne 15.6.2012 uzavřel Dodatek č.2 k této Smlouvě, týkající se změny rozpočtu projektu, čímž deklaroval srozumění a smluvní přijetí závazku týkajícího se podmínek poskytnutí dotace, v úmyslu neoprávněného obohacení se, a přestože si byl vědom toho, že celkové způsobilé výdaje pro poskytnutí dotace byly záměrně navýšeny tak, aby bylo možno získat a čerpat dotaci v maximální výši 29.546.187,- Kč,

dne 15.8.2012 na základě výzvy poskytovatele, jímž v rámci etapové kontroly bylo zjištěno, že *finanční krytí* ve výši 77 mil. Kč nebylo poskytnuto spol. FM-Tábor s.r.o. v souladu se Smlouvou o půjčce ze dne 1.7.2010, ale je zajištěno jinak, a sice subdodavatelem JIHOSTAV Soběslav s.r.o., obviněný jako Přílohu č. 9 doložil „Oznámení o změně věřitele projektu“ spolu s Dohodou o neplatnosti Smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010, uzavřenou dne 19.3.2012 mezi FM-Tábor, s.r.o., zastoupenou jejím novým jednatelem Jiřím J., a spol. Palcát club & bar, s.r.o., jako dlužníkem a dále doložil Smlouvu o půjčce ze dne 20.3.2012, uzavřenou spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., IČ:47239484, jako věřitelem a spol. Palcát club & bar, s.r.o., jako dlužníkem, kterou za obě společnosti sám podepsal jako jejich jednatel, když předmětem smlouvy byl závazek věřitele k poskytnutí peněžních prostředků k písemné výzvě dlužníka, učiněné nejpozději do 31.3.2012, a to ve výši 77.000.000,- Kč, vázaných na realizaci předmětného projektu, a takto jednal přesto, že si byl vědom toho, že předmětná smlouva obsahuje nepravdivé údaje uváděné ohledně možnosti poskytnutí peněžních prostředků věřitelem v uvedeném objemu, neboť žádnými takovými prostředky spol. JIHOSTAV

Soběslav, s.r.o., nikdy nedisponovala a ani jinak je v takto deklarovaném objemu neměla zajištěny, což mu jako jejímu jednateři bylo dostatečně známo,

došlo tak k porušení podmínky *Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad* ze dne 15.8.2011, v důsledku čehož byla předmětná Smlouva dne 13.9.2012 poskytovatelem dotace ukončena výpovědí vedenou pod zn. RRRSJ 11624/2012, aniž by došlo k čerpání dotace,

přičemž takto jednal v úmyslu neoprávněně a nesprávně čerpat ve prospěch žadatele o poskytnutí dotace spol. Palcát club & bar, s.r.o., Tábor, IČ: 28081099, jako její jednatel, jednak ze strukturálních fondů Evropské unie finanční částku 25.146.601,45 Kč, tedy prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být pokryty prostředky z rozpočtu Evropských společenství podle § 44 odst. 2 písm. f) zák. č. 2018/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech v platném znění, a jednak z prostředků státního rozpočtu České republiky finanční částku ve výši 4.437.635,55 Kč, tedy ostatní prostředky státního rozpočtu podle § 44 odst. 2 písm. h) zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v platném znění,

v nichž byly obžalobou shledávány, v případě obžalovaného Tomáše M., zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalovaného Jiřího K. pak zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž jsou obžalovaní stíháni.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedenou obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře byli před soud postaveni obvinění Tomáš M. a Jiří K..

Předseda senátu krajského soudu nejprve shledal pochybným procesní postup zvolený orgány činnými v přípravném řízení trestním v samém jeho závěru, které byly dány otázkou naplnění požadavku na nutnou obhajobu obviněného Tomáše M. Ve výpovědi obviněného M. dne 13.4.2015 tento sdělil, že vypovídá plnou moc svému tehdejšímu obhájci JUDr. Dvořákovi k datu 30.4.2015 (*č.l. 3919*), ale následně při seznámení se s výsledky vyšetřování dne 11.6.2015 prohlásil, že ho tentýž obhájce obhajuje, ačkoli to dle písemného vyjádření obviněného doručeného policejnímu orgánu dne 30.6.2015 nebyla pravda. Proto byl obviněný vyzván k tomu, aby si obhájce zvolil, s tím že ze strany soudu mu bylo umožněno, aby zopakoval poslední úkon přípravného řízení v podobě seznámení se s výsledky vyšetřování, aby tak byla zhojena možná procesní vada. Ta však byla způsobena jednáním

obviněného a též jeho obhájce JUDr. Dvořáka, kterému bylo dne 29.5.2015 doručeno vyznění o termínech seznámení s výsledky vyšetřování a ačkoli již tohoto dne neměl být obhájcem obviněného, tuto skutečnost policejnímu orgánu nesdělil. Na druhou stranu bylo chybou policejního orgánu, když otázku zastoupení obviněného obhájcem náležitě neověřil, ačkoli signály o možných problémech v tomto směru existujících zde byly. Předseda senátu takto konstatoval, že se jedná sice o procesní vadu, která je poměrně závažná, avšak lze ji odstranit v řízení po podání obžaloby, aniž by bylo nutno věc pouze proto vracet do přípravného řízení. Obhájce si obviněný Tomáš M. přes výzvu soudu nezvolil a proto mu byl ustanoven soudem. Posléze se nově ustanovený obhájce Mgr. Dohnal seznámil se spisem a učinil též návrh na to, aby soud trestní stíhání jeho klienta zastavil.

Po odstranění výše uvedených procesních pochybností předseda senátu přezkoumal podanou obžalobu postupem podle ust. § 185 odst. 1 tr. řádu a shledal, že jsou zde důvody k předběžnému projednání obžaloby ve smyslu § 186 písm. c) tr. řádu. V rámci předběžného projednání obžaloby senát krajského soudu podrobně projednal celou materii, která je předmětem spisového materiálu a podané obžaloby a shledal, že bude namíste celou věc podrobit kritickému hodnocení na základě důkazů, jež budou provedeny v hlavním líčení, byť gros skutečností nutných pro rozhodnutí soudu spočívá v listinných důkazech již obsažených ve spise.

V nařízeném hlavním líčení soud vyslechl oba obžalované a svědky

Ing. arch. S. K. (č.l. 2776-2792, 4078 p.v.-4082 p.v.) projektanta rekonstrukce hotelu, **F. J.** (č.l. 740-747, 4096-4097 p.v.), přítele obžalovaného M. a potenciálního investora rekonstrukce, **Ing. P. H.** (č.l. 937- 946, 4083-4085 p.v.) a **j. K.** (č.l. 1125-1138, 4085 p.v.-4086 p.v.), tehdejší jednatel společnosti Daich, s.r.o., **Ing. J. H.** (č.l. 904-916, 917-936, 4107-4108 p.v.) a **O. V.** (č.l. 999-1010, 4089-4090 p.v.), zaměstnance společnosti Daich, s.r.o., v pozici ekonoma, resp. rozpočtáře. Z okruhu svědků pocházejících ze společnosti Daich, s.r.o., to byl výslech **M. D.** (č.l. 677-696, 4087-4088 p.v.), jediného společníka této společnosti. Osoba, která pracovala a pracuje v hotelu Palcát je **M. S.** (č.l. 1701-1708, 4094 p.v.-4096) účetní společnosti FM Tábor, s.r.o., a Palcát club & bar, s.r.o. Svědci pocházející z druhé strany vztahu poskytovatel dotace-žadatel o dotaci byli pracovníci Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, respektive jeho úřadu, a to **JUDr. M. Š.** (č.l. 2594-2609, 4100 p.v.-4102 p.v.), právník ROP Jihozápad, **J. B.** (č.l. 2565-2593, 4098 p.v.-4100 p.v.), bývalý vedoucí příslušného odboru Úřadu regionálního rozvoje regionu soudržnosti Jihozápad. Poradenskou společnost Garanta CZ, a.s., v dokazování zastupovali svědci **M. K.** (č.l. 2614-2629, 4102 p.v.-4104) ředitel společnosti, **Mgr. Ing. A. P.** (č.l. 2743-2751, 4106-4107) a **Ing. J. Ž.** (č.l. 2720-2734, 4104 p.v.-4105 p.v.), projektové manželky ve společnosti Garanta, a.s. Velmi podstatný pro rozhodnutí byl výslech **J. J.** (č.l. 491-528, 4109-4115), aktuálního ředitele hotelu Palcát a statutárního orgánu společnosti Hotels Group, s.r.o., která hotel vlastní. K návrhu obhajoby pak byla vyslechnuta bývalá manželka obžalovaného **M. M.** (č.l. 4115 p.v.-4116 p.v.).

Se souhlasem stran byly podle § 211 odst. 1 tr. řádu, resp. § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny protokoly o svědeckých výpovědích a úřední záznamy o podání vysvětlení sepsané v přípravném řízení s **J. D.** (č.l. 878-903) manželkou M. D. a účetní společnosti Daich, s.r.o., **Ing. J. S.** (č.l. 1042-1071) jednatelem společnosti Památky Tábor, s.r.o., **A. F.**, **T. K.** (č.l. 1084-1089, (č.l. 1104-1124), pracovníky společnosti Daich, s.r.o., **J. Z.** (č.l. 2809-2817), **L. S.** (č.l. 2818-2826), **J. U.** (č.l. 2827-2824) a **T. B.** (č.l. 2835-2842) statutárními orgány

společností ucházejících se o zakázku rekonstrukce hotelu Palcát, **R. N.** (č.l. 725-733), **R. L.** (jednatelem společnosti Bydlení u řeky II - č.l. 1740-1753), **J. Ch.**, **V. V.**, **J. M.** (č.l. 2551-2564), **Ing. P. F.** (č.l. 2752-2758), **Ing. J. Ř.** (č.l. 1805-1813) z DVD Javornice, **Ing. K. Š.** (č.l. 2528-2541) tehdejší ředitelkou Úřadu ROP Jihozápad a **D. Z.** stavbyvedoucí společnosti Daich, s.r.o. (č.l. 968-984). Právník **J. B.** (č.l. 407-412) figuroval při prodeji společnosti Palcát club & bar **P. D.** (č.l. 322-325), **J. H.** (č.l. 872-877), ze společnosti Gepard Finance vypovídala o jednáních o případném investování rekonstrukce hotelu. **Ing. J. M.** (č.l. 2551-2564), ekonomická manažerka ROP Jihozápad se zaměřením na stavebnictví a **Ing. P. F.** (č.l. 2752-2758) projektová manažerka ve společnosti Garanta CZ, a.s., nic podstatného pro rozhodnutí nevyprávěly.

Ač byla ke slyšení navrhována, vyslechnuta nebyla **Ing. V. P.**, která se omluvila z účasti u hlavního líčení pro nemoc, avšak soud neshledal (s ohledem na výsledky dosavadního dokazování a obsah její svědecké výpovědi z přípravného řízení) její výslech za nutný. Soud přitom neměl dány podmínky pro přečtení její výpovědi z přípravného řízení. Dále pak jde o **Ing. M. K.** (č.l. 2759-2776) firemního bankéře České spořitelny, a.s., jehož výslech se nekonal pro omluvu svědka. Též u něj soud následně neshledal potřebným realizovat jeho svědeckou výpověď, neboť klíčová otázka předchozího zajištění financování projektu rekonstrukce hotelu Palcát, která by byla předmětem jeho výslechu, byla vyřešena výslechem obžalovaného M. a svědka F. J. (jejichž výpovědi potvrdili i další svědci jako např. M. D.). Dále pak v tomto duchu vyznívají i listinné důkazy opatřené orgány činnými v přípravném řízení trestním, případně předložené obžalovaným M. a svědky v hlavním líčení. Nakonec s přečtením jeho svědecké výpovědi strany souhlasily a v této podobě byl důkaz výpovědi tohoto svědka též realizován. Její obsah, jakož i obsah ostatních důkazů rozebere soud v dalších částech odůvodnění.

Obžalovaný Tomáš M. (č.l. 1560-1581, 1592-1609, 4071 p.v.-4075) ve své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že zprvu podnikal od roku 1994 v truhlářství, následně začal obchodovat s nemovitostmi, které kupoval, rekonstruoval a měl příjmy z pronájmu. Hotel Palcát pak zakoupil v roce 2007. S ing. arch. K. pak zvažovali budoucí směřování hotelu, postupem času se vytríbily názory na to, jak by měl hotel fungovat, v roce 2009 měli projekt ucelen a zjistili, že existují podpory z Evropské unie. Začali objíždět společnosti zajišťující dotace, takto obžalovaný navštívil asi čtyři nebo pět firem. Dostal se na společnost Garanta, která prohlásila, že se jedná o zajímavý projekt, a že by mohl být úspěšný na ROP, potom se s ní domluvili na zastupování při jednání o podání dotace. Garanta jim dávala dotazy ohledně hotelu Palcát, co potřebují od nich, bylo to buď mailovou komunikací nebo na hotel přijel pan K. nebo paní Ž., případně obžalovaný nebo svědek K. jezdili na Garantu. Musel být zpracován projekt, opatřeno stavební povolení, je tam i zmiňovaná smlouva o půjčce, kterou si s Garantou odsouhlasili s tím, že takováto komunikace probíhala asi půl roku před podáním žádosti. Bylo mu řečeno, že si má připravit finanční prostředky, takže už v roce 2010 byl v České spořitelně, projekt přednesl před panem K., který prohlásil, že se jedná o projekt hezký, ale že nemůže dát žádný úvěrový příslib, když není schválena dotace. Potom šel obžalovaný za svědkem J., kterému takovouto vizi představil. Tento byl ochoten finance půjčit, ale chtěl za to třicetiprocentní obchodní podíl ve společnosti vlastníci hotel, s tím, že peníze, které by do toho projektu vložil, by se z tržeb průběžně vracely zpět. Byl obeznámen s tím, že zpracování žádosti o dotaci, vedení tohoto projektu, monitorovací zprávy jsou velmi složitým procesem, v případě, že se žadatel nějak odchýlí od pravidel určených ROP, je dotace seškrtnána. Na základě toho se rozhodl, že společnost Garanta bude tím, kdo všechny

náležitosti zajistí. Objednali si u nich vedení projektu od začátku až do konce. Garanta pak oslovovala firmy, které se zúčastnily výběrového řízení, bylo jich asi devět. Garanta mu řekla, že musí být uzavřena smlouva o půjčce, nebo že musí být pokryty finanční prostředky. Bylo to tak, že byla uzavřena smlouva o půjčce se společností FM Tábor, protože ta buď měla brát úvěr pocházející z refinancování úvěru na nákup hotelu, nebo že si půjčí prostředky od pana J., který by do této společnosti vstoupil a zase by ty finanční prostředky byly poskytnuty společnosti Palcát club & bar. Po nějaké době po podání žádosti o dotaci, a to asi po tři čtvrtě roku nebo roku, ho Garanta vyzvala k tomu, že musí udělat dodatek ke smlouvě o půjčce, protože v té, která byla uzavřena mezi společnostmi Palcát club & bar a FM Tábor, bylo uvedeno datum 11.3.2011, ale kvůli tomu, že ROP Jihozápad prověřovala policie, oddálilo se vyhlášení výzvy k předkládání projektů. Dodatkem č. 1 byla prodlužována doba půjčky. Projekt rekonstrukce hotelu byl pro zpoždění u ROP Jihozápad hodnocen dvakrát, byl vyhodnocen jako nejlepší ze všech žádostí v této výzvě podaných na ROP. Potom byl obeznámen tím, že dotaci získali, ale že je zapotřebí dát ještě nějaké přílohy. Všechny tyto přílohy byly předávány Garantě a tato je dávala na ROP. Muselo být platné stavební povolení, aktuální doklad o finančním krytí. On by stále ujišťován, že je vše v pořádku. Mezitím sháněl i nějaké bankovní peníze, které by pro něj byly nejlepší, a to proto, že byly za nejnižší úrok a hlavně by zůstal stoprocentním majitelem hotelu Palcát. Následně v listopadu 2011 přivedl jeden známý obžalovaného svědka pana J., který mu udělal nabídku, že peníze má v hotovosti, že si je nebude muset půjčovat. J. mu ukazoval, že má 25 milionů Kč na účtu, což prokazoval výpisem z tohoto účtu. Následně se dohodli, že pan J. bude mít 70 % hotelu Palcát, jemu zůstalo 30 %. V okamžiku, kdy došlo k převodu obchodního podílu, chování pana J. se razantně změnilo a v hotelu si začal dělat, co chtěl. Během té doby, co byl obžalovaný na hotelu Palcát, vložil tam z vlastních zdrojů prostředky v hodnotě 29 milionů Kč a tato pohledávka při koupi 70 % byla převedena panu J.. Znamenalo to tedy, že druhým největším věřitelem po bance byl pan J.. V okamžiku, kdy se dostali do nějakého konfliktu, pan J. obžalovanému řekl, ať si vybere, že bude dělat to, co chce on, nebo že tu firmu položí, protože byl zůstatek úvěru v bance 33 milionů Kč a pan J. byl druhý největší věřitel. Pokud by firma byla položena, veškeré peníze by šly jemu a obžalovaný by možná něco dostal, ale možná také nic. Obžalovaný se ho dotázal, proč se takto chová, když byli domluveni, že vloží peníze do společnosti v souvislosti s rekonstrukcí a bude poskytnuta dotace, na což mu svědek odpověděl, že to má vymyšlené, že dotaci nám udělá starý pán, ten nám to postaví (myšleno obžalovaný K.). Když proti tomu obžalovaný protestoval, svědek mu řekl, že firmu zavře. Přivedl pak pana K. s panem K., kdy nabídli obžalovanému M., aby jim prodal podíl Palcát club & bar za nějakou částku, to odmítl. Potom s ním pan J. přestal úplně komunikovat, měl za to, že firmu zavře. Proto kontaktoval v té době pana D., má za to, že se s panem J. také znají, s tím, že když to pan J. chce prodat, takže jim to prodá, ale ať obžalovanému M. nabídnou ještě nějaké peníze navíc. Následně proběhla další schůzka, kde bylo nabídnuto snad 500 tisíc Kč a za ty se převedla firma Palcát club & bar na pana K.. Toho přitom obžalovaný asi dvakrát upozorňoval, aby si dával na pana J. pozor, že je to člověk, který nedrží slovo. Po převedení firmy na pana K. už realizovali dotaci, ale ještě předtím se dojednala schůzka Garanty s firmou Daich, panem K., panem J. a obžalovaným M., kde se odsouhlasilo, že vše je v pořádku, a že to může být převedeno na pana K. Potom se na Palcátu dělalo všechno bez něj, pan K. komunikoval s panem J., panem K. Obžalovanému je známo, že za nějakou dobu pan K. odešel, protože se s panem J. nedohodl. Úvěr na nákup hotelu byl postaven tak, že společnost FM Tábor vlastnila hotel, měla mít příjem z pronájmu, s tím, že nebude nic provozovat, což byla podmínka banky. Nákup hotelu Palcát byl za 60 milionů Kč, on dával 15,5 milionů ze svého a 44,5 milionů Kč byl úvěr od České spořitelny. Po převodu

na pana J. byl zůstatek úvěru 32 – 33 milionů Kč. Své celkové investice do hotelu odhaduje na 28 nebo 29 milionů Kč, protože 15,5 milionů Kč dal při koupi a následně financoval rekonstrukci střechy, diskotéky, casina apod. Popsal své projekty v té době realizované, s tím, že spolupracoval s panem K. Nápad, že na rekonstrukci se použije dotace, byl obžalovaného. Stavební projekt dělal pan K., dělal i rozpočet na projekt. Obžalovaný mu říkal, že to musí dělat ve vyšším standardu, aby to hezky vypadalo, a aby materiály vydržely. Svědek K. naceňoval jeho podněty, s tím, že finální částka byla 59 milionů Kč bez DPH. Peníze byly domluveny s panem J., ale písemně nikoliv. Obžalovanému nevadilo, že byl pan J. odsouzen k dlouholetému trestu odnětí svobody, neboť se znají již dlouhá léta a jemu osobně nic neudělal. Ví přitom o tom, že svědek J. peníze má. Byli spolu domluveni na částce 80 milionů Kč, nějaké peníze měl v hotovosti, pak má několik nemovitostí, které by se daly bance do zástavy nebo by se prodaly. To, že se rozhodl pro pana J., ovlivnilo to, že chtěl sice 70 %, ale měl všechno zaplatit, s tím, že obžalovaný by ve společnosti FM Tábor zůstal jako 30 %ní podílník a z příjmů z pronájmů by si rovnou 30 % bral. U pana J. to bylo tak, že by sice měl obžalovaný 70 % společnosti, ale finanční prostředky, které by se do toho vložily, by se primárně vracely panu J., takže obžalovaný by tam měl několik let jenom malou výplatu. Pana J. přivedl pan K. začátkem listopadu 2011 a už 21.11.2011 získal 70 % hotelu Palcát. K dotazu, jak uvažoval, když mu za obchodní podíl zaplatil pan J. o 26,2 milionů Kč méně, než obžalovaný do společnosti FM Tábor vložil, tento vypověděl, že pan J. mu to vysvětloval tak, že chce mít tu pohledávku u sebe, aby náhodou po něm nechtěl 1,5 milionů, tak to udělal tak, že ho tímto J. buď potopí nebo začne vydírat. Pro něj bylo pochopitelné, že když má nového partnera, který do toho bude dávat peníze, tak chce mít tu největší pohledávku pod kontrolou, aby ho nemohl bývalý vlastník vydírat. Pan J. slíbil, že zafinancuje 72 milionů na rekonstrukci hotelu, on mu za to dal 26,2 milionů své pohledávky za společnost FM Tábor a odměnou mu za to byl neurčitý příslib, že v budoucnu bude získávat 30 % zisku z FM Tábor. Uznává, že to byla z jeho strany hloupost. Pana J. znal, chodil do posilovny, věděl o něm, že podniká, že se pohybuje ve slušné společnosti, kde se točí větší peníze. Obžalovaný viděl výpis z účtu, na němž měl pan J. 20 až 25 milionů Kč. Popsal ho jako člověka, který má schopnost manipulovat. Co se týče rozpočtu na stavbu, tak mu pan K. neříkal, kdo rozpočet vypracoval, Garanta chtěla nějaké podklady, ale co se týče stavby nebo projektů, to dodával vše pan K., který s ním byl minimálně dvakrát na Garantě na schůzce. Nevěděl o tom, že pan K. má nějaké bližší kontakty na společnost Daich s panem D., toho oslovil proto, že byl vyhlášen projekt a Daich byl generálním dodavatelem stavby, přičemž obžalovaný jako fyzická osoba potřeboval půjčit nějaké peníze, s tím, že svědek D. mu řekl, že mu je půjčí, ale chtěl za to převést obchodní podíl společnosti FM Tábor. Bylo s ním domluveno ústně, že do jednoho roku mu půjčené peníze obžalovaný vrátí a on na něj společnost převede zpět. Půjčil si 4,5 milionů Kč, zpátky měl vrátit 5,5 milionů. Dopadlo to tak, že pan J. si koupil od pana D. 70 % a on 30 % společnosti. V té době pan D. věděl o slíbeném financování rekonstrukce od pana J., věděl to i pan H.. Přišel do společnosti v okamžiku, kdy bylo známo, že získali příslib dotace. Snažil se najít takovou variantu řešení, aby zůstal stoprocentním vlastníkem. Proto se pořád snažil sehnat peníze z banky. Pak se vše nastavilo tak, aby to bylo dobře účetně, že pan J. si koupil 70 % od pana D. a pohledávka 29 milionů Kč se prodala panu J., obžalovaný za to dostal 30 % Palcátu. Převod pohledávky chtěl hlavně pan J., aby až tam vložil finanční prostředky, aby je obžalovaný nechtěl zpět, s tím, že se takto dorovnájí, protože dotace měla být také 30 milionů a projekt byl za 30 milionů, takže on by tam v tu chvíli dával 30 milionů Kč. Obžalovaného ale nenapadlo, že udělá to, co svědek udělal. Obžalovaný nevěděl, že u hodnoty zakázky v zadávací dokumentaci v částce 59.168.474 Kč bez DPH šlo o navýšení oproti skutečné hodnotě o cca 15 milionů Kč. Nerozumí tomu, za kolik se dělají

stavební práce, ale velké položky v podobě pivovaru, pivních lázní, tepelného čerpadla si zjišťoval sám a to, co bylo uvedeno v zadávací dokumentaci, podle něj odpovídalo. Co se týče ceny nábytku, tu mohl posoudit, neboť měl truhlárnu. Neví, v čem byla částka 59 milionů nadceněna, on si myslí, že rozpočet byl v pořádku. Pan K. přitom nějaké stavební práce na hotelu Palcát už dělal a pan J. se pak začal chovat tak, že panu K. ty práce nezaplatí. Posléze za ním přišli J. s K., aby jim prodal „dotační firmu“. I pan K. potvrzuje ve své výpovědi, že pan J. mu slíbil peníze na rekonstrukci, že má svoje peníze. Ještě v té době platila dohoda s panem J., i dnes s ním spolufinancuje nějaký projekt. Po odchodu obžalovaného ze společnosti už pan J. nebyl ochoten firmě FM Tábor půjčit peníze. Když se převáděla firma FM Tábor nebo Palcát club & bar, tak obžalovanému pan J. dal podepsat několik dokumentů. Když mu obžalovaný řekl, že nebude podepisovat nic, nakonec podepsal, ale u všech podpisů přidal kolečko, aby je později mohl poznat. Byly to dokumenty týkající se toho, že firmy AZ bydlení nebo Bydlení u řeky (společnosti, v nichž má svědek J. účast) si pronajímají část hotelu Palcát, a že si hotel odkupuje od pana K., vybavení kadeřnického salónu, s těmito kroky však obžalovaný M. nesouhlasil. Co se týče odměny společnosti Garanta, tak to bylo asi 2,5 milionů Kč, s tím, že 700 tisíc Kč dostala Garanta zaplacenou. Smlouvu mezi FM Tábor a Palcát club & bar, ve které je uvedena odkládací podmínka poskytnutí půjčky ve výši 30 milionů Kč, nepřipravoval, tu asi připravily ženy z kanceláře. Na toto téma však byla komunikace s Garantou, vše si navzájem odsouhlasili, paní Ž. k tomu dělala nějaké připomínky. Udělali pak první dodatek, kterým se smlouva oddálila, ale potom se stalo to, že stát neměl dostatečné peníze, takže snížil podporu, původně měla činit 53 %, bylo to sníženo na 50 % a z toho vyvstal problém ve smlouvě o půjčce, kde dotace měla být původně ve výši 33 milionů Kč a pak to bylo 29 milionů Kč. Je tam i vyjádření z ROP, že by se to opravilo ve smlouvě o půjčce a oprava listiny by se doložila do první monitorovací zprávy a pak by nebyl důvod k vypovězení smlouvy. Příručku pro příjemce dotace si určitě přečetl, byl s podmínkami jejího poskytnutí seznámen. V době, kdy se stoprocentním vlastníkem společnosti FM Tábor stal pan J., mu bylo známo, že existuje závazek FM Tábor vůči Palcátu, protože už když se převáděla společnost Palcát club & bar na pana K., byla společná schůzka Garanty, pana J., K., společnosti Daich a probíralo se tam, z čeho se bude rekonstrukce financovat. Smlouva o půjčce ROP stačila jako doklad o předchozím financování. Za dobu, co byl v této záležitosti činný, neexistoval žádný signál z Garanty nebo ROP, že rozpočet, který je zpochybňován, byl nadhodnocen a neodpovídal po projektové dokumentaci použitým materiálům apod. Neví o tom, zda pan K. dostal zaplacenou, domnívá se, že nikoliv, že ty peníze z něj svědek J. „vycucal“. O tom, že něco takového se stane, byl už na začátku přesvědčen. Jemu osobně pan J. dluží za odprodej obchodního podílu 2,5 milionů Kč, což odůvodnil tím, že dotace nedopadla. Jeho domněnka, proč měl pan J. zájem, aby pan K. na sebe převedl obchodní podíl v Palcát club & bar, je taková, že tím, že společnost FM Tábor měla půjčit společnosti Palcát club & bar peníze, tak kdyby pan K. jako subdodavatel půjčoval peníze FM Tábor, tak by mohl chtít po FM Tábor, která měla majetek, zaplatit nějaké peníze. Tím si pan J. potřeboval vyvázat tuhle firmu, aby ji měl čistou a jeho stav se napíchnul na Palcát club & bar. Pan K. mu zvelebil hotel a J. nedluží nikomu žádné peníze. Neví o tom, proč se firma Daich ucházela o stavební zakázku, když na ni neměla kapacity a vše pak řešila formou subdodávky přes pana K.. Nevěděl ani o tom, že firma Daich se zúčastnila výběrového řízení. Co se týče smlouvy o půjčce z 1.7.2010, bylo domluveno, že pan J. dá do společnosti FM Tábor peníze, takže FM Tábor by zase půjčovala peníze Palcát club & bar, smlouva by platila, pouze zdroj peněz by byl jiný, nebyl by už od pana J., ale od pana J.. Když podepsal čestné prohlášení dne 25.5.2011, tak o tom, že se bude měnit otázka financování, se dozvěděli až v červnu 2011, takže smlouva o půjčce byla pro něj pořád

v pořádku. Jestliže byl dotazován na nedoplatky vůči finančnímu úřadu a zdravotní pojišťovně, tak z Garanty jim říkali, aby si tohle hlídali, tak si to opravdu fakt hlídali.

Obžalovaný J. K. (č.l. 197-230, 235-242, 4075-4078) podniká už asi 20 let jako jednatel společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., je jejím stoprocentním společníkem, zisk si nevyplácí, je pouze zaměstnán za částku 29.000 Kč čistého měsíčně. Zisk je jinak investován do rozvoje společnosti. Podniká a nikdy se mu takováto věc nestala. Vždy platilo to, na čem se s druhou stranou dohodl, častokrát nebylo zapotřebí žádných písemných smluv. V průběhu roku 2011 prováděl pro společnost FM Tábor stavební práce, do listopadu 2011 proinvestoval v hotelu Palcát necelé 4 miliony. Pak do společnosti vstoupil pan J., on se s ním seznámil na jednání, kde byl přítomen ještě pan M. a pan K.. Pak bylo druhé jednání za účasti stejných osob, kde mu pan J. nabídl variantu, že by obžalovaný odkoupil od pana M. společnost Palcát club & bar, s tím, že pan J. mu dohodne, aby tam mohl provádět rekonstrukci celého hotelu. Nějak se na tom dohodli, s tím, že cena, za kterou to bude dělat, bude 52 milionů Kč, za kteroužto částku firma Jihostav bude pracovat pro firmu Daich, která jinak měla získat částku 59 milionů. Takovéto podmínky nastavil pan J.. I obžalovanému K. tento člověk říkal, že to už projednával s firmou Daich, s tím, že cena zakázky byla pro něj daná a neměnná. Koncem listopadu 2011 byl proveden převod z pana M. týkající se společnosti Palcát club & bar a pak už obžalovaný jednal pouze se svědkem J., který to všechno řídil. Byla mezi nimi učiněna dohoda, že ten bude řídit veškerou agendu spojenou s účetnictvím a hotelem a obžalovaný se bude starat o rekonstrukci. Přišel přitom za obžalovaným se dvěma návrhy, že se rozhoduje, zda bude chtít jít přes dotaci nebo ne. Uvedl, že když půjde před dotaci, že do toho budou investovat polovinu, on 50 % a obžalovaný 50 %, s tím, že když dotace nebude poskytnuta, celou rekonstrukci mu uhradí. To byla dohoda ústní. Dále pak je dohoda, že když dokončí rekonstrukci, tak se vše zpátky převede na pana J. za cenu, za kterou to obžalovaný koupil. Vše bylo ústně, u počátečních jednání byl pan K., než se s panem J. asi po půl roce rozešli. Pan J. při rekonstrukci vše řídil, vybíral materiály, nábytek, vše financoval však obžalovaný z půjček, které si vzal. Doposud z jeho strany bylo všechno uhrazeno, ale splácí ještě asi tři úvěry relativně ve značné výši. Pan J. nic z dohody nedodržel, stavba byla zkolaudována v roce 2013, obžalovanému svědek slíbil, že to uhradí, jedná se asi o 19 milionů, které tam ještě má proinvestovány, ale doposud obžalovanému svědek nic neuhradil. Zásobuje ho pořád samými sliby, že bude úvěr, pak další úvěr a vše jde pořád dokola. Obžalovaný stále splácí nábytek z Jaroměřic, s tím, že zbytek proinvestoval z Jihostavu. Vše, co vydělal, tak tam za ty dva roky trvající rekonstrukce proinvestoval zpětně. U pana D. při uzavírání smlouvy o subdodávce za 52 milionů Kč byl v kanceláři asi třikrát či čtyřikrát a to on, pan J., pan D., pan H., pan K. a pan H. Cena zakázky se neřešila, ta byla daná. Neví o tom, jak a kdo se k té ceně dobral. Šel do toho, protože věděl, že to nejsou špatné ceny, dalo se to postavit draž, ale jak říká pan M., hrají roli materiály, zda se koupí nábytek z masivu nebo lamina, to je velký rozdíl. V roce 2011 byla krize, měl proinvestováno v hotelu asi 4 miliony Kč, měl na krku 40 lidí, takže tady získal akci za 50 milionů, která se těžko odmítá. Je pravdou, že odhadoval vše na 45 milionů Kč bez DPH, na což usuzoval z toho, že v době, kdy k němu do společnosti přišli policisté a zabavili účetnictví, měl proinvestováno asi 30 milionů Kč. Měla se dělat ještě tepelná čerpadla, pivovar, bowling, nakonec to bylo změněno a s tímto odhadoval cenu rekonstrukce na 42 – 45 milionů Kč. Z toho mu vplynulo, že by mohl vydělat 7 milionů Kč, jsou tam ještě vedlejší náklady a úroky. Chtěl písemnou dohodu s panem J., ale získat od něj nějaký podpis, je nad všechny síly. Předtím ho neznal, poprvé ho poznal v listopadu 2011. Domníval se, že je to seriózní muž, ale po zkušenostech, které s ním má, si to nemyslí. Je pravdou, že mu přišlo divné, že jdou za ním všechna rizika, ale se svědkem J. jednal, ten mu

říkal, že pořád vyřizuje úvěry. Vždy přišel s něčím, že už to bude za měsíc, za dva. Je to s ním však strašně těžké, je to zvláštní člověk. Pak se člověk dostal do situace, kdy se s tím nedalo nic dělat, byl v tom zajetý, je v tom spousta milionů, couvnout je špatně. Potom chtěl stavbu dokončit, když už ji rozdělal, nechtěl, aby po něm zůstal rozkopaný objekt, který nedodělal. Vložil do stavby přibližně 30 milionů, zatím mu nebylo nic zapláceno, má jenom půjčky. Ani pan J., ani společnost FM Tábor mu nic nezaplatili. Ano, byl v právním vztahu se společností Palcát club & bar, tato společnost měla získat finanční prostředky od pana J., to bylo slíbeno ústně. Bylo to jenom za první etapu, na druhou etapu se dohodli s panem J. na dokončení. Po první etapě se měla dostat dotace, zbytek měl dodat pan J., z toho by se uhradily náklady společnosti Jihostav a dál by se podíleli na nákladech na dokončení objektu. On fakturoval společnosti Daich, ta fakturovala Palcátu. Věděl o tom, že společnost Daich vydělá o 7 milionů víc, než Jihostav a Palcát club & bar musel o 7 milionů víc zaplatit. Přišlo mu to sice divné, ale v té době to tak bylo dáno. Věděl, že to je hodně, ale dohadoval to pan J. s firmou Daich a u toho on nebyl. Na začátku převodu společnosti byla schůzka s Garantou, mělo se jet dál ve smlouvě, co podepsal pan M., jednal s paní D., dával jí všechny podklady, asi dvakrát se viděl s panem K.. Pan J. si vybíral materiály ne ohledně ceny, ale podle toho, co se mu líbilo. Garanta ani ROP nechtěly doklad o tom, co bylo prostavěno, bylo to dáno dílčími fakturami v první etapě. Na každé z nich byl položkový rozpočet a protokol provedených prací, proplácení faktur šlo souběžně, splatnost byla dána na 60 dnů, ale muselo být vše dopláceno do konce května (*pozn.- roku 2012, dokdy měla být podle smlouvy o poskytnutí dotace dokončena 1. etapa*), tak to šlo rychleji. Faktury se vystavovaly měsíčně, bylo jich celkem pět. Je to tak, že Daich nedal do stavby ani korunu, protože peníze, které dal Jihostavu, předtím dostal od Palcátu a tudíž Jihostav Soběslav platil sám sobě. Dluh je 30 milionů Kč bez DPH. S tím, že se nebude pokračovat s tepelným čerpadlem a minipivovarem, přišel pan J., pivovar tam přitom byl již dovezený, složený, ale následně byla faktura stornována a pivovar odvezen. Tepelná čerpadla se nedělala vůbec. Bylo to technicky těžko proveditelné. Zamítnutí dotace přišlo, domnívá se, v srpnu 2012, on stavbu zkolaudoval v říjnu 2013. Odhaduje, že celková rekonstrukce do kolaudace byla za 40 milionů Kč. Nedostal z toho zapláceno vůbec nic. Má jenom půjčky od pana J., splácí i nábytek z Jaroměřic. Má obavu, že pokud zažaluje pana J., tak už mu tento člověk nezaplatí vůbec. Dosud stále slibuje, že peníze zaplatí, den před výsledkem obžalovaného mu svědek J. volal, že peníze jsou na cestě. Bylo domluveno, že mu zaplatí 20 milionů, s tím že zbytek už je ve ztrátách společnosti. Dluhy ho strašně tíží, jeho společnost sice prosperuje, ale splácet 400 tisíc Kč měsíčně je šílené. Pan J. poslal v roce 2013 částku 1,5 milionů Kč, ale je to půjčka. Odmítá podepsat jakýkoli doklad. Když obžalovaný vstupoval do společnosti Palcát club & bar, tato byla v mínusu, platila nájem společnosti FM Tábor ve výši 200 tisíc Kč měsíčně, příjmy tam zprvu nebyly žádné, ale později se to trochu „rozjelo“ a dům začal vydělávat. Společnost byla zatížena nezaplacenými fakturami, které zaplatil on.

V březnu 2012 přišel pan J. s tím, aby se změnila smlouva o půjčce. Obžalovaný to nechtěl podepsat, ale svědek přišel s tím, že tam má obžalovaný investováno hodně peněz, že je to stejně jeho, tak aby to podepsal, že obžalovaný do toho peníze nedal, jenom půjčky. Teď už obžalovaný ví, že udělal chybu. Smlouvy připravoval pan J.. S půjčkou od společnosti Bydlení u řeky přišel pan J., přinesl připravenou smlouvu s panem L. jako jednatelem této společnosti, kterou podepsal obžalovaný v kanceláři a pak si svědek J. ještě nechal podepsat směnku na 5,5 milionů Kč plus úroky. Obžalovaný se domnívá, že tato je už rok splatná. Co jedná s panem J., tak ten pořád říká, že všechno narovná. Bylo mu řečeno, že Daich vyhrál výběrové řízení, že tam musí být jako generální dodavatel, jinak by se vše muselo zrušit a

udělat nové výběrové řízení, a proto uzavřel smlouvu o dílo se společností Daich. O tom, že J. a společnost FM Tábor nemají prostředky na to, aby poskytl společnosti Palcát club & bar peníze na rekonstrukci se dozvěděl až v té době, když svědek J. přinesl papír na převod půjčky s tím, že se zlikviduje smlouva o půjčce z 10.7.2010, ale řekl obžalovanému, že je to pouze úředně, že peníze bude shánět dál, že bude žádat o úvěry a bude mu to půjčovat. Když se převáděl obchodní podíl pana M. na obžalovaného, nebyla žádná zmínka o tom, že by do toho dal peníze pan J., ani ho nezná, nikdy se tam neobjevil. Pan M. byl seriózní, na čem se dohodli, to platilo, nemůže proti němu nic říci. Neví, proč do zakázky nakonec nešla společnost Památky Tábor. Když nebyla poskytnuta dotace, odvolání připravoval pan J. s právníkem panem B. a obžalovaný to podepsal. Kroky činěné jménem společnosti Palcát club & bar byly převážně od pana J., ale dělal je i obžalovaný. Byli tak dohodnutí od začátku, kdy obžalovaný řekl, že do toho půjde, že se postará o stavbu a svědek povede Palcát club & bar. Ve finále to mělo dopadnout tak, že svědek zaplatí náklady, které tam obžalovaný měl, a s tím se měli rozejít. Už neví, co se probíralo na jednání, kde byl přítomen pan D., H., H., povídalo se tam o všem, je to dlouho. Vždycky tam však byl pan J., který mluvil především. Od té doby, co Daich odstoupil od smlouvy, když nebyla dotace poskytnuta, na této společnosti nebyl. Neví o tom, zda společnost Palcát club & bar zůstala něco dlužna společnosti Daich, ale něco tam určitě bylo. Má za to, že se jedná o částku celkem 35 milionů Kč, ale následně došlo k vzájemným zápočtům. Společnost Daich Jihostavu nic dlužného asi nezůstala.

Obžalovaný nevěděl, za jakých okolností bude poskytnuta dotace, příručku dostal, ale nestudoval ji. Bylo mu řečeno, že je vše vyřízené, že je to schválené, projednané, i Garanta říkala, že se udělá monitorovací zpráva, a kdyby byly zjištěny nějaké chyby, tak se to odečte a sníží se dotace. Proto nic nekontroloval, dělal tak, jak dělal. To, že uzavřel smlouvu s panem J., bylo proto, že byl zvyklý každému věřit, zdál se mu seriózní. Se smlouvou o půjčce z 20.3.2012 na 77 milionů Kč přišel pan J., měl to už připravené, s tím že to nemůže financovat z FM Tábor, ale on že tam má proinvestováno několik milionů, že nedostal úvěr na firmu FM Tábor, ale že peníze sežene a pak obžalovanému půjčil od společnosti Bydlení u řeky 5,5 milionů Kč na směnku a něco ze svých peněz. Když podepsal novou smlouvu o půjčce, tak si ji vzal pan J., s tím že ji potřebuje pro sebe do firmy FM. Obžalovaný neví o tom, jak se tato listina dostala na ROP, domnívá se, že ROP tuto smlouvu nechtěl, že to bylo jenom mezi J. a obžalovaným. Společnost Palcát club & bar vedl pan J., podíl tam sice neměl žádný, ale byl to výsledek jejich dohody. Kontrolu nad vedením hotelu obžalovaný neměl žádnou, pouze od něj chtěl svědek občas podepsat nějakou smlouvu.

Když stavbu zkolaudoval, řekl panu J., že mu Palcát club & bar převede. Ten mu slíbil, že dluh za rekonstrukci mu zaplatí a on mu převede 100 % podílu v Palcát club & bar, jenže se k tomu pořádkem neměl. Neřekl mu proč. V únoru 2015 si pan J. přivedl pana D., že ten podíl bude přebírat on, že si to spolu potom vyřídí. Obžalovaný chtěl dodržet jejich dohodu, že mu to převede, byl to známý svědka J., a tak společnost převedl panu D., kterého neznal a nikdy ho neviděl. Přišel tam ještě pan B.. Smlouvu si nechal připravit obžalovaný JUDr. K. Byly tam pohledávky kolem 10 milionů, investováno 30 milionů, pan D. získal nájem na 5 let do konce roku 2018 a zrekonstruovaný celý hotel. Účetnictví mu předal.

To, co je mu kladeno za vinu, odmítá, nechtěl nikoho podvést, nebyl to jeho úmysl podvést ROP, spíše si to neověřil. Kdyby nepřijal nabídku, aby se stal jediným společníkem Palcát club & bar, tak by to dopadlo tak, že mu J. neproplatí 4 miliony za stavební práce

dosud provedené, což měl jako nezaplacenou pohledávku. Zaplacení této pohledávky bylo podmíněno tím, že to vše podstoupí, jak mu to řekl pan J.. Když mu pan J. předložil k podpisu smlouvu o závazku půjčit peníze na projekt, říkal, že je to jenom pro něj, a ne že se to bude předkládat ROP. V Jaroměři jednal s ing. Ř., ten určitě věděl o tom, že v tom figuruje pan J.. Nábytek vybíral pan Ř. a pan J., obžalovaný to pouze podepisoval. Pan Ř. to chtěl s panem J. řešit finančně, vyráběl mu ještě nábytek do restaurace, neví však za kolik. Obžalovaný dlužil panu Ř. asi 6,5 milionů Kč, pan J. mu půjčil 7 milionů jako půjčku a řekl, že to je půjčka i za obžalovaného za nábytek do hotelu. Oni si z toho stáhli nějakou částku na nábytek do restaurace a zbytek tam zůstal jako půjčka za obžalovaného za nábytek do hotelu. Jsou domluveni s panem J. a panem Ř., že se udělá zápočet, ale k tomu pan J. doposud nedal souhlas, takže Jaroměřice měly pořád půjčku od pana J. a obžalovaný jim to ještě teď už druhý rok splácí. S panem Ř. se dohodli, že to bude splácet, ta dohoda trvá, on podle ní jedná. Pan J. věděl od začátku, že si na profinancování stavby bere obžalovaný úvěry od bank. Domnívá se, že si pan J. vzal půjčku na 7 milionů, co poslal Jaroměřicím, ale stále obžalovaný nechápe, proč to nezaplatil jemu a on to nezaplatil Jaroměřicím, aby měl čistý štít. Dodnes mu to nevysvětlil. Doklady o zápočtech připravovali ve společnosti Daich po právní stránce JUDr. Danielowitz (*pozn.- advokát v Táboře*) a po účetní stránce někdo od nich z firmy. Co způsobilo, že byla dotace odebrána, netuší, nikdo mu to nevysvětlil, neví přesně, proč všechno vyřizoval pan J. se svým právníkem. Z ROP nikdy nepřišli na fyzickou kontrolu prostavěnosti, čekalo se na ukončení první monitorovací zprávy. Smlouva o tom, že Jihostav to postaví, byla na 52 milionů Kč včetně bowlingu a pivovaru, záleží na vybavení. Částka 52 milionů se mu nezdála předražená, protože nábytek se mohl udělat za 15 nebo za 7 milionů. Zisk 7 milionů pro Daich byl daný. Pokud si dávají marži 10 %, tak je to reálné, je to velká firma. Když se jednalo s firmou Garanta, byl u toho vždy pan J.. Společnost Daich na rekonstrukci nic neodpracovala. Pana J. obžalovaný nezmocnil, aby jednal za společnost Palcát club & bar. Svědek byl iniciativní sám od sebe, kam přišli, tam si hned vzal slovo.

Svědék ing. arch. S. K. (č.l. 2776-2792, 4078 p.v.-4082 p.v.) uvedl, že po finanční stránce se o projekt nestaral a nezajímal, po stránce technické byl projekt jednoduchý, protože při konzultaci s firmou Garanta zjistil, že pro tento druh rekonstrukce nepotřebují ani stavební povolení. Projekt, který vypracoval, zkonzultoval se Stavebním úřadem v Táboře a vyžádal si od nich vyjádření, že tato dokumentace stavební povolení a územní rozhodnutí nevyžaduje. Projekt se řešil poměrně v rychlosti, takže nebyl řešen do příliš velkých detailů. V podstatě po projektové stránce ani řadu věcí nevyřešil, ty byly řešeny v rámci rozpočtu „naceněním“ nějakých souhrmných položek, např. se to týkalo nábytku. Ten byl oceněn pouze odborným odhadem. Už když na projektu začínali pracovat, tak se s obžalovaným M. bavili o rámcové ceně, kde by se měla rekonstrukce pohybovat, a na základě toho byl zpracován rozpočet, který svědek přijal jako součást své projektové dokumentace a na žádost to odevzdal. Na detaily se nevzpomíná. S tím, že by chtěl hotel nějakým způsobem zrekonstruovat a poctivě se o něj starat, přišel obžalovaný M. hned na začátku. Byli přátelé, věděl tedy jako jeden z prvních o jeho investičním záměru při koupi budovy. Byl v pozici odborného konzultanta, už předtím s obžalovaným M. na nějakých akcích spolupracoval. O tom, že se Palcát mohl rekonstruovat za pomoci dotace, se dozvěděl od pana M., ale kdo to poradil jemu, nemůže říct. O financování této záležitosti příliš do detailu neví. Ví však, že se dotace vyplácejí zpětně a musí se sehnat překlenovací financování. Způsob podnikání Tomáše M. na něj v tu dobu dělal dojem, že je schopen si tyto věci zajistit. Byl jím vyzýván, aby spolupracoval při vytváření prezentace pro jednání s bankou, takže ví o tom, že obžalovaný jednal v České spořitelně, jezdil do Prahy do Dejvic. Byly kalkulovány různé možnosti rekonstrukce předtím, než byla

podána tato žádost, vycházelo se z velmi hrubého odhadu daného rozměry objektu. S nejdůležitějším projektem se dostali na částku až 120 milionů Kč.

Nevzpomene si na to, v jaký okamžik se tam objevila firma Garanta, má za to, že ho obžalovaný M. informoval o tom, že má Garantě poslat nějaké půdorysy, nějaké informace mailem, aby mohli začít připravovat podklady, ale kdy se s nimi poprvé setkal, to říci nedokáže. Finance nebyly jeho záležitostí. Ví o tom, že obžalovaný je zvyklý radit se s několika lidmi najednou a vybírat z toho svůj názor. Cena rekonstrukce byla stanovena položkovým rozpočtem, kde se kalkulovalo jednak to, co on měl v projektové dokumentaci, přičemž připouští, že tam toho nebylo příliš. Někaké věci se dělaly na základě výměny nových věcí za staré, což je případ nábytku. Položkový rozpočet si obstarává u externích dodavatelů, ale kdo mu dělal tento rozpočet, to už neví, ani si není jistý, že rozpočet objednával on. Částka, která byla v něm uvedena, ho nepřekvapila, byla to částka, o které se bavili na začátku. Co se týče zařizovacích předmětů, tak se s obžalovaným M. vždy bavili o tom, že by se mělo jednat o vyšší standard. Myslí si, že se v tom angažovala také Garanta, ale neví, co všechno zajišťovala. Konzultoval s nimi zejména technické záležitosti, jaké položky by byly uznatelné na výměnu oproti tomu, jak byly uvedeny v žádosti o přidělení dotace. Účastnil se výběrového řízení na generálního dodavatele, protože tam měl do budoucna vykonávat technický dohled. Do výběru firem nezasahoval, protože v tu dobu měl takovou představu o tom, že by byl rád, kdyby se projektu zúčastnila firma Jihostav, se kterou měl velmi dobré zkušenosti, ale na to v té době neměl vliv, aby takového výsledku dosáhl. Byla to Garanta, kdo nominoval lidi do výběrové komise. Je možné, že za ním přijel do Tábora pan K. ze společnosti Garanta a potřeboval od něj podepsat nějakou dokumentaci. Nabídky byly víceméně podobné, vzpomíná si, že na vítězi se mu nelíbila jedna jediná věc, a to bylo to, že s ním do soutěže šla společnost Památky Tábor, se kterou měl v té době špatné zkušenosti z jiného projektu. Vztah ke společnosti Daich neměl. Několik let poté, někdy na začátku roku 2013, byl představen panu D., na stavbě se potkával se stavbyvedoucím, náměstkem společnosti Daich, má za to, že to byl pan H.. Neví o tom, jak se v dokumentech ocitla jím potvrzená cena rekonstrukce 59 milionů, on tu cenu nepočítal, dával to dohromady jako součást své projektové dokumentace. Kompletovali to s firmou Garanta, strkalo se to do desek. Myslí si, že částku rekonstrukce tam dodala společnost Garanta. Neví, koho společnost Garanta poptávala, aby jí udělal rozpočet. Je možné, že své přání, aby stavbu realizovala firma Jihostav, někomu ventiloval.

V době, kdy se vybírala firma Daich, nevěděl, jak je na tom pan M. s finančním zajištěním projektu, párkrát se zmínil o tom, že by měl možnost financovat ze soukromých zdrojů, moc o tom vědět nechtěl, ale zaslechl jméno pana J., jinak jezdil po bankách. Stavební dozor dělal na dobré slovo pro pana K., bylo to za majitele J. J.. S panem K. konzultoval některé technické věci, bylo to jen z dobré vůle k němu.

Jméno pana J. poprvé slyšel, když ho firma Mane holding z Českých Budějovic oslovila, zda by jim nepomohl s projektem tábořských kasáren. Oni si v něm našli partnera, který by jim zařizoval věci v Táboře a uzavřeli s ním v podstatě gentlemenskou dohodu. Pan J. na něj nikdy nepůsobil příliš dobře. Pracoval pro pojišťovnu Amcico, vedl realitní kancelář AZ bydlení. Když se s panem J. seznámili, tak ho chtěl více zapojit do svých realitních aktivit. Navštívil jeho pražskou kancelář, ale uvědomil si, že to není jeho šálek kávy. Má k němu osobní antipatie. Vstup pana J. do FM Tábor byl jako blesk z čistého nebe, tehdy byl majitelem FM Tábor pan D., takže neví, do jaké míry to mohl pan M. ovlivnit. Neví ani, jak

se tam ocitl pan D.. V době, kdy mu to pan M. oznámil, tak měl svědek za to, že je to z toho důvodu, že pan D. v tu dobu úspěšně podnikal, Daich dostal velký projekt odbahnění rybníka Jordán v Táboře, takže si myslel, že je nabitý penězi, které chce investovat do Palcátu. Neví, proč nakonec do Palcátu pan D. neinvestoval. V době, kdy byl většinový podíl ve společnosti FM Tábor převáděn na pana D., projekt neprobíhal, bylo to pozastaveno, byly tam dlouhé prodlevy mezi vyžádáním dokumentů od Garanty. Na dotaci se čekalo dlouho.

V momentě, kdy se pan J. stal majitelem Palcátu, zůstaly tam nějaké závazky. Byla tam i jeho pohledávka za Tomášem M. za projektovou dokumentaci k dotaci. Na kompletní dokumentaci provedení stavby svědek předložil panu M. nabídku za 3,5 milionů Kč, pan M. tuto nabídku přijal a řekli si, že pokud se projekt rozjede a budou dělat prováděcí dokumentaci, tak se budou o ceně bavit, ale do tohoto stádia se nikdy nedostali. Když projekt převzal J. J., prohlásil, že všechny závazky po M. přebírá, hlásí se k nim, výslovně zmínil i závazek ve vztahu ke svědku K.. Tento byl svědkem toho, jak se svědek J. dohodl s panem K., že všechny závazky, které tam zbyly po panu M. vůči panu K., budou uhrazeny, ale to mělo různý vývoj. J. J. si neustále stěžoval, že odhaluje další nedoplatky, které mu Tomáš M. zatajil. Na jednom jednání si řekli pan K. s panem J., že zkusí projekt financovat společně 50 na 50 a na to konto ještě složitější spirálou J. J. vymyslel, že by se pan K. měl stát majitelem provozní firmy Palcát club & bar a tudíž by měl převzít práva a povinnosti žadatele o dotaci a pan J. by zůstal majitelem FM Tábor. Pan J. ale nedrží svoje slovo a postupem času svědek zjistil, že celou akci financuje pouze pan K. a druhá polovina peněz nepřicházela. Neví nic o spojení mezi J., Garantou a společností Daich. Pan M. se snažil zajistit financování projektu a na svědka to dělá dojem, že v panu D. viděl jednu z těch možností, jak ten projekt financovat. Nevycouval z něj, převedl obchodní podíl na pana D. a svědek si myslel, že právě on má být tou finanční pákou projektu. Pan M. zůstal menšinovým vlastníkem ještě nějaký čas i za J. J., ale byl vyštván. To, že převedl obchodní podíl Palcát club & baru na pana K., to byl nápad J. J.. Firma Jihostav v tu dobu byla silná společnost, která mohla hotel financovat a byl to plán J. J., aby se majitelem provozní firmy stal někdo, kdo stavbu může financovat a panu K. to podával tak, že si tím zajišťuje, že v případě, že dotace přijde, tak mu budou všechny jeho pohledávky proplaceny a zároveň mu pan J. říkal, že v případě, že dotace nebude, tak všechno doplatí z jiných vlastních zdrojů. Pro pana K. to podle svědka byl jediný způsob, jak si svoje vlastní pohledávky, které už tam měl proinvestované, pohlídat. S panem K. pak ještě svědek K. spolupracoval, rekonstrukce probíhala podle úplně jiného projektu. Částečně něco změnil on s vidinou, že už dotace neběží, protože jeden čas pan J. oznámil, že už o ni neusiluje a pak zase, že se něco změnilo, takže se tam věci vyvíjely za pochodu. Má za to, že celou představbu financoval pan K., on z projektu odešel v momentu, kdy zjistil, že jeho úsilí jde vniveč, že jeho nápady pan J. nerespektuje.

Běžná praxe v soutěži je taková, že soutěžní cena by měla být mírně nižší, než je předpokládaná hodnota zakázky, ale záleží na tom, jak firma projekt posoudí, jaká si tam dá rizika. Jeho projekt byl nekvalitní, neboť byl šitý horkou jehlou a plnil jen ty nejnужnější parametry vyžadované ROPem zprostředkovaně přes Garantu, takže je toho názoru, že firma si mohla nějaké položky sama odhadnout, docenit nebo si přikalkulovat nějaké riziko za složitost. Kvalitní projekt se dá spočítat přesně, dá se tam bazírovat na halířových položkách, ale to v tomto případě nebylo, ani to po nich nikdo nevyžadoval. To, že to stačí v této podobě, řekla Garanta, se kterou si sedli ke stolu, každý dal svoji část dokumentace, dali to do desek a oni to odvezli do Budějovic odevzdat. Stavělo se podle jeho dokumentace, ale proto jezdil za panem K., neboť bylo zapotřebí spoustu věcí pro její špatnou kvalitu vysvětlovat ústně. Měl

snahu získat podpis pana J. na dohodě o těchto pracích, ale to se mu nepodařilo, pan J. říkal, že se „samozřejmě domluvíme“. Vázal to na sehnání peněz. Jednou sháněl pan J. úvěr a tvrdil, že dotaci chtít nebude, že to bude financovat z úvěru a pak že podepíší smlouvu i se svědkem K., pak se opět vrátil k dotaci, ale vždycky měl nějakou překážku, proč se dohoda nepodepsala, a že peníze nebyly zaplacený. V jeden moment svědkovi K. nabídl, že mu peníze půjčí, ale neproplatí mu fakturu.

V projektu pro ROP nad nábytkem příliš nepřemýšleli, opsali kusy, které tam už byly a napsali, že bude ve vysokém standardu, tzn. v masivu. Finanční rozptyl nabídek rozpočtu záleží na tom, podle čeho se vše počítá. Buď je to podle vlastních standardů s klasickou marží, přičemž v té době mohly být inklinace k dumpingovým cenám, práce s nulovou marží. Doba ve stavebnictví je turbolentní a firma, která bojuje o přežití, je firma, která je schopná se financovat ještě z něčeho jiného a fungovat jenom na udržení. Některé firmy také odevzdávají nabídku s tím, že nechťjí vyhrát, že si chtějí zachovat dobré jméno, že se výběrového řízení zúčastní, ale sami cítí, že mají omezenou kapacitu, že by to nestíhaly, tak tam dají schválně cenu, o které vědí, že nebude příliš konkurenční. Svědek to dělá taky. Když svědek jednal s firmou Garanta, bylo to především s panem K.. O dotaci se taky žádá proto, aby vzniklo něco kvalitního, a kdyby úkolem bylo připravit rozpočet na úvěr, který se bude drsně splácet, bylo by to asi za jiné peníze, než pokud jde o peníze z dotace. Dotace jsou nejlevnější peníze, a tudíž v rozpočtu se automaticky předpokládá, že se mohou pořizovat dražší a kvalitnější věci. Policie nepředvedla něco objektivního, protože se stavělo ze soukromých peněz pana K. a už se nekoukalo na étos 4* hotelu. O rozpočtu nemá přehled, je jím sice podepsaný, ale on ho nevytvářel, nedělá to nikdy, a to, že ho tenkrát podepsal, se mu nijak zvlášť nepřičilo, protože to dělá běžně. Nevzpomíná si, že by ten rozpočet on objednával, nemůže tedy garantovat, že to byl někdo z jeho externích dodavatelů. Běžně tenkrát nechával kalkulaci dělat ve firmě Cenconsult v Táboře nebo ji dělaly přímo stavební firmy, např. Hans stavby v Praze, Metrostav. On sám dělá výkazy výměr pro jednodušší stavby. Tomu, kdo rozpočet vytvořil, nic neplatil, neví, kdo ho zaplatil. Nevzpomíná si ani, že by ho zadával. Není si tím jistý, ale má za to, že vypracování zadala firma Garanta. Dokumentaci, která se odevzdávala na ROP, Garanta kompletovala, on přinesl svoje desky, oni své, dalo se to dohromady, podepsalo, zabalilo a odevzdalo. Podepisovali tam nějaké papíry, čestné prohlášení, mezitím i rozpočet, ale myslí si, že ho přinesli oni.

Neví, jestli firma Daich vykonávala nějakou faktickou činnost na rekonstrukci hotelu Palcát, potkal tam její manažery, ale není mu známo, zda tam byl někdo z dělníků. Když byl nějaký problém na stavbě, tak volal pan K., který tam vždy poctivě byl. V momentě, kdy pan K. přebíral firmu Palcát club & bar, dokonce ještě vydával nebo proplácel nějakou směnku, už si přesně nepamatuje, jak to tenkrát bylo. Byl tam však závazek třetí strany za firmu Palcát club & bar, k notáři s panem K. svědek šel. Autorem této myšlenky byl pan J.. Tenkrát on i pan K. věřili tomu, když pan J. říkal „*Pane K., budete u toho, všechno si to pohlídáte, když dotace dopadne, tak půjde přímo k vám do firmy a sám si jí proučtujete, když to nedopadne, tak já vám všechno doplatím, firmu od vás zpátky koupím a vy odejdete s výsledkem, jako kdyby to byla standardní zakázka, ale teď potřebuju, abychom do toho šli napůl, abychom do toho strčili oba dva svoje mozolnatý ruce a dělali to tak, takže já si nechám Palcát a vy si vezmete tohle*“. Když na to pan K. kývl, pan J. to dokázal manipulativně podat a i svědek tomu v té době věřil. Když se kompletovala celá projektová žádost s Garantou, má za to, že u toho byl on a pan K., pan M. tam možná někde pobíhal, ale stejně by jim s tím nepomohl. Pan

J. mu nikdy neukázal závazky, které se objevily po panu M.. Jen to tvrdil a on to po něm ani ukázat nechtěl. Nic mu do toho nebylo.

Jak již bylo zmíněno, v této věci se objevilo několik skupin svědků, kteří se dají podřadit pod jednotlivé společnosti, které se okolo tohoto případu vyskytují.

Tak svědek **ing. P. H.** jako bývalý jednatel a ředitel společnosti Daich, s.r.o., (č.l. 937-946, 4083-4085 p.v.) měl na starosti obchodní činnost a řízení celé společnosti, pan J. K. pak realizaci stavebních zakázek. Vyhráli soutěž, pak následoval další proces. Stavbu nezhájili v původním termínu, ve kterém měli, protože tam byl nějaký problém s dotacemi. Pak došlo k uzavření subdodavatelské smlouvy s firmou Jihostav. Jeho společnost se primárně zabývala něčím jiným, neví, jak se ocitli v seznamu firem, kterým byla zakázka nabídnuta, chyběla jim jedna kvalifikace, kterou doplnili subdodavatelem. Vlastní kapacity při zakázce neuplatnili. Na celou zakázku po změně vlastníka Palcátu uzavřeli subdodavatelskou smlouvu. Na nabídce, se kterou se šlo do výběrového řízení, se převážně podílel pan V.. Jestliže tam jsou nějaké nejasnosti v rozpočtu, jdou přípravitelé za jednatelem. Za nabídnutou cenu chtěli realizovat zakázku, výše nabídky je výsledkem práce pana V., který některé položky konzultoval se svědkem. Byly tam nějaké kumulované položky, které se těžce oceňovaly a oni měli obavu, aby se do těchto položek vešli. Nabídka skýtala poměrně velká rizika. Standardy hotelu nebyly ve smlouvě nastaveny. Pokud bylo v zadávacích podmínkách uvedeno, že předpokládaná cena je 59 milionů Kč, bere se to za vodítko ceny, za kterou se to dělá. Běžně se stává, že je více verzí rozpočtu. Do ceny se podle uvážení firmy započítá nějaké finanční riziko, které spočívá ve splatnosti faktur, zda bude firma solventní, bude schopna práce zaplatit atp. Už si přesně nepamatuje, co tam měla dělat společnost Památky Tábor, která se tam objevila při potřebě společnosti Daich vykrytí reference. Památky Tábor nebyly v nabídce jako zástěrka. Neumí se vyjádřit k tomu, jak je potom možné, že dne 14.12.2010 byla uzavřena dohoda o smlouvě o spolupráci na veřejné zakázce se společností Památky Tábor, dne 17.12.2010 byla předložena nabídka, a z téhož dne má být rozpočet pro společnost Jihostav (ten, který je oproti soutěžnímu ponížen o 7 mil. Kč). Dne 17.12.2010 určitě nevěděli, že to bude dělat Jihostav, protože nemohli vědět, že vyhrají soutěž. V té době měla společnost Daich asi 100 zaměstnanců, je možné, že došlo k souběhu akcí na odbahnění Jordánu a rekonstrukce Palcátu. Pokud jde o stavby, tak dělali pouze nějaké zateplení domu.

Při přípravě rozpočtu se řeší smluvní a technické parametry, které však v zakázce nebyly specifikovány a pak se řeší rizika zakázky technická, finanční. Od toho se odvozuje nabídnutá cena. Byl tam problém s akumulovanými položkami jako zařizovací předměty a pivovar, přičemž to je možno těžko nějakým způsobem dobře nacenit a vždycky to bude nějaké nepřesné číslo. Proto se dává číslo bezpečné, dané strukturou rozpočtu. Byli rádi, že se našla bezpečná cesta subdodávkou přes společnost Jihostav. Garanta roli v určování subdodavatele nehrála. Ví o tom, že pan D. Garantou znal a je možné, že na tomto základě byli poptáni. Je možné, že s panem K. při této zakázce svědek jednal. Nevěděl o tom, kdo dělal slepý rozpočet, který je součástí nabídky. Neví o tom, že by byli Garantou požádáni, aby předložili rozpočet, na tom firma Daich určitě neparticipovala. Určitě to nebylo tak, že by vytvořili výkaz výměr, nabídkovou cenu a pak ji o 100 tisíc podskočili. Policií předložené tři rozpočty jsou takového charakteru, že ten s nejnižší cenou neviděl, pak byl rozpočet, který je v nabídce a pak je rozpočet, za který se věc předala Jihostavu. On podepisoval rozpočet nabídkový a pro firmu Jihostav. Nepamatuje si, zda v té době konzultovali rozpočet se

společností Památky Tábor a jestli tato společnost schválila do výběrového řízení tento rozpočet, ale měli by se na to podívat. To, jestli bude použita dotace, nemá vliv na nabídkovou cenu.

Stavbu Palcátu měl na starosti pan K.. Výši ceny s panem D. neřešili, to, jestli mají podat nabídku, však spolu domlouvali. Pan K. je u realizace stavby, jméno J. mu něco říká. Má za to, že s panem K. konzultovali, jestli pokračovat nebo ne. Svědek byl určitě přítomen na nějakém jednání. Nepamatuje si, jestli to byl pan J., kdo nabídl Daichu, že by subdodávku mohla dělat společnost Jihostav. Nepamatuje si, zda byl pan D. při jednání s panem J. Má za to, že se znají. S panem M. byly dohodnuty podmínky výběrového řízení, smlouvu podepsal on a pak se čekalo, až budou finanční prostředky. Předpokládá, že smlouvu o subdodávce s Jihostavem uzavíral svědek.

Obžalovaný K. k této výpovědi uvedl, že s nabídkou pro firmu Jihostav ve výši 52 milionů Kč přišel pan J.. Bylo to v době, kdy převáděli Palcát club & bar, tj. v listopadu 2011. V lednu 2011 s osobami ze společnosti Daich nemohl být, v té době s nimi nekomunikoval.

Svědék H. pak pokračoval, že dne 17.12.2010 (datum uvedené na všech třech zajištěných rozpočtech) mohl být rozpočet zpracován, nebyl ale dělán pro Jihostav. Nakonec se ve společnosti Daich rozhodli, že jsou ochotni vzít subdodavatele tak, aby na tom 12 %, o něž je snížena hodnota zakázky pro společnost Jihostav z celé akce, společnost Daich měla.

Obžalovaný K. uvedl, že jsou na smlouvě špatně data, neboť dne 20.1.2011, kdy měla být podepsána, ještě vůbec netušil, že tam bude něco dělat. To potvrdil též **obžalovaný M.**, když uvedl, že je to nějaká hloupost toto datum, nesedí mu.

Svědék J. K. (č.l. 1125-1138, 4085 p.v.-4086 p.v.), druhý z tehdejších jednatelů společnosti Daich, s.r.o., vypověděl, že byl výrobním ředitelem a zakázky realizoval, obchodní činnost šla částečně mimo něj. Pokud jde o zakázky, tak ty shánělo obchodní oddělení, čerpá se při tom z veřejně dostupných médií nebo přijde i privátní či veřejný investor s nabídkou, ta se vyhodnotí. Jde zejména o to, zda je to pro jejich společnost dostupné po stránce vzdálenosti. V nabídkovém řízení se zúčastnili několikrát i soutěže o zakázky, kde měla být dotace od ROP Jihozápad. Jsou to zejména inženýrsko-průmyslové stavby, vodovody, kanalizace, komunikace i průmyslové budovy a regenerace panelových sídlišť. Součástí nabídek je též uvedení informace, jakou předpokládanou hodnotu má konkrétní akce. V tomto případě měl celou věc na starosti ing. H., pan D. je majitel, který firmu vlastní, ale nezasahuje do toho. Zajímá se pouze o stav hospodaření společnosti. Část zakázek provádí pomocí subdodavatelů, což je též případ rekonstrukce hotelu Palcát.

To, jakým způsobem se tam ocitla firma Jihostav, nedokáže říci. Je možné, že v té souvislosti jim nemusely vystačit kapacity a požádali proto o pomoc některé dodavatele. Společnost Jihostav byla generálním subdodavatelem, nedokáže odpovědět na to, proč rekonstrukci nedělali sami, ale Jihostav. Nevzpomíná si, kdo to určil. Na nabídce do veřejné soutěže se nepodílel, pouze věděl, o jakou částku jde. Neví, proč se stavba na začátku přerušila, nevzpomíná si, zda se účastnil jednání o ceně subdodávky. Neví o tom, že by existovalo nějaké bližší spojení mezi panem D. a osobami, které vystupovaly za společnost FM Tábor a Palcát club & bar. J. J. zná z doslechu. Co se týče rekonstrukce hotelu Palcát, tak

takovouto specifickou zakázku jako hotelová zařízení nikdy dříve neměli. Tato rekonstrukce byla významná svojí velikostí i druhem. Někdy se ví již předem při nabídce, zda bude přijat nějaký subdodavatel, ale na konkrétní případ si nevzpomíná. Mají hodně zakázek, obrat činí 300 milionů Kč. Oslovení subdodavatelů a vyhodnocení jejich nabídek má na starosti pan V.. Ten také zpracovává rozpočty, poptávky, nabídky. O výběru rozhoduje obchodní oddělení. Je možné, že to tenkrát rozhodl ing. H., mohl to rozhodnout i on, ale myslí si, že to neudělal. Nedokáže si vzpomenout ani na to, zda bylo provedeno na subdodavatele výběrové řízení nebo jestli se jednalo přímo. Občas se na stavbě objevil na kontrole, nevzpomíná si, zda se o kontrolách dělaly zápisy, stavební deník se vedl. Za jejich společnost tam byl stavbyvedoucí pan Z.. J. J. občas viděl v restauraci v hotelu Palcát, dělali pro něj nabídky, když se bourala kasárna v Táboře.

M. D. (č.l. 677-696, 4087-4088 p.v.), jediný společník společnosti Daich, s.r.o., ve své výpovědi uvedl, že neví, na základě čeho se účastnila jeho společnost výběrového řízení. Je to plně na jednatelích. Tento případ začal tím, že ho navštívil pan M. a požádal ho, jestli nezná někoho, kdo by mu zpracoval žádost na dotaci a zpracoval veškerou dokumentaci. Proto ho seznámil s panem K. z firmy Garanta, se kterým se léta svědek zná. Ti potom už jednali sami. Má za to, že jeho společnost nedělá na zakázku rozpočty, dělají si je pro sebe. S panem M. se znali už dřív. Co se týče finančního krytí, dohodli se, že ho svědek seznámí s panem N., hoteliérem, který má známého v České spořitelně. Panu M. svědek půjčil nějaké peníze, ale má za to, že to nemělo nic společného s financováním té stavby, bylo to někdy v roce 2010 a šlo o částku 4 nebo 4,5 milionů Kč. To bylo vráceno tím, že dostal obchodní podíl ve společnosti FM Tábor, byl v té době i generálním dodavatelem rekonstrukce hotelu. Když byl ve společnosti FM Tábor jako jednatel, vůbec ničím se nezabýval, tok peněz a sledování činnosti měl na starosti ing. H., který komunikoval s panem M. a účetní paní S.. Ví o tom, že tam byla nějaká půjčka ze spořitelny, ale neví, v jaké výši byly splátky. Účetnictví řešil pan H.. On sám se nezaručoval, když byl majitelem FM Tábor, že by společnosti Palcát club & bar půjčoval 77 milionů Kč, neví o tom, že by tam taková smlouva byla.

Pan J. se objevil v okamžiku, kdy už svědek neměl zájem vlastnit FM Tábor a sháněl někoho, kdo by obchodní podíl odkoupil a pan M. přivedl právě pana J.. Jméno pana J. tam padlo, a to v okamžiku, kdy pan M. sháněl finanční krytí u spořitelny. Zná ho dlouho. Byla to varianta, že kdyby peníze nesehnal tam, tak by se domluvil s panem J.. Možnost financování rekonstrukce hotelu Palcát panem J. byla varianta pro případ, pokud by pan M. nezískal peníze od spořitelny. Ví, že kdyby byl problém s penězi, tak panu M. pomůže s penězi pan J., ale u jejich jednání nebyl. Svědek sám na toto téma s touto osobou nejednal. To, že se společnost Daich zúčastnila výběrového řízení na dodavatele rekonstrukce, věděl, o účasti Památek Tábor nevěděl, bylo to v kompetenci jednatelů. Neví, jestli v té době měla společnost Daich kapacity na realizaci rekonstrukce. Nebyl přítomen žádnému jednání s Památkami Tábor, neví ani, jak se tam objevil pan K.

Rozpočty v Daichu dělá pan V. a pan H.. Nemají žádný pokyn, s jakou marží se mají zakázky dělat. To, jestli se zakázka vezme, záviselo na panu H. Slepý rozpočet byl plně v kompetenci pana H., jen tam byl problém v agregovaných položkách, kde se to strašně těžko určuje. O tom spolu hovořili, s tím, že se tam dá nějaká rezerva na to, aby to byli schopni udělat. Sháněli i jinou firmu, když vypadly Památky Tábor. Na začátku této akce nehrál žádnou roli pan J., v té době tam vůbec nebyl. Objevil se tam až v době, kdy koupil obchodní podíl. Na začátku problémy s placením nebyly, pak asi došly peníze a stavbu asi

v polovině přerušili, měli obavu o finance. Od smlouvy odstoupili, když přišly informace, že nebude dotace. Kdyby měli obavu, že objednatel nemá žádné další peníze, ani možnost je sehnat, tak by do toho asi nešli. Neřešili se společností Palcát club & bar, zda mají nějaké finanční zdroje, když s nimi uzavírali smlouvu o dílo. Bylo pouze sděleno, že vlastní zdroje jsou a dotace bude, v čemž neviděli žádný problém. Má za to, že vše je společnosti Daich ze strany Palcát club & bar zapláceno. Myslí si, že vše, včetně výběru materiálu, konzultoval pan K. s panem K.

Pan J. od něj odkoupil obchodní podíl FM Tábor za 7 milionů, byly tam ještě nějaké náklady, kdy doplácel svědek za topení, ale celou částku dostal od pana J.. Obchodní podíl převedl na pana M. a pana J. Neví, jakou měli mezi sebou tito pánové dohodu, ví pouze o poměru 30 % : 70 %. S panem M. se setkal v Palcátu a svědek ho seznámil s firmou Garanta. Když se stal vlastníkem FM Tábor, byla mezi ním a panem M. ústní dohoda, kdy mu peníze vrátí, a on mu potom firmu vrátí zpět. V době, kdy byl vlastníkem FM Tábor, komunikoval s panem M. méně než pan H., ten podepisoval placení veškerých faktur, všechno hlídal a kontroloval. Zná se léta s majitelem Památek Tábor, o tom, že by Památky měly být subdodavatelem, spolu nemluvili, ale věděl o tom. Architektka K. zná zběžně, má za to, že byl na jednání na začátku s firmou Garanta. Je pravda, že když řekl, že komunikoval s panem H., tak firmu FM Tábor řídil. Pan J. má stoprocentně peníze. Když vstoupil pan J. do FM Tábor, tak říkal, že kdyby nebyla dotace, tak to zafinancuje sám, že peníze má.

Ekonom společnosti Daich **ing. J. H.** (č.l. 904-916, 917-936, 4107-4108 p.v.) byl v hlavním líčení též osobně vyslechnut. Uvedl, že v době, kdy se věc vyřizovala s ROP Jihozápad, ještě v této společnosti nepracoval. Jeho úkolem je starat se kompletně o celé účetnictví, správu informačního systému, počítače. Se zakázkami do kontaktu nepřichází. Pokud jde o faktury, stavbyvedoucí mu připraví podklad a on vystaví fakturu, nemá však žádnou kontrolní funkci. Nemá žádné bližší informace o tom, jak se v zakázce ocitla firma Jihoslav jako subdodavatel. Jeho ekonomické oddělení se na počítání zakázky a nabídkách do soutěže nepodílí. Smlouva byla předčasně ukončena, když Daich od smlouvy odstoupil, protože se k nim dostala informace o tom, že ROP odstoupil od smlouvy. Důvodem odstoupení bylo to, že nebylo najisto postaveno, jak společnost Palcát club & bar vyřeší financování. Při řešení otázky financování a odstoupení společnosti Daich jednal za společnost Palcát club & bar pan J. Konkrétně od něj se svědek dozvěděl, že je problém s dotací, a to přesto, že pan J. nebyl v té době statutárním orgánem společnosti Palcát club & bar. Byl majitelem FM Tábor, která vlastnila hotel a v podstatě vystupoval tak, že informace ohledně toho měl. V minulosti jednou s panem J. jednal, protože svědek měl s kolegou firmu a měli kdysi s panem J. obchodní vztah. Z pohledu svědka je to relativně tvrdý obchodník, ale když už se na něčem domluvili, tak to platilo. Svědek uvedl, že po dobu, co byl pan D. jednatelem společnosti FM Tábor, tak se o chod hotelu staral pan M. a svědkova úloha spočívala v jakési kontrolní funkci ve vztahu k toku peněz. Měli gentlemanskou dohodu, podle níž on odsouhlasil účetní paní S. provedení konkrétní platby. Hospodaření společnosti FM Tábor bylo napjaté, ale firma nenaplnovala žádné znaky insolvence, ví o úvěru u České spořitelny, ale jeho výši nezná, finanční splátky byly ve výši 200 – 250 tisíc. Platby prováděny byly, byť několikrát s drobným zpožděním. Ví o tom, že tam byla půjčka pana M. do společnosti, ale její konkrétní výši si nepamatuje, bylo to však v řádech milionů. Byl přítomen jednání, při němž se podepisovaly smlouvy o převodu obchodního podílu. To přišel pan J. s tím, že si s panem M. domlouvali převod obchodního podílu od pana D., ale u konkrétního jednání tomu předcházejícího nebyl. Pokud si však pamatuje, tak rekonstrukce

začala probíhat až poté, co se obchodní podíl převedl zpátky na pana M. a pana J.. O smlouvě o půjčce na 77 milionů mezi společnostmi FM Tábor a Palcát club & bar asi jednou nebo dvakrát mluvil s panem M. v té souvislosti, že pan M. měl jednání s panem J., ale konkrétní věci ohledně té půjčky nezná. Šlo o to, že se domlouvali, že by měl být poskytovatelem půjčky pan J. Muselo to být v době, kdy část obchodního podílu vlastnil pan D., protože předtím ani potom už svědek do Palcátu nechodil. Odstoupení Daichu od subdodavatelské smlouvy souviselo s tím, že pan J. jim řekl, že firma Palcát club & bar má problém s naplněním dotace, což pro firmu Daich bylo rozhodující. Není si tím jist, ale myslí si, že možná na některých jednáních týkajících se vztahu se společností Daich byl i pan K.. Od smlouvy neodstoupili hned, bylo to až poté, co tam byla přerušena stavba na dobu asi půl roku. Bylo to na základě tvrzení pana J., že se budou snažit získat peníze na dokončení rekonstrukce, případně budou nějakým způsobem řešit svůj vztah s ROP Jihozápad. Nakonec však k žádnému posunu nedošlo a oni odstoupili od smlouvy. Smlouva o půjčce na 77 milionů nebyla zanesena do účetnictví, ani to podle něj nejde. Neví, zda bylo s touto částkou počítáno. Ví pouze to, že tam probíhalo jednání s panem J.. Není mu nic známo o tom, zda s panem M. jednal pan D., jak získají peníze. Jednání, jehož se účastnili pánové D., M., J., K. bylo o tom, zda dokáže společnost Palcát club & bar dofinancovat přestavbu hotelu a výsledkem tohoto jednání bylo právě přerušení stavby. Neví, odkud ve skutečnosti pocházely finanční prostředky, ze kterých byla financována první etapa projektu. Ví o tom, že dotace měla být poskytnuta ve dvou etapách. Na jednáních byl pan J. aktivní, asi se mluvilo o tom, že bude shánět peníze. Neví, kdo ho do společnosti přivedl. Myslí si, že se jménem M. K. se v hotelu setkal, ale neví, v jaké souvislosti. O vztahu mezi panem K. a panem J. neví nic. Závazek společnosti vzniká až ve chvíli, kdy dostane peníze, do té doby žádný závazek z titulu úvěru není. Pokud by to byla hodně významná položka, možná by měla být uvedena v příloze k účetní závěrce.

Dalším ze svědků je **O. V.** (č.l. 999-1010, 4089-4090 p.v.), zaměstnanec společnosti Daich, s.r.o., v pozici ekonoma, resp. rozpočtáře.. Ten zejména vypověděl, jakým způsobem vytvářel příslušné rozpočty. Uvedl, že k tomu potřebuje výkaz výměr, projektovou a zadávací dokumentaci, přičemž ta výsledná cena není pouze o ceně prací, ale i o zadávacích podmínkách, tedy zda jsou schopni prokázat kvalifikaci podle zákona o veřejných zakázkách. Ve výkazu výměr je už uveden termín odevzdání nabídky, což je pro něj to nejpodstatnější. Když potřebuje do výběrového řízení subdodavatele, tak určí, co jim schází a díky subdodavateli prokazují i kvalifikaci, ale co se týče realizace, to je věc výroby. Neví, koho napadlo, že tuto zakázku budou dělat. O tom, že do toho s nimi půjdou Památky Tábor asi rozhodl pan H., možná s panem K.. Neví, zda jim Památky dělaly cenovou nabídku. Když kvalifikaci nemají, dá se takto prokázat. Mohly tam být ještě další práce, je možné, že gros toho byly svíslé povrchy a kompletní rekonstrukce.

Neví už, zda byla zadávací dokumentace v tomto případě natolik přesná, že byl schopen vypracovat rozpočet bez zásadních problémů, a to proto, že dělá stovky rozpočtů. Používá ceníky RTS a URS. Ceník stavebních prací je pro ně takové vodítko, ale nejde se jím vždycky řídit. Potom ceny dopracovávají podle jejich dodavatelů. Na výši ceny má vliv kde stavba je, jaká je složitost stavby a její přístupnost. Poté, co obdrží výkaz výměr, se nejprve snaží ocenit zakázku podle sebe, aby mu vyšla nějaká částka, poptá si, co potřebuje, potom se nabídka konkrétně skládá a konzultují ji společně na firmě. Ve většině případů musí mít výkaz výměr v Excelu nebo jiné vyplnitelné formě, aby všichni měli stejné zadání. K ceníkům RTS nebo URS se přihlíží, ale pouze orientačně. Je obvyklé, že v zadávací dokumentaci je

předem uvedena předpokládaná cena zakázky. On vždy připraví verze rozpočtu, přičemž finální rozpočet většinou nazývá jako „nabídkový“ nebo „rozpočet Daich“, má též pracovní. Nákladový rozpočet nemívá. O rizikové přírážce sám nerozhoduje. Dotace nehraje roli v tom, jestli se výběrového řízení zúčastní, ví o tom, že Garanta bývá zástupcem zadavatele. Zakázky vypisují běžně. Se společností Garanta nejedná. Pokud přijde nabídka se slepým rozpočtem, tak číslo stavby už je tam uvedeno.

Po předstření tří verzí rozpočtů uvedl, že neví, o jaké se jedná, ten nízký může být jedním z pracovních. Pokud hovořil o tom, který je o 7 milionů nižší, než rozpočet soutěžní uvedl, že neví, o jaký rozpočet jde. Specifické záležitosti jako pivovar nebo tepelné čerpadlo neoceňoval, jsou od toho subdodavatelé, které si vyhledají a poptají. Neví, jak je možné, že je rozdíl v ceně pivovaru 3 miliony Kč mezi nákladovým a soutěžním rozpočtem. Neví, jak se dospělo ke konkrétní částce na koruny, nevzpomíná si, jak se položky tvořily. Neví, jak je možné, že je na rozpočtu početní chyba. K tomu uvedl, že někdo udělal chybu ve vzorečku, je možné, že to byl on sám. Pracují s koeficientem, chyba se stát může. Myslí si, že nebyl účasten jednání s Jihostavem a neví, jestli Památky Tábor byly seznámeny s tím, za jakou cenu jdou do výběrového řízení a za kolik by to dělaly. Ve vztahu k subdodavateli je marže pokaždé jiná, nevěděl o tom, že v konkrétním případě to bude dělat Jihostav, je to věc výroby.

Slepý rozpočet se k němu dostává většinou ve vyplnitelné formě. Program Buildpower (označený v zápatí stránek rozpočtu), je rozpočtářský program, který nepoužívají. Když někdy vytváří výkaz výměr nebo rozpočet, tak to nevytváří v Excelu, ale programu, který to vyexportuje do této formy. Poté popsal, jakým způsobem importuje jím vypočítané částky do jednotlivých položek výkazů výměr, přičemž uvedl, že existuje spousta položek, které jsou buď agregované nebo nemají vlastní kód, takže je příslušné ceníky neznají. Neví o tom, zda byl autorem všech tří rozpočtů, jež mu byly předloženy, na ten nejnižší si nevzpomíná. Neví, který z nich je ten základní. Každá jednotlivá položka může být různě drahá na různých stavbách. Nelze říci, že se reálné ceny pohybují několik procent pod částkami určenými oceňovacím programem. Finální rozpočet dělali ve spolupráci s jednateli, ví o tom, že zakázku zpracoval, jednalo se o tom rozpočtu, který byl zaslán do výběrového řízení. Má za to, že ten nízký rozpočet byl přípravný, neví, co v něm bylo zahrnuto, ale v nějaké fázi přípravy si ho uloží, pak s ním pracuje dál nebo ho zkopíruje a pracuje v jiném. O rozpočtu na prostřední částku 52 milionů Kč nic neví. Neví, co je to za rozpočet, neví, jestli ho dělal. Neví o tom, jak se společnost Daich spojila s Památkami Tábor. S panem M. se nezná, nezná ani pana J.. Jednal se zástupci Garanty panem K. a paní Ž. na základě jejich žádostí o poskytnutí informace.

Znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví odhady cen vypracoval znalec **Ing. Petr Pokorný**. I ten byl v hlavním líčení slyšen. Potvrdil svůj písemný znalecký posudek, jak je založen na č.l. 76-83 spisu, a dále odpovídal na dotazy soudu i stran, jež mu v tomto ohledu byly pokládány (č.l. 4090 p.v.-4094). Byl přítomen i výslechu svědka O. V., kterému pokládal i otázky.

K písemnému znaleckému posudku dodal, že základní rozpočet je jakousi první informací, zda má cenu do určité zakázky jít. Pokud jde o předpokládanou hodnotu zakázky, jedná se o tu, která je sdělena projektantem, jíž projektant vykalkuluje individuálně, nebo u větších staveb se odvozuje odhadem z jednotkové ceny za agregovanou položku, tzn. za m², m³ apod. Pokud byly dosahovány nabídky ve výběrovém řízení ve vyšší hladině, než je cena

stanovená ve výběrovém řízení, nemůže to moc komentovat, protože je neviděl a neví, jaká byla projektovaná cena, z čeho vycházela. Oproti standardním ceníkům málokterá zakázka dosáhne původně uvažované hodnoty, ale spíše se poskytují slevy. Je celkem běžnou věcí, že se nabídky ve výběrových řízeních relativně hodně blíží, ale aby se přiblížily natolik, jako v tomto případě, je nápadné. Dá se to rozpoznat právě podle rozklíčování jednotlivých cen individuálních položek. Bylo-li by spekulováno o vzájemné dohodě soutěžitelů, tak ta se zpravidla pozná ve struktuře výpočtu jednotkové ceny v rozpočtu. Ale firma si může vyhodnotit, že o takovou zakázku nestojí, tak tu zakázku předraží, a pokud by ji náhodou vyhráli, tak by spekulovali na to, že se jim podaří realizovat levněji nebo v ní budou mít finanční polštář.

Pokud jde o možné důvody situace, která nastala v této věci, tj. že jím odhadnutá cena byla 40 milionů bez DPH a cena, za kterou se „vysoutěžila“ zakázka, byla 59 milionů, přičemž všech pět uchazečů uvedlo částky o 19 až 27 milionů vyšší, než byla jím odhadnutá reálná cena, uvedl, že to mohlo být tak, že se všichni soutěžící nacházeli v situaci, kdy o zakázku nestáli. Rozpočtář, který by měl dávat podklady vedení firmy, zda se účastnit zakázky či ne, by měl být dostatečně kvalifikovaný na to, aby dokázal zodpovědně odpovědět na otázku, za jaké náklady je ještě firma schopna generovat zisk.

Pakliže bylo do zadávací dokumentace uvedeno, že předpokládaná cena zakázky převyšuje 59 milionů, mohlo se jednat o cenu vzniklou na základě odhadu projektanta nebo někoho, kdo byl málo kvalifikovaný. Projektantova práce končí odevzdáním projektu a získáním stavebního povolení, přičemž často nemá žádnou reálnou vazbu z praxe, za jaké peníze se stavby realizují, a on vychází ze všeobecných cen, které jsou v hlavních položkách agregovány. Vychází o tom sborníky a jsou to ceny velmi často výrazně předražené oproti skutečnosti.

Když byl znalec dotazován na to, zda v předpokládané hodnotě zakázky hrála roli možná dotace z veřejných zdrojů, uvedl, že je to spekulace. Zprv by to mělo být spíše naopak v tom smyslu, že pokud jsou peníze pro zhotovitele jistější, neboť se jedná o veřejného plátce, veřejný příslib peněz, které přijdou na zakázku, tak by to mělo směřovat spíše k tomu, že zakázka bude obsahovat menší rizikovou přírážku, neboť je to jiné, než pokud se bude zhotovovat zakázka soukromého subjektu, u nějž není jistota, zda bude solventní. Druhá rovina je taková, že je všeobecně známo, že podmínky, které je třeba splnit pro získání dotace, často svazují zhotovitele i žadatele o dotaci, takže to může s sebou nést mimořádné náklady, jež by bylo třeba zohlednit. Jedná se o zvýšenou administrativu, časové omezení apod.

Jestliže odhadl hodnotu projektu na cca 40 milionů Kč bez DPH, přičemž nebyly dvě stavební části zhotoveny a Jihostav Soběslav proinvestoval cca 29,5 milionů Kč bez DPH, pak se k jím odhadnuté částce realita přibližuje poměrně velmi přesně. Podle něj lze považovat investice této společnosti do hotelu Palcát za objektivní, nejde o dumpingovou ani přestřelenou, nadnesenou částku. Rekonstrukce hotelových pokojů proběhla kompletně, určité nejnákladnější byly části wellnessu, kde nelze úplně přesně vidět, co tam bylo za náklady, případně vícenáklady. V opačném případě byl kulturní sál zmodernizovaný jen velmi lehce, takže částka 30 milionů Kč více méně odpovídá tomu, co bylo proinvestováno.

Pokud pak byl znalec dotazován na to, zda rozdíl mezi jeho odhadem a částkou, která byla předmětem soutěže, byl způsoben vyšší kvalitou materiálů, které měly být použity, uvedl, že by to v zásadě vliv mít nemělo, neboť řada čistě stavebních prvků jsou unifikované materiály za podobné ceny, podobných kvalitativních znaků, ale jsou tam nějaké položky typu generální klíč, sauny, které se mohou lišit kvalitou. Ty však byly velmi často oceněny tzv. kompletem, souborem, z něhož nelze vyspecifikovat, o jakou kvalitu nebo o jaký typ zařízení se konkrétně jednalo. Hodnota prací může být zkontrolována i tím, že rekonstrukce stavby musí být levnější, než náklady na postavení nové stavby. Ve zmíněných cenících se jedná o standardně vyskytované položky, které obsahují náklady na materiály, technologie, které jsou s tím spojené, na potřebné stroje a nářadí, cenu práce, která je normována a jsou v tom i režijní, fixní a variabilní náklady firmy. To vše se zprůměruje na jednotkovou cenu a typickou stavební firmu. Z toho vyplývá, že každá firma by měla mít vnitřní kalkulaci a do ní promítnout své vlastní poměry.

Při své práci, jak znalec uvedl, vycházel z průměrných cen, prošel všechny hlavní části hotelu a nenalezl tam žádný mimořádný nadstandard, u položek, které byly zkoumatelné, nezjistil, že by se jednalo o luxusní zboží. Rozpočet, který byl předmětem soutěže, trpí tím, že **má řadu položek s odkazem na soubor, neměřitelnou jednotku** a pak je zvláštní, jak lze takovouto věc soutěžit. Každá firma může dodat např. úplně jinou bowlingovou dráhu. Jestli výběrové řízení dovoluje variovat dodávku, tak potom postrádá smysl spravedlnost takového řízení. Uvedl dále, že nešlo zkoumat všechny jednotlivé položky podle rozpočtu. Podstatné ale je, že na položkách, které byly zkoumány, se zjistilo, že rozpočet č. 3 je jednoznačně a jedním koeficientem změněn, rozpočet č. 2 v položkách, které přezkoumatelné byly, odpovídá přesně cenám ceníku, které však na trhu nejsou dosahovány a z toho externě bylo dovozeno, že průměrná cena za takovouto práci by odpovídala zhruba 40 milionům Kč. **Na celkovou obvyklou hodnotu zakázky však není jedna správná odpověď.**

Při své práci vyšel z vlastní zkušenosti, kterou získal z mnoha výsledků výběrových řízení, v nichž je dosahovaná cena rozhodně menší, než je základní ceníková cena. Potom ho k výsledku tomu vedl i způsob tvorby konkrétního rozpočtu, kdy jedině rozpočet č. 1, tedy ten nejnížší, má ceny individuálně zadávané. Je na něm vidět, že rozpočet č. 2 za 53 milionů Kč včetně DPH byl podle něj výchozí. Z logiky věci musí vyplývat, že to nejsou ceny, které jsou ve sloupečku u rozpočtu č. 2, které byly zadávány soutěžícím a nejsou přesně na haléře. Z toho plyne, že to nejsou ceny, které si vnitřně kalkuluje firma, ale jsou to ceny převzaté z nějakého ceníku. Rozpočet č. 3 představuje 1,12 násobek rozpočtu č. 2. Jedině rozpočet č. 1 obsahuje ruční zásah do všech položek tím způsobem, že tam jsou více odhadem, „lidsky“ zadány položky. Je tam cena 400 Kč, 100 Kč, 900 Kč, jsou to zaokrouhlené částky, které zjevně odpovídají způsobu tvorby vnitřních cen jednotlivých stavebních firem. To v rozpočtu č. 2 uvedené ceny jsou nekorigované, základní ceny, které se buď automaticky nebo ručně zadávají do programů ze základních databází. Není přitom zvykem, aby se stovky položek přepisovaly ručně, naopak se importují data do konkrétního programu, který používá rozpočtová firma, tam se načtou aktuální data z databáze cen RTS nebo URS, kterou vlastní rozpočtová firma, a po dohodě s jednateli se ručně upravují. Položky v nejnížším rozpočtu jsou zaokrouhlované, jsou jednotkové, liší se mezi sebou, tzn. neexistuje žádná vnitřní vazba mezi nimi, nejsou to žádné přesné násobky původního rozpočtu, ale individuální ceny jednotlivých položek. To byl pro něj hlavní argument, proč je tento rozpočet třeba brát za relevantní. Ten nejnížší rozpočet proto znalec považuje za objektivní proto, že se s ním evidentně někdo zabýval, když ve srovnatelných položkách se jedná o částku zhruba o 15 %

nižší, než jsou částky z ceníků. Podle jeho názoru byl tedy jako první vypracován rozpočet č. 2 vycházející z katalogových cen (*pozn.- za něž měla být realizována subdodávka společností Jihostav Soběslav*) a s tímto rozpočtem se dále pracovalo. O 12 % dražší je soutěžní rozpočet, o cca 15 % levnější je ten rozpočet ručně upravený na hrubé zaokrouhlené ceny.

V tomto trestním řízení se však jedná o dvě věci. Jednou je otázkou posouzení nějakého rozpočtu a druhou posouzení ceny za dílo, které je skutečně realizováno.

V rozpočtu se vyskytují položky, které nebyly přesně specifikovány co do kvality a bylo na vůli soutěžících, jakou cenu tam dají. Nejsou mu známy detaily zadávací dokumentace, a proto neví, jestli místo kvalitní nové bowlingové dráhy mohla být použita jednoduchá, kuželková, opotřeбенá apod. Je tedy otázkou, jak přesně bylo specifikováno poptávané dílo. To, jak jednotliví soutěžící nacení jednotlivé položky, které nejsou přesně specifikovány, je pak něčím, co musí být posuzováno v otázce relevance výběrového řízení. Pokud architekt řekl, že byl projekt šitý velmi horkou jehlou a byl velmi obecný, že se mělo čekat na vlastní realizaci, co se bude konkrétně dělat, je možné. Alke pak to je právě ta chyba a možnost vzniku velké difference mezi cenami. Z logiky věci by to však spíše svědčilo o tom, že by ceny měly být výrazně nižší, protože pokud někdo dává benevolenci v tom, že tam může dát soutěžitel nejlacinější prvek, aniž by za to byl v soutěži penalizován, pak ho nic nepovede k tomu, aby zakázku zbytečně předražoval a riskoval, že nevyhraje.

Z jeho zkušeností, kdy dělal znalecké posudky na práce, které byly propláceny z operačních programů, vyplývá, že se naopak striktně dbá na to, aby položky naprosto souhlasily a dokonce vznikly velké problémy, pokud se objektivně na stavbě zjistilo, že položka je zbytečná nebo se místo ní potřebuje udělat nějaká jiná a bylo racionální položku udělat lépe jinak. Pak to naráželo na to, že se buď položka neproplácela nebo hrozilo, že nebude dotace vyplacena, protože došlo k porušení podmínek, a to přesto, že by bylo racionálnější konkrétní věc udělat jinou, lepší technologií. Záleží tedy na poskytovateli dotace, jaké má nastaveny mechanismy kontroly u projektu a vlastní realizace, a pokud akceptuje nedokonalý projekt s agregovanými položkami, pak se může stát, že ve výsledku bude na stavbě něco jinak.

Podle jeho názoru je zde rozpor mezi tím, že operační program, resp. dotační tituly a projekty, jsou mimořádně administrativně a všeobecně náročné, ale zároveň to často vede k tomu, že se paradoxně dbá na to, že důslednost na jedné straně vede k tomu, že vznikají chyby tohoto typu. Není jasně specifikováno zadání a nelze položku reálně soutěžit, protože je nějak popsána a nelze ji modifikovat. Jsou špatně nastavena pravidla pro soutěžení těchto zakázek. Ze základního principu konkurence na volném trhu však vyplývá, že pokud je možnost udělat věc levně, a proto vyhrát zakázku, je motivací každé firmy mít vyšší zisk, než zakázku úmyslně předražít a riskovat, že se nevydělá, protože zakázku vůbec nedostane.

Jestliže není u některých položek jasné, jaké byly jejich zadávací parametry, tak by pro objektivizaci nabídkového rozpočtu bylo zapotřebí tyto položky doplnit. Otázkou je, jestli to vůbec lze. To by se pak muselo vše speciálně vykalkulovat, aby se zjistilo, jaká byla objektivní obvyklá cena v té době za konkrétní položku. To ostatně bylo také původním zadáním znaleckého posudku ze strany policie, aby znalec zjistil, zda všechny stavební práce byly provedeny a kolik měly stát. K tomu znalec uvedl, že takto znalecký posudek vyhotovit

nelze, neboť by bylo nutno zkoumat stavební deník a rozebrat hotel „na součástky“, aby se zkontrolovalo, zda bylo provedeno všechno tak, jak mělo.

Zpracovával v minulosti několik posudků, přičemž byla určitá doba, kdy se v ROP Jihozápad děly nějaké změny, kauzy se začaly víc vyšetřovat a on několik případů posuzoval. Má za to, že se jednalo o případy zapadající do období 2010 – 2011. Z jeho pohledu je nepřiměřený nárok na laickou část systému. To, že systém je složitý, vede k tomu, že se na to navěšují různé agentury, které odčerpávají prostředky ze systému, jenž by měl dotacemi končit u osob, které o dotaci žádají, a přitom se největší tíže odpovědnosti klade na osoby, které jsou v tom největšími laiky. Podle něho je to od začátku špatně nastavené a vede to k tomu, že se zpětně nastavují pravidla a výklady pravidel, které byly však dopředu neznámé. Dá se říci, že společnost, která se chce zúčastnit řízení o udělení dotace, je v rukách projektanta a rozpočtáře, protože pokud tito dva to z nějakého důvodu udělají nadsazené, tak objednatel má smůlu. Vypracovává se řada rozpočtů, je na ně málo času a pak se vždycky dohodne nějaká cena a všichni se na tom snaží vydělat. To znamená, že se tlačí na subdodavatele, aby poskytli slevu, vznikají různé vícepráce, které se nesmějí podle pravidel ROP účtovat, ale zase se to musí někam účetně schovat, aby se to vykazovalo tak, že je to možné proplatit v rámci dotace. V některých případech tak nebyla pravidla stanovena na začátku a ROP si na konci při kontrole proplácení dotace vytvářel svoje vlastní interní předpisy, kterými buď dotace krátil, nebo nutil žadatele splňovat něco, co se na začátku nevědělo a on to nebyl schopen splnit. Dělo se i to, že pokud se vysoutěžila nějaká konkrétní věc, která byla definována cenou nebo kvalitou, tak ta do stavby musela být zapracována a nešlo ji zaměnit, jinak nebyla tato částka způsobilá k proplácení dotace.

Svědčce M. S., (č.l. 1701-1708, 4094 p.v.-4096) jak již bylo uvedeno, pracuje v hotelu Palcát a v inkriminovanou dobu působila jako účetní ve společnostech FM Tábor, s.r.o., a Palcát club&bar, s.r.o. Uvedla, že od samého počátku jejího zaměstnání v roce 2008 se hovořilo o rekonstrukci hotelu, během léta 2010 začala fungovat společnost Palcát club & bar, s.r.o., na kterou se od prosince 2010 převedli zaměstnanci, aby mohla být provozovatelem části hotelu a začala vyřizovat a čerpat dotace. V době oprav byla společnost Palcát club & bar v červených číslech, protože investice byly velké. Vklady do společnosti od pana M. byly již v roce 2008, činily kolem 25 milionů Kč. Měl ještě další nemovitosti, které pronajímal, a z těchto se generovaly peníze, jež investoval do hotelu. V roce 2010 však na účtu společnosti FM Tábor nebyla částka v řádu desítek milionů. Tato společnost měla úvěr, byly tam pronájmy, ze kterých se tento úvěr na nákup hotelu od České spořitelny platil. Aktuálně není splacen, navyšoval se asi před dvěma či třemi lety na hodnotu 46 milionů Kč, a to poté, co hotel koupil pan J.. Peníze na rekonstrukci se v roce 2010 pravděpodobně sháněly z bankovních úvěrů, dělala několik podkladů pro banku, jednala v České spořitelně s panem K.. Úvěr poskytnut nebyl, podle něj byl důvod v tom, že byl stávající úvěr ještě vysoký. Neví o tom, zda se pan M. snažil získat prostředky z nebankovních zdrojů. Nebyla přítomna jednání, na němž se konzultoval rozsah rekonstrukce. Od ROP Jihozápad nedostávala žádné pokyny, nechtěli od ní žádné poklady, sestavovala pouze přehledy o tom, co se proinvestovalo na základě faktur, které chodily od společnosti Daich. S účtem, ze kterého se faktury platily, disponoval pan K.. Neví, jak se přeprořádaly obchodní podíly. Když byl jednatelem a jediným společníkem FM Tábor pan D., tak ona jednala s panem H.. Pan H. nebo pan D. podle ní nezasahovali do toho, jak má platit Palcát club & bar.

Pana J. viděla poprvé, když hotel koupil, pak se začal seznamovat s provozem, pan M. mu byl nápomocen. Ví o tom, že byla půjčka pro Palcát club & bar od Bydlení u řeky, její výši neví. Neviděla smlouvy, kde by se společnost FM Tábor zavazovala půjčit společnosti Palcát club & bar určitou částku, a to ani ve vztahu společností Jihostav Soběslav a Palcát club & bar. Neví, z jakých důvodů nebyla dotace přiznána, ale ví, že někomu scanovala dopis z ROPu. Podle ní i přesto pokračovala rekonstrukce dále. Neví, za jakých okolností odešel pan M., nepřipravovala žádnou dohodu mezi panem J. a panem M. týkající se částky 25 milionů, právní dokumenty připravoval právník pana J. pan A. z Prahy. Neví, jak se tam ocitla společnost Daich jako zhotovitel rekonstrukce, kterou pak ve skutečnosti dělal Jihostav Soběslav. Jméno F. J. jí nic neříká. Ona se nesetkala s tím, že by někdo nabízel panu M. půjčení peněz na rekonstrukci. Neví o tom, jak kvalitní měly být zařizovací předměty. Smlouvu mezi společnostmi FM Tábor a Palcát club & bar viděla, ta je i na ROPu, ale v účetnictví není. Na účtu FM Tábor nebyly peníze, které jsou uvedeny ve smlouvě. Společnost Bydlení u řeky půjčovala peníze společnosti Palcát club & bar. Bydlení bylo zastoupeno panem L., půjčka je zaúčtována. Je možné, že smlouvy o půjčce přinesl pan J.. Nevzpomene si na okolnosti prodeje společnosti Palcát club & bar novému nabyvateli, jehož jméno si nepamatuje. Nová společnost nemá sídlo v Palcátu, Palcát teď provozuje společnost Palcát services, s.r.o., jednatelem je pan K., P. D. nezná.

Pan K. měl velké starosti se samotnou stavbou, smlouvu na 77 milionů nikam nezaúčtovala, když fakticky nedošlo k pohybu peněz. Při provádění rekonstrukce byly příjmy z provozu nižší a osobní vklady také. Nebyla přítomna jednání mezi panem K. a panem J., kde se přijímala nějaká rozhodnutí. Neví, kdo fakticky rozhodoval. K ní se dostaly už jenom doklady, které podepsal statutární orgán. V účetnictví není doklad o tom, že by pan J. nebo jeho firmy dlužily nějaké peníze panu K.. Pokud v přípravném řízení uvedla, že pan J. rozhoduje za obě dvě společnosti (*č.l. 1703 p.v.*), tak neví, jaká byla mezi nimi dohoda, všechny dohody podepisoval pan K. Původní společnost Palcát club & bar koupil pan D., skončila nájemní smlouva. Společnost Palcát services se tam dostala jako nový nájemce. V době, kdy se prodávala společnost Palcát club & bar v moc dobré finanční kondici nebyla, byly tam dvě velké investice. Společnost Palcát services žádné závazky nepřevzala, pouze se převedli zaměstnanci, dluhy zůstaly společnosti Palcát club & bar. Palcát services provozuje hotel od dubna loňského roku a vede si dobře.

K tomu **obžalovaný K.** uvedl, že po delší době zjistil, že většina plateb šla na FM Tábor a ne na Palcát club & bar, když z pohledávek zjistil, že veškeré náklady se psaly na Palcát club & bar, ale finanční toky, příjmy šly na FM Tábor a hotovost se tam někde ztrácela, takže proto byl Palcát club & bar stále více v červených číslech.

K tomu svědkyně uvedla, že platby určité z Palcát club & bar odcházely na FM Tábor, protože tam bylo největší procento energií, které se musely zaplatit, faktury od velkých dodavatelů chodily na FM Tábor. Zisk FM Tábor nebyl nijak horentní.

Vyslechnut byl též několikrát zmíněný **svědek F. J.** (*č.l. 740-747, 4096-4097 p.v.*), přítel obžalovaného M. a potenciální investora rekonstrukce. Ten uvedl, že se s panem M. zná nejméně 22 let, jsou přátelé. V roce 2010 ho Tomáš M. požádal, zda by se mohl podílet na financování jeho projektu, když byl ještě majitelem hotelu Palcát, kde byly náklady zhruba 60 až 80 milionů Kč, za což mu nabídl 30 % hotelu Palcát. Musel to vyhodnotit, neměl tolik finančních prostředků, měl jenom část, ale manželka vlastní činžovní domy v Praze, které by

se daly použít jako zástava pro banku nebo domy prodat a použít je na financování projektu pana M. (doložil příslušnými výpisy z listu vlastnictví a znaleckým posudkem). Finanční prostředky měly být čerpány postupně. Měl tam být vytvořen nějaký zvláštní účet, ze kterého by se jednotlivé práce, které měly být provedeny, daly financovat. Pan M. sháněl peníze též jinde a nakonec se rozhodl, že hotel prodá. Neví, proč si vybral pana J. a ne jeho. Částka, kterou by vložil do hotelu, mu měla být vracena postupně, jak by nabíhaly tržby. Bylo mu nabídnuto panem M., že by mu dal 30 % hotelu Palcát. Zvažovali různé varianty řešení, nedošlo k uzavření písemné dohody, bylo to vše ve stádiu hovoru. On sám byl určitě ochoten finanční prostředky poskytnout. Pokud měl v té době na účtu 10 až 15 milionů Kč, což doložil, a zmiňuje se o dvou činžovních domech v Nuslích, tak se nejedná o veškerý majetek, který vlastní jeho manželka, která je v současné době v takové zdravotní situaci, že není schopna právních úkonů a on je správcem nemovitostí, má plnou moc k zastupování a nakládání s majetkem. Činžovní domy v Nuslích nikdy nebyly v zástavě, nebyl na ně čerpán úvěr. Není zatížen ani penzion Černý leknín v Táboře. S panem M. nerozebírali jeho finanční situaci, svědek však popsal, co měl pan M. v plánu s hotelem Palcát a jeho rekonstrukcí. K osobě svědka J. se vyjádřil tak, že je „trošku jiný než ostatní“. Uvedl příklad, že v roce 2007 vlastnil s manželkou domy u pivovaru, které prodával a prodal je za 12 milionů Kč, ale pan J. za ním přišel s tím, že mu dával 6 milionů, jednal přitom zákeřně a podle. Říká se, že pan J. jedná nečestně a nespravedlivě, vždycky ve svůj prospěch. Vypůjčoval si od restituentů v Táboře a Sezimově Ústí prý několik desítek milionů a nevrací je. O tom, že to pan M. prodá panu J., se svědek dozvěděl až poté. Neví, co nakonec rozhodlo, že byl hotel prodán panu J.. Jakým způsobem byla rekonstrukce financována, mu známo není. Neví, kdo vyhrál výběrové řízení, za jakou cenu. Neví nic o vztahu mezi společnostmi Daich, Jihostav Soběslav a Palcát club & bar. Pana K. viděl při hlavním líčení poprvé. Zná pana D., ten pro něj kdysi pracoval. Bylo jednou z variant, že by poskytl panu M. peníze na zaplacení úvěru tak, aby začali s čistým štítem. Věděl o tom, že v té době byl nesplacený úvěr zhruba 30 milionů Kč.

Další skupinu svědků představují ti svědci, kteří **pracovali či pracují v ROP Jihozápad**.

Jedním z nich je i **J. B.** (č.l. 2565-2593, 4098 p.v.-4100 p.v.), v letech 2010 – 2013 bývalý vedoucí územního odboru Úřadu regionálního rozvoje regionu soudržnosti Jihozápad. Prohlásil, že se schvalováním dotace neměl nic společného, tento projekt neproplácel ani nekontroloval, ale dostal se k němu náhodou někdy v roce 2012, kdy se tehdejší příjemce pan J. dostavil na úřad a chtěl konzultovat nějaké stavební změny oproti původnímu plánu. Svědek B. se na projekt více zadíval a zjistil nesrovnalosti týkající se finančního krytí. Zdál se mu tam nesoulad jednotlivých podmínek samotné půjčky a to co do výše částky, s tím že tam byl uveden nějaký datum. Předložili věc Interní pracovní skupině pro nesrovnalosti a ta rozhodla o dalším postupu.

Postup na úřadu regionální rady je takový, že se nejprve projekt ohodnotí a následně kontroluje, což pokaždé dělají jiní referenti. To, jestli je finanční krytí v požadované výši a jsou veškeré přílohy správně, se kontroluje v první fázi formálního ohodnocení. Jsou k tomu nastaveny určité postupy dané vnitřními metodikami, kdy se kontrolují formální náležitosti, tedy zda dodal žadatel veškeré přílohy, jestli jsou správně, ale nekontroluje se do hloubky, jestli je finanční krytí v pořádku. Hodnota projektu se určuje až v poslední fázi věcného hodnocení, přisuzují se tomu body a jsou nastavena pravidla, přičemž některá hodnotící kritéria mohou být trochu subjektivní, ale jiná jsou jasně objektivní. Nahlíží se i do obsahu

projektu, ale nezkoumají se veškeré stavební položky, na to nemá nikdo odborné znalosti. Stavební stránka se do detailu zkoumá a kontroluje při kontrolní fázi v době realizace, kdy má úřad stavební experty. V době hodnocení však bývá takový časový tlak a bylo hodně žádostí, takže se nekontroluje, zda není projekt nadhodnocený. Mají metodické pokyny a oznámení a v jednom z nich se uvádí k otázce hospodárnosti, že tato se kontroluje na určitém vzorku stavebních položek. Pokud tyto odpovídají ceníkům URS, tak je vše v pořádku, stavební expert vyhodnotí, že projekt je z hlediska kontroly hospodárnosti hospodárny a nic více se neřeší. Pokud však zjištěné částky překročí tento ceník o 10 % a víc, tak se částka ze způsobilých výdajů krátí, ale ne samotná dotace. Pokud byl dotázán na to, jak se řeší projekt, který hovoří o tom, že se bude něco realizovat ve vysoce nadstandardních materiálech, na které URS nedosáhne, odpověděl, že neví, jak se to zohledňuje, na to nezná odpověď. Stavební experti se na úřadu začali zaměstnávat od roku 2011 – 2012, do té doby tam žádný nebyl. Pakliže by žadatel neměl peníze a něco by nerealizoval, a z toho důvodu by byl realizovaný projekt třeba o 15 % v nižším rozsahu, tak by se snížily celkové výdaje a způsobilé výdaje projektu a z toho vypočtená dotace. Jestli by to však měnilo ráz projektu, jeho funkčnost, tak by se dál muselo posoudit, zda projekt naplnil to, co se od něj očekává. Pokud by žadatel neměl na celý projekt peníze, tak by ho nemohl realizovat a peníze by nikdy nemohl z ROP dostat. Byl-li by to etapový projekt, musí být první dvě etapy předfinancované. Proplácí se pak na základě uhrazených faktur od dodavatelů.

Firmu Garanta zná, její zaměstnance nikoli. Časem se mění závazné postupy a zákon o veřejných zakázkách upravující výběrová řízení. Vlastní výběr dodavatele je na komisi podle nastavených parametrů zakázky. Komisi si ustanovuje žadatel o dotaci. Pro ROP je zásadní, aby to, co se vysoutěžilo, se také postavilo. Po příjemci chtějí ve fázi kontroly, aby věděli, co se skrývá pod tzv. agregovanými položkami. To se kontroluje při proplácení, když už je všechno postavené a uhrazené. Při hodnocení žádostí, pokud se tam agregované položky v rozpočtu vyskytují, tak by hodnotitelé měli vyzývat žadatele, aby to dál „rozpoložkovali“. Pokud je agregovaná položka naceněná příliš vysoko, v dotaci se to zohlední asi jenom při kontrole hospodárnosti. Ta se hodnotí ze vzorku, a pokud tento vzorek nevyjde správně, kontroluje se položka po položce. **Agregovanou položku je nutno rozepsat před tím, než se proplatí. Je možné, že v tomto konkrétním případě si toho hodnotitel nevšiml.** Manažerem byla paní P. Do doby, než se přišlo na možné pochybení ve finančním krytí, tento projekt on osobně ani neznal. Paní P. ho s ním nekonzultovala, zřejmě si toho problému nevšimla. Ani on si nemyslel, že to bude nějaká nesrovnalost, ale pak se to v rámci Pracovní skupiny pro nesrovnalosti, která je vícečlenná, vyhodnotilo tak, že je třeba vypovědět smlouvu. U nich na úřadě nebylo tolik výpovědí smlouvy. Když by byl z jejich strany špatně posouzen důvod k vypovězení smlouvy, má příjemce možnost dát námitku, ale výpovědí nebylo za existence úřadu mnoho, a jestli přišly námitky, neví. Finanční manažer zkoumá přílohy smlouvy, a když žadatel prohlásí, že všechno je v platnosti tak, jak je uvedeno v žádosti, tak se spoléhá na čestné prohlášení. Pokud nebylo prohlášení platné, tak tím ho uvedl žadatel v omyl, což byl důvod pro vypovězení konkrétní smlouvy. Neví přesně, jak by se žadatel mohl proti vypovězení smlouvy bránit, zřejmě by to měl být soud nebo případně Ministerstvo pro místní rozvoj nebo Ministerstvo financí, kam by se mohl obrátit. Svědek ví o tom, že pokud je někdy dotace krácena a není vyhověno námitce příjemce dotace, tak ten se odvolává na Ministerstvo financí, ale jak je to v případě, že byla smlouva vypovězena, neví.

Naopak ví o tom, že se pan Jeníček v létě roku 2012 dostavil na úřad za paní ředitelkou Š. a chtěl s ní řešit nějakou stavební změnu, neví však o tom, zda v tu dobu už byl

veden jako příjemce dotace. Neví, zda ukazoval nějaké zmocnění k jednání, jemu určitě ne, vystupoval ale za příjemce. Ptal se na něco ohledně pivních lázní, bylo to v rovině teorie, záznam o tom není žádný. Návštěva pana J. a jeho dotaz svědka vedly k tomu, že šel za manažerkou paní M. a podíval se na projekt. Ví, že ve finančním krytí ve smlouvě o půjčce se mu nezdály nějaké informace, ale pro odstup času si konkrétně nepamatuje.

Bylo možné doložit spolufinancování projektu smlouvou o půjčce, takových případů je víc. Domnívá se, že jeho úřad nekontroloval, jestli ten, kdo se zavázal, že poskytne půjčku, má skutečně finanční prostředky zajištěné. Veškeré změny projektu musí být nahlášeny předem do 15 dnů, než nastanou. Předpokládaná hodnota zakázky je hodnota, která je určena na základě projektové dokumentace a výkazu výměr. Hodnotu uvádí zadavatel, který ji získá na základě ocenění výkazu výměr, jenž si nechá udělat od projektanta. Je to povinná součást zadávací dokumentace. Nezkoumají, zda skutečně byla akce zrealizovaná z těch zdrojů, které byly deklarovány půjčkou nebo zda žadatel investoval celou akci z jiných zdrojů. Zkoumají pouze, zda peníze jdou z účtu příjemce, ale jak se na tento účet dostaly, je nezajímá. Kdyby ex post zjistili, že peníze na realizaci stavby nebyly poskytnuty věřitelem jako plnění ze smlouvy o půjčce, která jim byla předkládána jako doklad o zajištění vlastních prostředků, a peníze přišly z jiného zdroje, tak podle něho osobně by to žádný důsledek nemělo. Případné nahlášení změny osoby věřitele by neznamenovalo podstatnou změnu. Oni posuzují každou nahlášenou změnu, zda je podstatná či nepodstatná. Neví, zda probíhalo od roku 2010 šetření policie týkající se předchozích projektů a vedení úřadu Regionální rady. Nepodstatné změny posuzuje a schvaluje jenom vedoucí oddělení kontroly, přičemž existuje výčet změn, které patří mezi podstatné, a které mezi nepodstatné. Co se změn týká, tak u menšího rozsahu se posuzují ve třístupňové posloupnosti mezi jednotlivými odbory úřadu, každý zástupce odboru se ke změně vyjádří, zda ji schválí nebo nikoli a končí to, že vedoucí odboru řízení schválí. Větší podstatná změna se už musí schvalovat ve výboru Regionální rady. Když je to podstatná změna velkého rozsahu, tak se změna zkoumá a posuzuje, může to být třeba změna indikátoru projektu. Každý parametr žádosti má své hodnocení, body.

K otázce posuzování tohoto případu byl vyslechnut též právník Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad **JUDr. M. Š.** (č.1.2594-2609, 4100 p.v.-4102 p.v.), který obdobně jako svědek B. popsal, jakým způsobem se konkrétní případ dostal k projednání do pracovní skupiny pro nesrovnalosti. Důvody, které nakonec ROP vedly k výpovědi smlouvy, nesouvisely s rozpočtem a s otázkou nákladů projektu, ale byly víceméně z důvodů formálních. Ty spočívaly v tom, že příjemce nedoložil, že k rozhodnému okamžiku měl smluvní nárok na předfinancování projektu. Už při jednání pracovní skupiny se zvažovalo, zda důvody nejsou čistě formální a jestli je to dostatečné na podání výpovědi, ale nakonec byl přijat názor, že to dostatečné je. Svědek sám se pak podílel na podkladech, které vedly Úřad regionální rady k zaslání odpovědi na podněty příjemce, kterými bylo podání výpovědi rozporováno. Co se důvodu výpovědi týká, tak byla doložena nová smlouva o půjčce, ale ve smlouvě bylo výslovně uvedeno, že smlouva se ruší v tom případě, pokud nebude dán závazný příslib získání dotace ve výši minimálně 30 milionů a ten závazný příslib, smlouva o podmínkách poskytnutí dotace, byl na nižší částku. Z toho důvodu to bylo posouzeno tak, že smluvní závazek ani neexistoval, takže se dalo říci, že pokud by byl do určitého data získán závazný příslib, tak smlouva se ruší, a pokud by do tohoto určitého data byl uzavřen dodatek smlouvy, kde by toto omezení bylo odstraněno, tak by tam z formálních důvodů problém nebyl a k výpovědi smlouvy by nedošlo. Doložení druhé smlouvy, která by už neobsahovala podmínku týkající se dotace ve výši minimálně 30 milionů Kč, by předchozí nedostatky

zhojilo, ovšem tato nová smlouva tuto podmínku i nadále obsahovala. Z důvodů, které regionální rada nemohla ovlivnit, došlo k „pokrácení“ části maximální možné dotace, tzn. že to nebylo původně slíbených 53 %, ale pouze 50 %, díky čemuž se dotace dostala pod 30 milionů. O této skutečnosti se přitom muselo vědět již v době uzavírání smlouvy s ROP a ten tedy neměl s příjemcem nic takového uzavřít, protože tento nesplňoval formální podmínky, ale tento fakt, že k tomu nakonec došlo, mohl být způsoben opomenutím.

Je možné, že nějaká pochybení jsou nalezena při některých dalších z probíhajících kontrol. Domnívá se, že na Úřadu nezkoumají, jestli smlouva o půjčce, která stačí k tomu, aby se prokázalo předchozí financování, byla jen tak „na oko“, že ve skutečnosti věřitel neměl schopnosti poskytnout přislíbenou částku. Podstatná věc je ta samotná smlouva o zajištění předfinancování, aby se projekt uskutečnil dříve, než je poskytnuta dotace. Nedovede si představit, že by to někdy bylo zkoumáno. V okamžiku, když už bylo něco prostavěno, a byla tam zjištěna nějaká nesrovnalost ještě **před proplacením dotace**, pokud by nebyla dána výpověď, tak by došlo k jejímu krácení. To se standardně provádí. Stejně je to v případě, kdy se zjistí, že je prostavěna menší částka, než na kterou původně zněl projekt. Obdobně je to i tehdy, když se zjistí, že je špatně provedeno výběrové řízení, nebo že žadatel dal do způsobilých výdajů částky, které způsobilými výdaji nejsou.

Pokud se to zjistí až **po proplacení dotace**, tak se vydává tzv. odvod za porušení rozpočtové kázně. To s ohledem na výpověď v konkrétním případě regionální radu nezajímalo. Kdyby se zjistilo, že vysoutěžená cena byla nadhodnocena z důvodu, že např. nebyl přesně udělán rozpočet, kontrolní orgány z jejich strany to podrobně nezkoumaly, vyskytly se tam agregované položky, které nebyly původně uvedeny, a v průběhu realizace se zjistilo, že agregovaná položka je nadhodnocená, reagovalo by se zkrácením dotace, resp. odvodem za porušení rozpočtové kázně. Pokud by se to zjistilo před proplacením dotace, ale po uzavření smlouvy, tak by se provedlo krácení dotace a předmětné částky by nebyly příjemci proplaceny. Zjistilo-li by se to až po proplacení dotace, pak by byl opět dán odvod za porušení rozpočtové kázně, který v tu dobu byl stoprocentní.

Pokud vyjde při kontrole najevo, že pracovník přijal rozpočet, který nesplňoval podmínky, tak se svědek domnívá, že to na něj nemá žádný dopad, protože celý systém je nastaven na principu neustálých a opakujících se kontrol a pochybení ze začátku se dříve nebo později objeví. Pro příjemce dotace je situace mnohem více komplikovaná, pokud se objeví až v té další fázi. Objem dat a dokumentů je tak obrovský, že si svědek dovede představit, že se může stát, že pochybení určitou fází projde a je objeveno až později.

V případě, že příjemce podá námitku, formální důvod k výpovědi nebyl posouzen správně, pak opravným prostředkem je podání civilněprávní žaloby o neplatnost výpovědi. Z písemných podkladů je kontrolováno, jaké firmy žadatel o dotaci osloví do výběrového řízení, zda splňovaly podmínky pro to, aby se mohly této soutěže zúčastnit. Většinou bývá hodnotícím kritériem u výběrového řízení cena. Závazek poskytnout financování projektu mohou dát nejen banky, ale i fyzická osoba, přičemž její schopnost splácet se nezkoumá. Má to tu logiku, že pokud by tato osoba takovou schopnost poskytnout peníze žadateli neměla, potom by tento žadatel projekt nepostavil a ani by nedostal dotaci.

Je dáno, že se proplácí realizované úkony na stavbě, takže by se nedalo zkontrolovat, zda první proplacená etapa více etapového projektu de facto financuje i druhou etapu, když

žadatel nemá předem peníze na celou stavbu, ačkoli by to bylo předem deklarováno. Čistě formálně by bylo porušením podmínek pro uzavření smlouvy o poskytnutí dotace to, pokud by žadatel deklaroval finanční krytí smlouvou s fyzickou či právnickou osobou a přitom by krytí v době uzavírání smlouvy ve skutečnosti opatřeno nebylo, protože právě proto se krytí podává, aby to kryto bylo. Pokud by on deklaroval to, co ve skutečnosti není a věděl to, tak by to problém byl, ale za situace, že ten projekt by se uskutečnil a byl by financován, tak si svědek nedovede představit tu situaci, že by se to jakýmkoli způsobem mohlo řešit. ROP nevnímá žádný právní rozdíl mezi smlouvou o úvěru uzavřenou s bankou a smlouvou o půjčce. Je pravdou, že v případě, že by dotace první nebo druhé fáze byla proplacena, tak se v tu chvíli finanční prostředky stávají prostředky příjemce, tzn. že on už má vlastní prostředky a to, že přišly právě z dotace, nikoho právně nezajímá.

O změně procenta podílu veřejných rozpočtů na financování projektu byli příjemci informováni nejpozději v době uzavření smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace, protože v tom závazném právním aktu, na jehož základě je dotace poskytována, je již uvedena nižší částka. Pakliže by ze strany žadatele o dotaci byly vytýkané problémy vyřešeny dodatkem smluvních vztahů do doby, než by bylo rozhodnuto o vypovězení smlouvy, mohlo by to být s určitou měrou pravděpodobnosti akceptováno.

Předpokládaná hodnota zakázky musela být v zadávací dokumentaci uvedena. Bylo to v době, kdy neuplynula tak dlouhá doba od toho, kdy byl bývalý ředitel jejich úřadu tři měsíce ve vyšetřovací vazbě, přičemž jeden z nejčastějších závěrů auditů je ten, aby pracovníci ROP doložili, proč v určitých případech nepodávali trestní oznámení. Za těchto okolností byla dána výpověď i při takto formálních pochybeních. V tu dobu vládly větší obavy o to, zda si dokážou obhájit svůj postoj a zda z procesního hlediska nevynechali žádnou podstatnou věc. **Pokud by podmínka poskytnutí finančního krytí, že dotace bude přiznána alespoň ve výši 30 milionů Kč, padla, pak by nezkoumali, zda by smlouva o půjčce byla či nebyla od samého počátku platná a dotace by byla poskytnuta.** Svědek současně připustil, že v tom je možno shledávat vnitřní rozpor oproti tomu, co je uvedeno v jejich vyjádření (*č.l. 34, 35 přílohy spisu*), tedy že smlouva o půjčce byla od počátku neplatná, a proto smlouvu o poskytnutí dotace vypovídají. Bylo velmi dlouho diskutováno v Pracovní skupině pro nesrovnalosti, zda dát výpověď ze smlouvy, ale nakonec převládl názor, že z pohledu právní jistoty a určité opatrnosti bude lepší výpověď podat. Pokud by nepřevážil názor, že je potřeba vypovědět smlouvu a podat trestní oznámení, tak by projekt běžel dál a byl by standardně kontrolován z hlediska hospodárnosti, výběrového řízení a ve všech dalších kritériích.

Druhá varianta je, že by i v tomto bodě bylo vše posouzeno jako formální pochybení. Za dobu svého působení na úřadu se nesetkal s něčím, co by bylo takto „na hraně“. Ve své svědecké výpovědi označil tento důvod k výpovědi smlouvy za „extrémně formální“. V konkrétním případě to vzniklo i nešťastně uzavíranými dodatky smlouvy o půjčce. Není mu přitom známo, že by nějaký žadatel byl trestně stíhán kvůli tomu, že ke spolufinancování bylo použito jiných zdrojů, než deklaroval. Několikrát trestní oznámení podávali, ale nejednalo se o otázky spojené s předfinancováním.

Další okruh svědků pochází ze **společnosti Garanta CZ, a.s.**

K předmětu činnosti této společnosti, jako první vypovídal její ředitel **ing. M. K.** (*č.l. 2614-2629, 4102 p.v.-4104*). Uvedl, že si už nevzpomene, jak se k hotelu Palcát dostal, je

možné, že pro společnost Daich nějakou žádost do operačního programu životní prostředí v minulosti dělali. Myslí si, že společnost Daich byla účastna výběrovému řízení, které pomáhali organizovat. Firmy, které chce zadavatel oslovit, jeho společnosti zpravidla sám určí a oni jim pošlou výzvu k podání nabídek. Firmy nikdy neurčují sami, maximálně dávají vybrat z firem, které se účastnily předchozích výběrových řízení, v případě, že si zadavatel neví rady nebo nezná dostatečný počet firem. Počet je dán buď zákonem o zadávání veřejných zakázek, nebo pravidly dotačního programu. Je možné, aby se ten, kdo zcela nesplňuje všechny podmínky soutěže, spojil s někým jiným, kdo mu pomůže podmínky splnit. Jeho společnost dále neřeší vlastní realizaci stavby, pro ně to končí podpisem smlouvy o dílo. Obecně platí, že vítěz, pokud změní subdodavatele, je povinen to nahlásit zadavateli. Projektové dokumentace ani položkové rozpočty nemohou řešit, nejsou stavebními odborníky. Rozpočty nedělají, ani je nepoptávají k vypracování. Položkový rozpočet a projektová dokumentace jsou povinnými přílohami k podání žádosti. Dříve poskytovatelé dotací přijímali i agregované rozpočty, protože podrobný rozpočet se pak dává do zadávacího řízení a případně ke smlouvě o dotaci, takže pro podání žádosti to tak podrobné být nemuselo. Výkaz výměr se vždy poskytuje na elektronickém nosiči. Dříve nebylo předepsáno, podle jakého katalogu mají být položky naceněny, nyní to musí být podle katalogu RTS. Popřel, že by rozpočet zpracovali, objednali a zařídili, jak uváděl architekt. Jejich odměna se odvozuje z výše přiznané dotace, je to od 1 do 3 procent částky. Osobně s panem M. a panem K. určitě jednal, nezapomene si, zda u toho byly další osoby. To, co má žadatel splnit, sdělují osobně i písemně, tudíž žadatel musel vědět, v jaké procentuelní výši celkové ceny zakázky má být dotace poskytnuta. Panu M. určitě museli sdělit, že musí mít zajištěno předfinancování. Kontrolují všechny doklady, které podávají spolu s žádostí, takže zřejmě v konkrétním případě usoudili, že panem M. předložený doklad o předfinancování je v pořádku, a proto žádost odevzdali. Neví, kdy se tam přesně objevil pan J., ale má za to, že on koupil jednu z firem, asi tu, která vlastnila samotný objekt, a ohledně dotace s nimi neřešil vůbec nic. Svědek osobně neřešil, že projekt nebude realizován v takovém rozsahu, v jakém byl původně plánován, že tam nebude minipivovar a tepelná čerpadla. Myslí si, že takové změny by asi ROP v projektu nepovolil. Doklady k monitorovací zprávě dávali dohromady oni, tedy společnost Garanta, přičemž monitorovací zpráva se poskytuje jednou za kvartál či za půl roku, k tomu se dávají přílohy. Vše se zasílá na ROP. Studii proveditelnosti píší oni, jsou za ni zodpovědní, ale ostatní přílohy jako stavební povolení, položkový rozpočet, projektová dokumentace, jsou starostí žadatele, to oni zkoumat nemohou. Je toho názoru, že nebylo jejich povinností upozornit žadatele, že některý z podkladů, které dal k žádosti, už neodpovídá podmínkám dotačního programu. Jejich odpovědnost jako administrátora si vykládá tak, že seberou dokumenty a odevzdají je na podatelnu. Dokumenty se musí zanést do elektronického prostředí a s tím žadatelům pomáhají. Monitorovací zprávy se podávají průběžně a nezávisle na změnách. Ty, pokud nastanou, se hlásí samostatně. Podle jeho názoru nemohl pan M. ovlivňovat výběrové řízení. Firma Garanta obešla firmy a pak se jí vrací nabídky těchto firem. Ty vyhodnotili podle hodnotícího kritéria. ROP určitě prováděl kontrolu hospodárnosti projektu, to je předmětem hodnocení samotné žádosti. Může se stát, že pokud je projekt předražený, nedostane dotaci. Bylo povinností mít předfinancování pouze na jednu etapu, pokud je projekt víceetapový, nemusela být zajištěna celá částka. Pochybnosti o tom, jestli ROP provádí svoji práci správně, musel mít každý, kdo sledoval zprávy a četl noviny. ROP tehdy pracoval dost nepředvídatelně, protože u některých žádostí řešil věci jinak, než u jiných. Například někomu rozporoval stavební rozpočty, faktury. U žádostí obcí o dotaci ROP vždy striktně vyžadoval úvěrovou smlouvu nebo doklad o zajištění úvěru bankou, ale u podnikajících osob stačil k zajištění financování pouze příslib nebo smlouva o půjčce, např.

mezi dvěma podnikateli. Kdyby ROP určil pravidla striktní a k zajišťování financí by vyžadoval pouze výpis z účtu nebo úvěrovou smlouvu od banky, tak by k takovému případu, jako v této věci nemohlo dojít. Nebyl schopen vyložit, proč v přípravném řízení ve své výpovědi uvedl, že kdyby ROP Jihozápad odváděl svoji práci správně, pak by rozhodně k žádnému pochybení nedošlo. Možná, že v tu dobu byl našťvaný na ROP, protože se nedá udělat všechno tak, jak chtějí, sami nedodržují termíny a je to celé nepředvídatelné.

Ing. J. Ž. (č.l. 2720-2734, 4104 p.v.-4105 p.v.), pracovala ve společnosti Garanta na pozici poradce projektového manažera. Zabývala se zpracováním žádosti o dotaci a administrativní přípravou veřejných zakázek. V konkrétním případě si nepamatuje, jak se k dotaci na rekonstrukci hotelu Palcát dostala, myslí si, že zakázku dostala od ing. K. V kontaktu byla s panem M. a jeho pracovníky. Vedle samotné projektové žádosti jsou zapotřebí povinné přílohy, které si od klienta vyžádala. Součástí byla též studie proveditelnosti, ekonomické a finanční hodnocení projektu. Jejich společnost zpracovávala žádost a studii proveditelnosti, ostatní zajišťoval klient. Rozpočet měl vždy na starosti klient. Ona sama byla schopna se na rozpočet podívat, říci, že je potřeba něco zpřesnit, nebo že tam něco chybí, ale vlastního rozpočtáře neměli. Nevzpomíná si, že by v tomto případě někoho doporučovali, všechno si zajišťoval pan M. sám. Ona osobně kontakty na rozpočtáře neměla, vše šlo přes pana K., na kterého se klienti obraceli a on někoho doporučil. Byla fyzicky u toho, když se kompletovaly všechny doklady, bylo to u nich na firmě v Českých Budějovicích. Rozpočet určitě viděla. Nevyzná se však ve stavebních položkách. Bylo běžné, že se od klientů vracel rozpočet, který nebyl dostatečně konkrétní. Dodavatele poptávané ve výběrovém řízení nikdy neurčovala, většinou je dodával klient nebo se určovali ve spolupráci s ing. K. Neví, kdo určil v tomto případě hodnotící kritéria. S arch. K. se pravděpodobně setkala, protože byl v komisi. Myslí si, že rozpočet jim nedával přímo pan K., zřejmě byl od pana M. nebo jeho pracovníků. Určitě formálně kontrolovala, zda financování odpovídá zadávaným podmínkám ze strany ROP, jestli je dostatečné. Nezjišťovala, jestli je krytí projektu faktické nebo zda je to jen mlhavý příslib. Nevěděla o následném převodu obchodních podílů ve společnostech. To, že bude žadatelem o dotaci Palcát club & bar určil pan M.. Má za to, že tato společnost měla lepší finanční zdraví, než vlastník hotelu. J. K., M. D., J. J. nezná. Externí posuzovatele rozpočtu neměli. Konzultovala tento projekt s kolegyněmi H. a P., ona byla hlavním zpracovatelem. Studie proveditelnosti vycházela dobře, v porovnání s jinými projekty v této výzvě byl tento **vyhodnocen jako nejlepší**. Neví o tom, že by z ROP přišla informace o tom, že se mění procento, kterým budou projekty podporovány. Neví, jak je možné, že byla ve výběrovém řízení na zhotovitele stavby, ale je to pravděpodobné, neboť takových komisí se účastní často. První kolo je takové, že se otevírají nabídky a posuzuje se z hlediska formálních náležitostí. Zjišťuje se kvalifikace uchazečů, zda je tam výkaz výměr, vyplněný soupis prací, jestli odpovídá návrh smlouvy zadání, zda je nabídka slučitelná se zadávacími podmínkami. Rozpočet se vždy vyžádá od příjemce. Nyní v žádostech o dotaci musí být agregované položky rozepsány, ale nepamatuje si, jak to bylo před lety. V případě, že žadatel není schopen dodat rozpočet, nepomáhají mu v tom, neříkají mu, na koho se má obrátit, žádné rozpočtáře nedoporučují. Při kompletaci podkladů pro ROP se vkládá žádost o dotaci zpracovaná v elektronickém systému a jednotlivé přílohy. Jejich společnost vytvoří studii proveditelnosti na základě informací, které mají od žadatelů. V případě, že je dokladem o zajištění předfinancování mezi dvěma subjekty soukromého charakteru smlouva o půjčce, pak nezkontrolují, zda věřitel má skutečně peníze, které by na základě půjčky poskytl dlužníkovi, který je žadatelem o dotaci. Finanční krytí se dokládá k žádosti, pak je aktuální při podpisu smlouvy s dotačním orgánem, a když probíhá stavba a

jsou hrazeny faktury, tak má za to, že finanční krytí se už nedokládá. Nevzpomíná si, zda jednala s lidmi ze společnosti Palcát club & bar. Paní Mgr. ing. A. P. pracuje ve společnosti Garanta jako projektový manažer, zpracovává zde žádosti o dotace. Jména D., J. jsou jí známá. D. figuroval ve stavební společnosti Daich a pana J. zná hlavně z médií. O společnosti Daich ví, že občas podá nabídku do výběrového řízení. Žádost o dotaci v jejich prospěch nedělala. Jejich společnost Garanta není tím, kdo určuje okruh poptávaných společností, zadavatel si je vybere sám, výjimečně, když zadavatel neví, tak mu pomohou, ale vybrat si musí vždy sám. Pravidla poskytování dotací ROP rozlišují typy podstatných a nepodstatných změn, ale z hlavy dělení neví. Kdyby ROP zjistil, že rozpočet je nedostačující, tak požadavek na jeho doplnění by šel na kontaktní osoby, které byly uvedeny v projektu. Ze společnosti Garanta CZ odcházela v lednu 2011.

Svědék **J. J.**, již několikrát zmíněný, byl taktéž osobně vyslechnut soudem ve velmi obsáhlé výpovědi čítající 12 stran protokolu o hlavním líčení (č.l. 491-528, 4109-4115). Vypověděl, že někdy na podzim roku 2011 k němu „doputovala“ informace, že hotel Palcát je na prodej. Dozvěděl se to od pana K., který byl v bližším obchodním vztahu s panem M.. Svědek kupoval od pana D. společenský podíl a jednatelství a později převedl 20 nebo 30 % obchodního podílu na pana M. Řešil otázku ceny, protože hotel neměl obsazenost, téměř se v něm netopilo apod. Asi za tři nebo čtyři měsíce se ukázala spolupráce s panem M. jako nefunkční, a proto si od něj koupil zpět 30 % obchodního podílu. On pořizoval pouze podíl ve společnosti, která vlastnila hotel Palcát. Dotační titul byl schválen na firmu, která byla v nájmu. Tehdy se potkával hodně s panem D., který vlastnil hotel a znal všechny detaily okolo dotace. Řešili varianty, co by mohlo dotaci zastavit, v jakém stavu to je a řešili variantu právě končící první etapy. V té době se potkal s panem K., který už stavěl na Palcátu a spolupracoval s panem M. Svědek J. přebíral firmu od pana M. s nějakým seznamem závazků a pohledávek. Dohoda s ním byla taková, že se neobjeví žádné další pohledávky za hotelem, což se nakonec nestalo a nějaké pohledávky se nad rámec seznamu, který poskytl pan M., objevily. Svědek J. měl informaci o tom, že nějaké opravy vykonávala firma pana K. Sedli si, zda mohou pokračovat v těchto pracích. Jednou z podmínek, jak pokračovat dál, bylo kontrolovat firmu, do které proudily a odcházely dotace. Proto proběhlo jednání s panem D., resp. firmou, která byla „vytendrovaná“ jako generální dodavatel, a řešily se varianty, za jakých okolností je Daich ochoten zakázku poskytnout formou subdodávky na někoho dalšího. Po nějaké době došlo k tomu, že pan H. či pan D. svolili s tím, že jsou ochotni zakázku posunout na firmu pana K.. Dohoda mezi svědkem J. a panem K. pak byla taková, že si tento převezme dotační firmu, celou administrační část tak, aby si pohlídal toky, protože pokud vkládá do společnosti peníze, tak v momentě, kdy přijdou peníze z ROP, tak aby se mu vrátily zpátky. Dohoda o koupi podílu od pana D. proběhla nejprve s panem M. a teprve poté byl přivolán pan H. a pan D. Pan M. a pan D. vystupovali ve velké souhře, řešila se i varianta, jak s panem M., který byl jednatelem a vlastníkem Palcát club & bar, aby se nestalo, že se svědek J. stane vlastníkem FM Tábor, bude mít v nájmu za částku 200 – 250 tisíc Kč měsíčně firmu, která zrekonstruuje hotel a on bude zdálky jako vlastník nemovitosti pozorovat, co se v jeho majetku děje. Takže řešili variantu, jakým způsobem a zda vůbec pokračovat dál v dotaci. Posléze se pak zúčastnili jednoho jednání na Garantě, které zprostředkoval pan D., o tom, aby svědka J. ubezpečili, že dotace momentálně probíhá, že tam není vedeno žádné jednání o ukončení. Došlo také k sérii několika jednání mezi ním a panem K., zda rekonstruovat hotel vlastní cestou nebo zda je dotace nastavena tak, že jsou ji schopni zrealizovat. Řešili spoustu technických věcí. Snaha svědka J. participovat na některých subdodávkách, jako byl nábytek a interiérová část, byla z pohledu majitele, který viděl, že

bude nabývat majetek, jak uvedl, do svého technického zhodnocení po uplynutí tří nebo čtyř let provozu. Snahou z jeho strany bylo tlačit „vytendrovanou“ firmu do toho, aby upravovala hotel ne do stavu, že tam bude bazén a pivní lázně a další věci, které nebudou do budoucna zapotřebí, ale byly schváleny na ROPu, ale chtěl mluvit do toho, jak má vypadat provoz wellnessu, jaký by měl být design pokojů, recepce apod. Hodnota jeho společenského podílu byla dána tím, že proběhne dotace, která už necelý rok probíhala. Po skončení dotace by veškeré technické zhodnocení zůstávalo v jeho majetku. Do skončení první etapy stále zvažovali, jestli vůbec bude dotace jako taková realizována, když nebylo známo stanovisko ROP k žádosti o změnách v hotelu, kde neměl být pivovar a bazén. Jeho vztah k dotaci byl takový, že existuje nějaká „linka“ na stavební firmu, která byla „vytendrována“ za použití nějakých kalkulací. A on řešil variantu, že buď tento vztah zastaví a řekne: „Nebudu chtít rekonstruovat podle vytendrovaného generálního dodavatele“, nebo „Dokončete si rekonstrukci tak, jak byla momentálně započata a já do toho nebudu vstupovat, ale budu mluvit do toho, jak bude upravovaný dům v dílčích částech, tzn., jak bude vypadat bowling, wellness a všechno ostatní“. Taková byla dohoda, když kupoval Palcát od pana D., že bude moci do toho mluvit.

Na otázku, proč se tedy nestal společníkem Palcát club & bar, neodpověděl. Na další dotaz, jak mohla existovat taková dohoda jen s panem D., když ten byl společníkem společnosti, která zhotovovala stavbu a zároveň společníkem společnosti vlastníci dům, ale objednatel té práce byl Palcát club & bar, s.r.o., zastoupený jednatelem panem M., neodpověděl, místo toho uvedl, že on mohl do toho zasahovat, pokud jde o dílčí změny v projektu (co se týče designu, wellnessu) a o jejichž schválení se žádalo. Dále sdělil, že má soud pravdu, že komunikoval s ROPem a Garantou, ačkoliv neměl nic společného s Palcát club & bar. Dodal k tomu, že když komunikoval o koupi Palcátu, tak to bylo neustále s panem M. a panem D.. Řešil přitom variantu, co se společností Palcát club & bar, zda se dohodnou na podmínkách týkajících se FM Tábor a Palcát club & bar bude jen nabízet součinnost.

První scénář, který byl s panem D. dohadován, spočíval v řešení otázky, co by to znamenalo finančně pro něj (jako FM Tábor), kdyby ukončil dotaci. Zpětná vazba byla, že FM Tábor má podepsanou dohodu o tom, že bude garantovat společnosti Palcát club & bar nějakou půjčku a jeho první krok vedl k tomu, že pokud kupuje firmu, která má někomu půjčovat něco mezi 70–90 miliony Kč, tak tu dohodu chce okamžitě ukončit. Proto sjednal dohodu o ukončení půjčky.

Druhým krokem bylo, co se bude dít v momentě, kdy dotace bude zrušena. Ošetřoval tedy rizika, co s takovou společností, která je v nájmu, udělá částečnou rekonstrukci, proinvestuje v jeho domě 30 milionů Kč a on nebude krytý technickým zhodnocením po stránce finančního úřadu, po stránce majetkoprávní. V této souvislosti hovořil o sobě a společnostech, které jsou v jeho vlastnictví, a o svém právním zástupci. Ve třech splátkách zaplatil panu D. za obchodní podíl částku do 10 milionů Kč. Hodnota hotelu v té době byla řádově 45 až 50 milionů Kč, jak vyplývá z odhadu pro banku. Posléze došlo k řešení s panem Kroupou.

Nevzpomíná si, s kým nakonec byla sepsána dohoda o ukončení smlouvy o půjčce, zda to byl pan M. nebo pan K.. Nemá tušení, že takto nelze takovou smlouvu ukončit. V té době probíhala subdodávka rekonstrukce hotelu, řešilo se, v jakém rozsahu bude prostavěno a jaké budou jeho závazky jako vlastníka FM Tábor. To byl ten scénář, že buď ukončí

spolupráci a nebude žádný ROP a budou pokračovat vlastními silami, nebo dojde k prolongování smlouvy se společností Palcát club & bar a dojde k prostavění určeného objemu peněz a zhodnocení majetku hotelu. S panem K. se setkal, vymysleli ten scénář, že chce-li mít zajištěny své vlastní investice, bude vlastníkem společnosti Palcát club & bar a zkontroluje si veškeré papíry, které do té doby byly podepsané. Palcát club & bar přitom neměl peníze na to, aby financoval rekonstrukci.

V době, kdy byl vlastníkem společnosti FM Tábor, ho společnost Palcát club & bar nevyzvala k poskytnutí půjčky 77 milionů Kč nebo její části. Dohoda s panem K. byla taková, že cokoli proběhne nad rámec dotace, bude mu doplaceno ze strany společnosti FM Tábor. Řadu dokumentů dostával později, např. o smlouvě o půjčce se dozvěděl až v momentě, kdy byl vlastníkem společnosti FM Tábor. (*pozn.- ale výše uvedl, že o tom věděl už v době, kdy společnost kupoval*). V době, kdy tuto společnost kupoval, se v účetní kolonce „vklady společníka do firmy“ ukazovaly částky 22 milionů v jedné a ve druhé asi 5 nebo 8 milionů a dohoda byla taková, že bude-li pořizovat společnost, tak to bude součástí vypořádání společenského podílu, tzn., že tyto dvě pohledávky od pana M. koupil a ve druhé fázi, kdy kupoval těch 30 % zpátky od pana M., tak je tam odkladný účinek jejich zaplacení ve vazbě k úspěšné realizaci dotace.

V momentě, kdy kupoval společnost a generálním dodavatelem je společnost Daich a pan K. je překvapen z toho, že generálním dodavatelem je společnost Daich, a řeší se varianta, aby on mohl obžalovaný K. dělat subdodávku pro firmu Daich, tak je iracionální, že by firma Jihostav byla subdodavatelem před jeho vstupem do společnosti. Neví tedy, kdy byl dodatek ke smlouvě o dílo se společností Daich ve skutečnosti podepisován. Souhlasí s tím, že firma Jihostav tam prováděla dílčí práce při přípravě rekonstrukce, což bylo na základě smlouvy o subdodávce prací.

Od pana M. obchodní podíl koupil za 3,5 milionů Kč. To, že má firma účetně závazek vůči společníkovi třeba 20 milionů, neznamená ještě, že to jsou peníze, které má firma na účtu. V době, kdy kupoval společenský podíl na domě, tak ten měl „nějaký“ bankovní úvěr a byl v „nějaké“ kondici. Tehdy se jednalo o půl procentní obsazenost hotelu. Jeho podmínkou bylo, že koupí nejen společenský podíl, ale právě pohledávky, které tam pan M. měl. Dohoda byla taková, že koupí zpátky 30 % od pana M. a navíc je pro něj napsaná garance, že kupuje pohledávku nejen za společností FM Tábor, ale i za společností Palcát club & bar.

Peníze se měly panu K. vrátit po ukončení dotace od ROP Jihozápad, s tím že svědek předpokládá, že by mu je dala společnost Palcát club & bar, která byla nositelem dotace. On do té konstrukce vstoupil v momentě, kdy dotace byla nastavena mezi Palcát club & bar a FM Tábor. Protože společnost Palcát club & bar, která čekala dlouhou dobu na dotaci, nebyla v ideální kondici, tak se řešily otázky spojené s případným exekucním řízením apod. S panem K. momentálně řeší dílčí jednání, jakým způsobem proběhly půjčky ze strany jedné ze společností svědka J., a to Bydlení u řeky, kdy proběhly půjčky ze strany společnosti FM Tábor. K tomu dodal, že mají půjčku ze dne 20.8.2012 poskytnutou Jihostavu ve výši 5 milionů Kč, „proběhla“ půjčka ze strany Bydlení u řeky v částce 5,5 milionů Kč, tyto peníze společnosti Bydlení u řeky poskytl tak, že je půjčil, právě svědek J. Nepůjčil je rovnou společnosti Palcát club & bar proto, že byl „spoluspolečníkem“ Bydlení u řeky, a myšlenka byla taková, že vloží peníze do firmy a posléze po jejich vrácení budou peníze používány dál, tj. vkládal peníze do firmy formou půjčky a posléze se peníze dál půjčovaly. Neví přitom,

jestli Jihostavu nebo Palcát club & bar. Další půjčka byla z jeho strany vůči firmě DVD Jaroměřice ve výši 7.422.000 Kč na nábytek. Peníze jí půjčil proto, že se „časová linka“ poměrně protahovala, firma měla nějaké očekávání, a proto, aby se vyhnuli penále. Snažili se takovýmto způsobem eliminovat riziko, že firma, které nebude zapláceno, protože nepřišla dotace z ROP, zdemoluje půlku hotelu, když bude odvážet svůj nábytek. V případě, že dochází provozní peníze na provedení celé dotace, vstoupil do toho fyzicky on tak, aby subdodavatelům dokázal peníze půjčit, půjčoval je proto, že musel dodržet „nějakou linku“.

Dnes je dům zrekonstruován, funguje, může být otázkou, zda má hodnotu 50 nebo 100 milionů. Za uvedených podmínek mu byl společenský podíl nabídnut, na nikoho netlačil, aby mu jej prodal.

Ví o tom, že pan K. realizoval prodej společnosti Palcát club & bar panu D., ale není schopen říci za kolik. I on řešil variantu, zda koupí sám společnost Palcát club & bar. Pana D. viděl dvakrát v životě, když si předávali s paní S. a panem K. účetnictví, ale neví, co je pan D. zač. S ním měl potom asi deset jednání, kdy řešili vypořádání vzájemných vztahů, aby byl ukončen nájem. Sháněli ho dopisy. Pana B. potkal dvakrát, nedokáže odpovědět na to, jak je možné, že z dokazování má vyplývat, že pana D. přivedl on sám. Pan D. chtěl kupovat nějaký penzion a sháněl společnost s historií. Snahou svědka J. bylo, aby se potkali ve třech. Při předávání účetnictví se dohodli na další spolupráci, jak budou postupovat ve vztahu k jednotlivým pohledávkám. Podle jeho názoru neprodal pan D. obchodní podíl panu K., podle něj není firma Palcát services právní nástupce společnosti Palcát club & bar.

S firmou Palcát club & bar dělali odstoupení od nájemní smlouvy, dělal to svědek J. a pan A. Palcát club & bar byl v té době „noselem technického zhodnocení“, což je v případě rekonstrukce výmalba, příčky, nábytek za 7,3 milionu atd. Nedokáže odpovědět na otázku, proč se převedl obchodní podíl na pana D. Nebyl přítomen podepisování smlouvy o převodu obchodního podílu a placení částky za něj. On sám za společnost FM Tábor zažádal o znalecký posudek na druhou etapu z ROPu, to bylo „vzýpočtováno“ vůči půjčce jako takové, kdy FM Tábor půjčovala peníze Jihostavu dne 16.6.2014, tam byla započítávána nedokončená druhá etapa a technické zhodnocení hotelu. Poté firma Jihostav pokračovala dále v rekonstrukci v rámci druhé etapy a oni řešili, kdo je „vlastníkem“ smlouvy o dílo. Logicky z toho při dohodě s panem Kroupou vyplynulo, že to byla společnost Jihostav, proto došlo k vypořádání napřímo se společností Jihostav. Nedokáže říci, proč to byla společnost FM Tábor a ne Palcát club & bar, kdo byl objednatel a investor. Tuší, že znalecký posudek byl na částku mezi 8 a 9 miliony Kč.

Byla tam smlouva o půjčce mezi FM Tábor a Jihostavem, kdy FM Tábor půjčil na druhou část modernizace, má za to, že to bylo 5 milionů Kč. Co se týče první etapy, tak tam byly zase vzájemné smlouvy o půjčkách a nyní je čeká ještě nějaká varianta vzájemného vypořádání. Vypořádali to s Palcát club & barem, což je účetní operace, která nastala v momentě ukončení samotného nájmu a nějakých částečných zápočtů při neplacení nájemného, což již proběhlo. Kolik je teď vzájemný závazek nedokáže říct. Minulý týden říkal panu K., že peníze vůči jemu (svědku J.) jako fyzické osobě přicházejí. Dostal vypořádání ze strany faktoringu Komerční banky ze společnosti Dvorce, a.s., uzavřeli projekt s městem a z toho bude docházet k nějakému narovnání mezi ním a panem K. Nemůže potvrdit, jestli má teď dostatek peněz, aby se vypořádal s panem K., všechny peníze ještě

nemá na účtu, ale teď je čeká varianta vzájemného vypořádání, není ještě vymyšleno, jak to udělají fakticky.

To, že byla vypovězena smlouva o poskytnutí dotace, to bylo předmětem jeho sporu s panem M. o doplatku. Vychází z toho, že závěr ROPu byl takový, že od počátku neměl vlastník hotelu Palcát dostatečné zdroje na pokrytí celé rekonstrukce. Z jeho strany byla snaha, aby se ukončila dohoda o půjčce mezi společností FM Tábor a společností Palcát club & bar. Neví, kdo dával dohromady dohodu o neplatnosti smlouvy o půjčce. Nevzpomíná si, co s podepsaným dokumentem udělali, jestli je v účetnictví firmy. Netuší, jestli je tato dohoda na obou stranách podepsaná panem K., podle něj nikoli, protože je to dokument mezi FM Tábor a panem K., tak tam musel být podepsaný i on sám (J.). Jestli došlo k ukončení smlouvy o půjčce, tak ten dokument mají asi v účetnictví. Z jeho strany tento dokument směřoval ke Garantě nebo ROPu, on komunikoval s Garantou nebo ROPem pouze na jediné schůzce, kdy kupoval hotel Palcát a žádné další schůzky se neúčastnil a žádné dokumenty jim neposílal.

Neřešil se scénář, že dotace nevyjde. Nedošlo k naplnění té druhé etapy, řešili variantu technického zhodnocení. Na základě znaleckého posudku docházelo k vypořádání dílčí části. Takto odpověděl na otázku obhájce Mgr. Dohnala, zda to bylo tedy vymyšleno tak, aby jeho vklad a vnos do řešení té finanční situace, neměl být žádný. Dále pak svědek vypovídal, že neví, kdo byl strůjcem myšlenky, že pan K. si koupí společnost Palcát club & bar. To řešili v momentě, kdy měl proinvestovaný nějaký objem peněz v baráku a dozvěděl se, že generálním dodavatelem je firma Daich. V momentě, kdy mu svědek oznámil, že nějakou dobu pracuje na baráku, kde je generálním dodavatelem někdo jiný, řešili variantu, jak „to narovnat“ a vzniklo z toho to, že dokončí první a druhou etapu dotace, ale podmínkou je, aby si pohlídal svoje zdroje, že bude kontrolovat i s.r.o. Palcát club & bar. Potvrdil, že v té době vlastnil hotel ještě pan M.

Půjčka od Bydlení u řeky byla na Jihostav a směnka byla avalována Jihostavem nebo fyzickou osobu pana K. Směnka je zažalována, protože hrozilo promlčení na straně společností Bydlení u řeky a Bydlení u řeky II. Nedokáže říct, koho Bydlení u řeky žaluje, on je pouze společníkem, za firmu jedná pan L. Pokud žaloval fyzickou osobu, pak to je pan K. V době, kdy vypovídal na policii a mluvil o vzájemném vypořádání s panem K. a tvrdil, že to dají dohromady účetně, co mu dluží, tak v té době měl zažádáno o znalecký posudek, který je součástí spisu.

Technicky je to tak, že firma, která realizovala dotaci v v objektu patřícím společnosti FM Tábor, byla v nájemním vztahu. Nájemní smlouva, která byla nastavena v minulosti, říká, že po skončení nebo při „vyexitování smlouvy“, jak doslova uvedl, technické zhodnocení první etapy mají povinnost odkoupit za 1.000 Kč a teď jsou v situaci, kdy vymýšlí variantu, jak se vzájemně dohodnout. Nájemní smlouva mezi Palcát club & bar a FM Tábor je nastavena tak, že při skončení dříve než je doba nájmu, odkoupí FM Tábor technické zhodnocení za 1.000 Kč. Není pravdivá informace, když pan D. řekl, že ho tam přivedl svědek J. Pana D. potkal na schůzce, kde přebíral účetnictví, nedokáže říci, proč toto pan D. tvrdil. Neví, kdo první přišel s myšlenkou, že celým subdodavatelem bude Jihostav, protože on, když jednal s panem D., tak se pokoušeli změnit, aby byl generálním dodavatelem někdo jiný, než Daich, ale to dle právníků pana D. nebylo možné (advokát JUDr. Danielowitz). Byli v situaci, kdy generální dodavatel byl „vytendrovaný“, dotace už běžela rok a fakticky jediná

možná linka byla (a to proto, že pan K. už v té době stavěl a nevěděl, že generální dodavatel je firma Daich), aby se stal subdodavatelem této firmy. Pan K. v té době stavěl pro pana M. Kdyby nevstoupil pan K. do společnosti Palcát club & bar, mohla být ohrožena jeho spolupráce se společností Daich, jelikož ta byla už rok předtím „vytendrovaná“ jako generální dodavatel. Tato společnost rozhodla o tom, kdo bude nebo nebude jejich subdodavatelem. Jedinou cestou, jak měl dostat pan K. to, co prostavěl, viděl v tom, že se stane subdodavatelem Daichu.

Svědék své úvahy v tomto směru uzavřel konstatováním, že pokud byl v té době generální dodavatel společnost Daich, která neudělala na Palcátu jedinou korunu investic a všechny investice probíhaly ze strany společnosti Jihostav, přičemž v té době nebyla subdodavatelem společnosti Daich, tak právní linka existuje mezi Palcát club & bar a společností Daich, ale už ne Jihostav Soběslav. Smlouva o subdodávce tedy byla podepsána později než dne 20.1.2011, bylo to v době, kdy se svědek J. stal vlastníkem FM Tábor. Jeho jedinou chybou bylo, že pan D. mu slíbil, že je ochoten předat subdodávku komukoliv jinému, kdo bude akceptovat jeho kalkulace, akorát později s odstupem času tam vznikla marže 7 milionů. K tomu je donutila situace, když museli stavět. Svědek J. si dokáže vyložit, že „časová linka“ se musela zpětně antdatovat k nějakému datu, aby to všechno fungovalo tak, jak mělo, ale v době, kdy on kupoval FM Tábor, pan K. subdodavatelem nebyl.

Když se k této výpovědi vyjádřil **obžalovaný K.** tak, že je pravdou, že data ve smlouvách neodpovídají skutečnosti. Dodal, že když vstoupil do Palcát club & bar, tak pan J. to domluvil se společností Daich na 52 milionů. On tam předtím prováděl práce pro pana M. Rekonstruovali kanceláře, prováděli demolice. To byl rok 2011, ale nebylo to součástí dotačního projektu. Souhlasí s tím, že byl subdodavatelem až **po** koupi společnosti Palcát club & bar. O tom, že proběhlo výběrové řízení, se dozvěděl až v listopadu 2011. Podle obžalovaného K. společnost Daich v podstatě donutila jeho a svědka J. k tomu, aby byla uzavřena tato předmětná smlouva za 52 milionů Kč, když Daich prohlásil, že pokud nedodrží takovouto provizi, tak on odstoupí jako generální dodavatel a dotace vůbec nebude. Všichni zúčastnění už v tom měli své peníze a řešilo se, jak dotaci udržet. Daich zařídil posunutí dotace o půl roku, přišel souhlasný papír, došlo k podepsání smlouvy ze strany obžalovaného K., že se stane subdodavatelem Daichu a současně majitelem společnosti Palcát club & bar. Toto obžalovaný K. potvrdil jako správný popis událostí.

Svědék J. pak nedokázal říci, kdo připravil smlouvu o půjčce mezi společnostmi Palcát club & bar a Jihostavem, která pak byla doručena na ROP, zda to byl pan A. nebo pan H. Nedokáže říct ani to, zda na začátku proběhlo jednání v sestavě on, arch. K., pan M. a pan K., kde se řešila otázka vstupu pana K. do společnosti Palcát club & bar. Pan K. byl hlavním architektem, neví, zda byl účasten toho, že se to bude takto realizovat. Nejsou schopni se dobrat částky, která byla prostavěna, jemu jde o zjištění technického zhodnocení první etapy. Pana D. viděl poprvé v životě v době, kdy docházelo k převodu v jeho baráku (svědek J. tím myslel hotel Palcát). Ví od pana B., což byl nějaký jeho právní zástupce, že poptával firmu s historií, zkoušel realizovat nějaký penzion, ale není pravda, že by svědek J. inicioval samotný prodej společnosti Palcát club & bar.

K tomu se **obžalovaný K.** vyjádřil tak, že nechápe, proč by měl být zpracováván odhad, když jeho investice do Palcát club & bar jsou dané, on, jako firma Jihostav Soběslav,

si půjčil na zaplacení faktur a prací, které se tam provedly, platil nábytek a není tedy třeba žádný odhad.

Ve vztahu k tomu se **svědek J.** ohradil, když tvrdil, že není zřejmé, jaká výše investic fakticky proběhla, jestliže nábytek, který vyrobila DVD Jaroměřice, mohl být vyroben za 5 milionů Kč, ale v tísni byl dodán za 7 milionů Kč. Pro svědka J. jako vlastníka FM Tábor platí, že majetek musí nějakou formou nabýt a dnes je „právní linka“ postavena Palcát club & bar > FM Tábor > Jihostav. Jediná varianta, kdy může takto zhodnocený majetek nabýt, je varianta odkupu technického zhodnocení, které musí stanovit znalec.

Svědka J. dále pokračoval, že informaci o tom, že je hotel Palcát na prodej, dostal na podzim roku 2011. Byl to první okamžik, kdy začal uvažovat o tom, že by se rád angažoval v hotelu Palcát. Když se bavili o dotaci v kanceláři s panem D., panem M. a možná K., padl z úst pana D. ústní příslib, že je garantem toho, že dotace je zkontrolovaná, že je v pořádku. Druhý den došlo k tomu, že pan J. poprosil pana D., aby sjednal nějakou schůzku ve společnosti Garanta, která mu vysvětlila, že dotace běží, není pozastavena. Na podzim 2011 „běhaly“ po Táboře fámy o tom, že dotace na Palcát je v ohrožení, že je tam nějaká právní vada. Na Garantě se potkal s panem K., který mu řekl, že dotace je v platnosti a upozornil ho na to, že první etapa končí přesně ten den, co mu říkal pan D. Nechápal, jak může někdo na ROP schválit dotaci společnosti s ručením omezeným ve výši 40 milionů Kč, když tato je pouze v nájemním vztahu a má 100 tisíc Kč základní jmění. Ptal se, zda je schopna projít varianta změny věřitele. Ze strany Garanty bylo řečeno, že ano, že to může být jedna ze změn, o kterou se musí požádat písemně, a že to musí udělat přímo vlastník Palcátu club & bar a on k tomu v té době nebyl oprávněn. Jeho motivem bylo, že nechtěl převzít firmu, která bude slibovat, že bude půjčovat 90 milionů, které nemá. Dohodu o neplatnosti smlouvy o půjčce neposlal na ROP on ani nikdo z jeho zaměstnanců.

Obžalovaný M. se k tomu vyjádřil tak, že v okamžiku, kdy pan J. vstupoval do hotelu Palcát, tak sliboval, že má hotové prostředky, a že nepotřebuje ani úvěr.

K poznámce **obžalovaného K.**, že když spolu skoro čtyři roky na Palcátu stavěli, tak svědek J. po převodu na pana D. slíbil, že mu směnku, kterou obžalovaný K. podepsal, a na které je psán on jako ručitel, vrátí, uvedl svědek J., že to řešili, že závazek zanikne a to buď formou zápočtu vůči jednotlivým věcem či započtením vůči jednotlivým pracím, ale v té době spolu řešili variantu, že směnka má promlčení lhůtu, že se musí podepsat buď nová směnka nebo je to třeba zažalovat do doby, než dojde k vyrovnání mezi nimi dvěma.

K tomu **obžalovaný K.** uvedl, že o zažalování nic neví, ale bylo mu slíbeno svědkem J., že mu směnku vrátí.

Dále dodal **svědek J.**, že neříkal panu M., že má na rekonstrukci hotové peníze. (pozn.- ale přitom měl určitě k dispozici významné finanční prostředky, když je půjčoval Bydlení u řeky a ty pak DVD Jaroměřice, Jihostavu i panu K., zaplatil svědku d. za obchodní podíl, navíc to potvrdil i svědek D.). Uvedl také, že část nábytku a dalších movitých věcí, které byly pořízeny v průběhu rekonstrukce, patří dnes FM Tábor, část společnosti Palcát club & bar. Nedokáže říci, jaká hodnota movitých věcí je v Palcát club & bar. Započítávali je vůči smlouvě o půjčce, druhou etapu započítávali vůči znaleckému posudku. Dále dodal, že pokud Jihostav dodal Daichu, Daich dodal Palcát club & baru a oni řešili otázku technického

zhodnocení, tak v momentě, kdy došlo k zaplacení, tak pro ně byl nabyvatelem Palcát club & bar, tudíž druhé kolo vypořádání, které je součástí znaleckého posudku, by mělo být ve vztahu s Palcát club & barem.

K tomu **obžalovaný K.** uvedl: „Ale Palcát club & bar si půjčil od Jihostavu na zaplacení faktur.“

Svědčyně M. M. (č.l. 4115 p.v.-4116 p.v.), vypověděla, že je bývalou manželkou obžalovaného M., vzděláním ekonomka, takže zprvu neviděla růžově budoucnost hotelu Palcát, spíše se o tom s manželem hádali, než aby jí sděloval nějaké podrobnosti. Někáká rekonstrukce byla plánovaná, ale prostřednictvím dotace. Pana J. znala již dříve, protože měla v té době posilovnu a v době manželské krize byla v posilovně denně. Bavila se tam s různými lidmi i s panem J., který tam v té době poměrně často docházel, řešila majetkové vyrovnání, protože to měli složité, bylo tam podílové i bezpodílové spoluvlastnictví, nemohli se dohodnout. Proto se ptala lidí na nějakého dobrého právníka, zeptala se i pana J. Ten jí tenkrát nabízel, že ji doporučí svému právníkovi, s tím že by to mohli udělat tak, že její nárok na obchodní podíl ve firmě, která vlastnila hotel Palcát mu přeprodá, protože tvrdil, že má nárok na polovinu podílu, a když se domluví, tak on jí dá právníka. Rozváděli se s manželem ke konci roku 2009, začala se o tom bavit s panem J. tedy v roce 2009. Příjmy plynuly z dodělané nemovitosti v Jeronýmově ulici, která byla pronajímána, měli hodně splátek, dům na malou hypotéku, ale o peníze neměli nouzi. Ví o tom, že si pan M. bral nějaký úvěr na hotel, ale že by vkládal do společnosti nějaké peníze, to si nepamatuje. Protože věděl, že ona je proti tomu, tak si spoustu věcí zařizoval sám, aniž by se s ní o tom bavil. Vyrovnání bylo velmi složité. V roce 2010 byli schopni se s panem M. bavit jenom o synovi. Jejich situace se zlepšila poslední tři roky. V roce 2012 jí možná něco o hotelu říkal, ale jí to nezajímalo. O tom, že obžalovaný prodával svůj obchodní podíl, se dozvěděla od někoho jiného. Má za to, že když do posilovny pan J. přišel, tak věděl o tom, že ona je manželkou vlastníka Palcátu. Znali se už z dřívější doby. Když odcházela od pana M., tak si pronajímala byt od realitní kanceláře pana J.

Pana J. zná podle vidění, neví o tom, že by měli s bývalým manželem nějakou dohodu o poskytnutí finančních prostředků. S panem K. se viděli asi jednou. To, jak to v Palcátu dopadlo, kdo to tam vede a za jaké peníze, na to má svůj názor, ale sdělovat ho nebude, je to většinou názor stejný s tím, co se povídá po Táboře. S bývalým manželem vycházeli dobře, pracovní se doplňovali, nemá proti němu jako člověku vůbec nic. Co ví, tak pan J. lže na setkání, působí dojmem, že má dar přesvědčit každého, je schopný dát dohromady tisíce věcí, aby tomu lidi věřili, ale opak je pravdou. Takovouto schopnost její bývalý manžel neměl. Když byli spolu, tak každý říkal, že se vzájemně doplňují, když on měl spoustu nápadů a ona jako ekonom ho v nich brzdila. Ona neumí dělat „hurá“ rozhodnutí jako on. On Palcát chtěl a ona je přesvědčena, že kdyby měl kolem sebe trošku šikovnější lidi, tak by to nedopadlo tak, jak to dopadlo. Podle ní je bývalý manžel hrozně ovlivnitelný, což mu vyčítala. Domnívá se, že nebyl takový, že by musel mít všechno sepsané na papíře.

Bývalý manžel chtěl původně kupovat hotel Kapital v Táboře, ale nakonec to prodávající prodal někomu jinému. Pak přišel s tím, že by koupil hotel Palcát. Předchozí majitel jí dal čísla o chodu hotelu, spočítala si, že to bude mírně v černých číslech, ale byla tam jen malá rezerva. Nelíbilo se jí to z ekonomického hlediska. On jí říkal, že si půjčí peníze na rekonstrukci, že to bude postupně opravovat. Stejný způsob použili i u jiné budovy, kdy se

opravila část, pronajala se a z pronajatých peněz se opravovala další část objektu. Ona se toho však bála. V době, kdy byli spolu, tak držel slovo vůči obchodním partnerům, neví o tom, že by se pokusil někoho podvést. Má za to, že se její manžel s panem J. v roce 2009 znal. Svému bývanému manželovi neříkala, že pan J. měl o hotel zájem již před dvěma lety, když se dozvěděla, že od něj koupil část obchodního podílu. Jaký je pan J., ví z doslechu. Lidé o něm říkají, že něco řekne a za týden je to jinak. Neví, jak si stojí finančně. Za poslední tři roky se jenom pozdraví.

Další svědecké výpovědi, resp. záznamy o podání vysvětlení, byly se souhlasem stran přečteny.

Tak byla přečtena svědecká výpověď **R. L.** (č.l. 1740 – 1753), jednatele společnosti Bydlení u řeky, Bydlení u řeky II. Uvedl v ní, že druhým jednatelem je pan V. V., zabývají se developerskou, realitní a obchodní činností. Poskytl smluvní materiály týkající se poskytnutí půjčky ve výši 5,5 milionů Kč společnosti Palcát club & bar, s.r.o., přičemž doložil, že dne 17. a 18.4.2012 byla tato částka připsána na účet dlužníka. Z výpisu z účtu vyplynulo, že částka 5,5 milionů Kč pochází od J. J. K tomu byla přiložena též smlouva o půjčce ze dne 17.4.2012 dokládající smluvní základ této platby ze strany věřitele J. J. Dále pak je to i směnka vlastní č. 098 vystavená dne 17.4.2012 s datem proplacení směnky 31.10.2012 na částku 5.677.184 Kč, kterou podepsal výstavce směnky za Palcát club & bar, s.r.o., J. K., která osvědčuje sjednané podmínky poskytnutí peněz. K tomu uvedl, že splatnost směnky byla prodloužená. Vypověděl též, že půjčky mezi společnostmi Bydlení u řeky a Bydlení u řeky II, jakož i financování a investice řeší vždy s panem J. Neuvedl žádné skutečnosti k otázkám, zda se měl J. J. spolupodílet na rekonstrukci hotelu Palcát Tábor finančně, zda žádal o úvěr apod.

Svědék hovořil též o dodávce interiéru, a to do bytu č. 502B v Táboře Čekanicích, na základě smlouvy o dílo zde dne 12.11.2012. Šlo o bytovou jednotku užívanou panem J., kde svědek L. jednal s dodavatelem nábytku společností DVD Jaroměřice nad Rokytnou a následně došlo k úhradě této zakázky po doručení předžalobní upomínky. Šlo konkrétně o částku blížící se 600 tisíc Kč. K tomu dodal, že ohledně částky 500 tisíc Kč probíhá ještě další jednání s věřitelem DVD Jaroměřice nad Rokytnou.

J. Ch. (č.l. 1762 - 1771) je účetní společností Bydlení u řeky a Bydlení u řeky II, s.r.o. Předložila stejné listiny jako svědek L. a vyjádřila se v tom smyslu, že vůbec neví, z jakého důvodu byla poskytnuta částka 5,5 milionů Kč J. J. společnosti Bydlení u řeky II. K tomu přitom svědek L. uvedl, že smyslem bylo vytvoření zisku ve společnosti Bydlení u řeky II a finančního rámce pro společnost Bydlení u řeky II. Uvedla, že obě tyto společnosti si půjčují navzájem, ale jiným subjektům půjčky neposkytují. Rozhodování o financování a investicích je na panu J., ale je to realizováno přes pana L. po dohodě s panem V.. Neví nic o financování rekonstrukce hotelu Palcát. V souladu se svědkem L. vypověděla o splatnosti směnky. K bytové jednotce užívané panem J. J. vypověděla, že dodavatelem nábytku byla společnost DVD Jaroměřice nad Rokytnou, přičemž dodávka byla v hodnotě přes 1 milion Kč.

V. V., druhý jednatel společnosti Bydlení u řeky II, vypověděl a na č.l. 1777 – 1795 *spisu* je zaznamenáno, že vlastní polovinu obchodního podílu Bydlení u řeky, s.r.o., jakož i Bydlení u řeky II, s.r.o. K projektu rekonstrukce hotelu Palcát nic neví. Doložil stejné materiály jako předchozí dva svědci týkající se částky 5,5 milionů Kč poskytnuté J. J., s tím

že dodal, že půjčka společnosti Palcát club & bar byla řešena výhradně R. L. aj. J.. Pan L. ho pouze informoval, zda s tím souhlasí, neboť pan J. J. něco potřebuje. Netuší, proč došlo k poskytnutí půjčky právě přes společnost Bydlení u řeky II. Půjčují si obvykle sami sobě mezi společnostmi Bydlení u řeky a Bydlení u řeky II, přičemž o financování by se měl vyjádřit pan L., neboť on podrobnosti nezná. Neví, jakým způsobem se pan J. zapojil do projektu rekonstrukce hotelu Palcát, zda žádal o úvěr, zda měl něco investovat či zda něco poskytl při financování rekonstrukce. Obdobně se vyjádřil i k otázce dodávky interiéru bytu 502B v Čekanovicích, kde uvedl, že to řeší pan J. J., přičemž neví o tom, že by byla poskytnuta nějaká půjčka společnosti DVD Jaroměřice nad Rokytnou.

Ing. J. Ř. (č.l. 1805-1813) je předsedou představenstva Dřevozpracujícího výrobního družstva Jaroměřice nad Rokytnou. Ten vypověděl, že původně byl v létě 2011 v kontaktu s Tomášem M., přičemž on poskytl cenovou nabídku na rekonstrukci veškerého nábytku v hotelu Palcát. Ten mu nabídl, že částečně dojde k úhradě zakázky dubovými fošnami, což bylo svědkem odmítnuto. V říjnu nebo listopadu 2011 svědkovi telefonoval J. J., který se představil jako nový majitel hotelu, že na stole našel cenovou nabídku, že by chtěl nábytek od nich, ale že majitelem dotačního titulu je společnost Palcát club & bar, s.r.o. J. mu řekl, že svědek uzavře smlouvu na dodávku nábytku se společností Jihostav Soběslav, s.r.o., který to bude následně řešit v rámci subdodávek. Dlužník svůj závazek nikdy nezpochyboval. Jeho družstvo pak předalo pokoje. Pana J. vnímal jako vlastníka hotelu, který po předání pokojů někdy v dubnu 2012 přišel s požadavkem na dodávku interiéru hotelové restaurace a recepce, o čemž byla mezi DVD a FM Tábor majitele J. J., uzavřena smlouva s dodávkou v červenci 2012 a v listopadu 2012. Fakturováno bylo 2.056.250 Kč včetně DPH. K žádné dílčí úhradě přes mnoho jednání s panem J. nedošlo.

Ke společnosti Palcát club & bar svědek uvedl, že zjistili z výpisu z obchodního rejstříku, že došlo k převodu obchodního podílu pana K. na osobu P. D. Domnívá se, že ve skutečnosti tuto společnost ovládal a ovládá pan J. J., k čemuž ho vede to, že účetnictví vedla a vede paní M. S. Pan K. u jejich družstva objednal dodávku barových pultů, dveří, krytů topení a opravy stávajícího poškozeného vybavení v podobě historického nábytku. Celá dodávka byla přes tuto firmu realizována na žádost pana J., přičemž pan J. schůzku na hotelu Palcát za účasti pana K. inicioval. Dále pak svědek vypověděl, že někdy v létě 2012 se na ně obrátil pan J., aby mu udělali vzorový byt, s tím že pak bude následovat více bytů a získají tím další zakázku.

Společnosti Bydlení u řeky, s.r.o., tak byla fakturovaná dodávka interiéru byt 502B Tábor – Čekanice, kdy zjistili, že byt obývá pan J. Smlouva o dílo je ze dne 12.11.2012, byla parafována panem J. a podepsána jednatelem L., nábytek byl dodán v únoru 2013. Po panu J. byla požadována záloha ve výši 583 tisíc Kč, ta byla uhrazena a zbytek je po splatnosti. Jde-li o půjčku, která byla poskytnuta jeho družstvu, pak uvedl, že čekali na úhradu nábytku dodaného do hotelu Palcát, přičemž mu bylo panem J. vysvětleno, že každým dnem dostanou dotace, o částce konkrétněji nehovořil, opakovaně sliboval, že pak vše uhradí. Dne 17.8.2012 byla podepsána smlouva o půjčce, kde věřitel, společnost FM Tábor, s.r.o., poskytuje Dřevozpracujícímu výrobnímu družstvu, které je dlužníkem, půjčku ve výši 7.422.000 Kč. Peníze byly převedeny na účet DVD ve dnech 20.8.2012 a 21.8.2012. Pan J. tvrdil, že peníze prozatím jen půjčí z jiné své firmy a to Bydlení u řeky, s.r.o. Pak se pokusili celou věc nějak vzájemně započíst. V současnosti půjčka činí 5.365.750 Kč. Následně od účetní paní S. obdrželi návrh „přeprodání“ půjčky panu J. jako fyzické osobě, což neakceptovali.

Uskutečnilo se i několik desítek jednání s panem K. aj., ale nikdy nedošlo k úhradě dluhu nebo vyrovnání pohledávek.

Osobou, která rozhodovala o výběru zboží, použitých materiálech a případných změnách, byl pan J. Od prosince 2014, kdy slíbil, že dluh do týdne vyřeší, nebere svědkovi telefon a je nekontaktní. Jednání vedl rozhodně pan J., ten o všem rozhodoval, svědek má pocit, že pan K. ani některým věcem nerozuměl.

Ing. K. Š. (č.l. 2528 – 2541 spisu) je bývalou ředitelkou úřadu ROP Jihozápad a jeho manažerka marketingu. Dlužno podotknout, že její výpověď se vyznačuje tím, že k projektu rozšíření a modernizace hotelu Palcát Tábor prakticky na všechny otázky odpověděla, že si „na to nepamatuje“ nebo „o tom nic neví“. Pouze uvedla, že v souvislosti s tímto projektem ji jménem žadatele (Palcát club & bar) v minulosti oslovil pan J. J. s žádostí o konzultaci. Tomuto požadavku vyhověla, konzultaci zajistila s paní M., možná u toho byl i pan B., jakožto vedoucí daného odboru. Ona se této konzultace neúčastnila. Pan J. jí osobně nepředával žádnou plnou moc či oprávnění jednat za žadatele. Ona sama mu ani žádné informace o projektu nepodávala. K vlastnímu projektu uvedla, že kritéria jeho ohodnocení jsou uvedena na webových stránkách ROP, přičemž konkrétně tímto projektem se nezabývala, je to úloha konkrétního referenta. K dotazu, zda je předložený stavební rozpočet ze strany ROP kontrolován, uvedla, že nějaké mechanismy kontroly tam jsou, ale nemyslí si, že bylo v moci úřadu zaškolit personál tak kvalifikovaně. Úřad ROP disponoval programem CROSS, kterým bylo možné ověřit hospodárnost projektu, ale zda byl využíván, to neví. Neřekla nic konkrétního k otázce seznámení žadatele s pravidly poskytování dotace ani nic o subdodavatelích a o administraci projektu, předkládání průběžných a následných monitorovacích zpráv od společnosti Garanta CZ. Uvedla obecně, že v průběhu realizace se prováděly analýzy rizik, jednalo se o tabulku, ve které si referent hodnotil projekt, zda je rizikový nebo ne, ale už si nepamatuje přesně, jak byly kontroly řízeny. Co se finančního krytí týká, tak si nepamatuje úplně přesně, zda žadatel dokládal smlouvu o půjčce či byl vyžadován výpis z bankovního účtu nebo jinak prokazována dispozice věřitele finančními prostředky. Vše bylo metodicky ošetřeno v příručce pro žadatele, ale nevybavuje si, jak přesně se kontrolovalo finanční krytí. Neví, jak je v současné době postupováno ze strany ROP, neví o ukončení projektu, kdo žadatele zastupoval, kdo za něj jednal, v jaké výši měla být poskytnuta dotace a komu. Jediná změna za jejího působení byla v tom, že příspěvek ze strany státu byl snížen. Neví nic o zajištění finančního krytí tohoto projektu, nevybavuje si, zda v případě víceetapového projektu postačí finanční krytí jedné etapy. Domnívá se, že nebylo třeba předkládat číslo účtu, na který by dotační prostředky byly zasílány. Neví nic o generálním dodavateli stavby, a zda došlo ke změnám projektové dokumentace či v osobě dodavatele, neví o tom, zda subdodavatel musí splňovat kvalifikaci ve stejném rozsahu jako původní dodavatel. Neví, jak byla prováděna kontrola. K tomu uvedla, že bylo prací referentů, aby si vzali k ruce odborníky k posouzení rozsahu realizované stavby. Neví, zda byla v konkrétním případě ověřovaná hospodárnost projektu, zda bylo zjišťováno např. znalecky či odborným vyjádřením, zda projekt odpovídá tržním cenám. Nebyla schopna se vyjádřit ani k tomu faktu, že podle znaleckého posudku opatřeného orgány činnými v trestním řízení byla obvyklá cena předpokládané rekonstrukce ve výši cca 40 milionů Kč a přitom vítězná nabídka činila 59 milionů Kč, vše bez DPH. Neví, s jakými ceníky stavebních prací ROP Jihozápad pracoval, nebyla schopna se vyjádřit k tomu, zda cena stavebních prací dosahovaná v soutěžích byla spíše nižší nebo vyšší oproti ukazatelovým cenám. Přepokládá, že s žadatelem o dotaci komunikovala paní P. Osoby Tomáše M., Jiřího K. nezná. S panem J. hovořila pouze

v jediném případě. Jméno M. D. jí nic neříká. Neví, zda byla v souvislosti se žádostí o dotaci a následnou fakturací stavebních prací nalezena nějaká vada či pochybení. Nevěděla, v jaké procentní výši se na dotaci podílí Česká republika a Evropská unie. Nebyla schopna se vyjádřit, zda je nějakým způsobem ošetřeno, aby příjemce dotace byl shodný se statutárním zástupcem subdodavatele, ani to, zda je možné doložit finanční krytí smlouvou o půjčce své další společnosti, ve které je rovněž jednatelem a stoprocentním společníkem.

Byl vyslechnut též **D. Z.** (č.l. 968 – 984), stavbyvedoucí společnosti Daich, který působil na rekonstrukci hotelu Palcát s ROP. V souladu se svědky K., H. a D. popsal vnitřní strukturu této společnosti, a to, že jeho přímým nadřízeným byl jednatele pan K. Nevzpomněl si na podrobnosti smlouvy o dílo, ví však, že pan Jiří K. byl současně investorem a subdodavatelem společnosti Daich a to se společností Jihostav Soběslav, s.r.o. S panem M. nikdy osobně nejednal. Ze strany společnosti Daich, s.r.o. se na zakázce vůbec nikdo nepodílel, vše zajišťovala subdodavatelská společnost Jihostav. Neví nic o položkovém rozpočtu a nabídce do veřejné soutěže, netuší, zda byl pan D. informován jednatelem o zakázkách většího rozsahu. V době, kdy on ve společnosti Daich působil, tak koncipování rozpočtů měl na starosti pan V. a ještě pan K.. Ví, že výkazy výměr byly zpracovány elektronicky, ale neví, v jakém programu. Kontrola provedených prací se zapisovala do stavebního deníku, byla vykonávána jím a panem K., bylo to cca jedenkrát měsíčně. Na základě výkazu výměr se udělala faktura a tzv. prostavěnost. Výkaz výměr se odevzdával ing. H., který vystavil fakturu. Proč si společnost přibrala subdodavatele je podle něho v tom, že společnost Daich neměla kapacity. Pokud ví, tak žádné práce na stavbě jeho firma neprovedla. Neví, jakým způsobem prokazovala Daich kvalifikační předpoklady. Neví o tom, že by se společností Památky Tábor, s.r.o., probíhala nějaká spolupráce na veřejných zakázkách, ani zda s jejími představiteli bylo vedeno nějaké jednání. Neví nic k otázce zajištění finančního krytí rekonstrukce. Na stavbu v době jeho nepřítomnosti dohlížel pan K., on byl na místě tak jednou měsíčně. Je možné, že na stavbu hotelu jezdil občas i pan K.. Detailně stavbu nekontrolovali, od jednatele K. měl informaci, že není prioritou se této stavbě věnovat naplno. Nevzpomíná si na žádné změny projektu. Ohledně rekonstrukce nejednal s panem M. Za jeho působení nedošlo ke kontrole stavby ze strany ROP. Společnost Daich se specializuje na hospodářské práce, protlaky a pozemní stavitelství a rekonstrukce. Neví, jak stavba skončila, a zda byla zkolaudovaná. Policií mu byly předloženy všechny tři rozpočty vydané jednatelem J. K. Uvedl, že každou zakázku ocení každý znalec jinak, bylo možné to udělat levněji, ale také draž. Osoba ing. K. mu známa není. Fotodokumentace byla pořizována, neví, kde je uložena.

Též výpověď **svědka P. D.** (č.l. 322-325) byla se souhlasem stran přečtena, neboť ohledně této osoby byla ze strany státního zastupitelství doložena zpráva policie, která je založena na č.l. 3978 spisu, z níž vyplývá, že svědek D. změnil tehdejší sídlo a název společnosti Palcát club & bar, s.r.o., na stávající společnost Calap company, s.r.o., se sídlem Praha 3, Žižkov, Husitská 344/63. Následně byly činěny pokusy o vydání účetnictví právě této osobě, která je nemajetná, vystupující ve vícero neaktivních právnických osobách na pozici statutárního orgánu či společníka. K trvalému pobytu je hlášen na Úřadu města Třešť. Je bez příjmu ze závislé činnosti, bez zaměstnaneckého poměru, nehlášen na úřadu práce, žijící a pohybující se v prostředí osob bez domova. Byla zjištěna trestná činnost. Svědek v podnikatelské činnosti společnosti Palcát club & bar, s.r.o., nepokračoval. Dne 9.10.2015 byl v Praze sepsán notářský zápis, kterým byl odvolán z funkce jednatele společnosti Calap company, s.r.o., s tím že do funkce jednatele on sám v roli valné hromady zvolil osobu P. N.

Současně došlo k převodu obchodního podílu jediného společníka P. D. za částku 200 tisíc Kč na osobu P. N.

K tomu byl opatřen opis obchodního rejstříku na *č.l. 3979 – 3981 spisu* potvrzující tyto skutečnosti.

Svědek D. ve své výpovědi uvedl, že je jediným jednatelem a společníkem ve společnosti Palcát club & bar, s.r.o., od 3.2.2015. K vlastnímu převodu uvedl, že jednal s panem K. v hotelu Palcát v lobby baru v Táboře na začátku února 2015 těsně před převodem této firmy. Jednání samotné a převod firmy Palcát club & bar mu zprostředkoval pan J. J. Svědek poptával společnost s historií, měl nějaký podnikatelský záměr, a proto mu byla tato společnost panem J. J. nabídnuta. Nějak ho svědek J. kontaktoval, neví už přes koho a říkal mu, že má firmu s historií. Pak mu představil pana K. a dále už jednal s panem K. Vlastnímu jednání už pan J. přítomen nebyl. Na jednání se domluvili, že od pana K. zakoupí společnost Palcát club & bar, s.r.o., na což už měl pan K. připravenou smlouvu, která byla u notářky v Táboře podepsána. Na jednání byl přítomen i právník pana K. „Jakou cenu jsem zaplatil, nevím“, uvedl svědek, „to vyřizoval kolega pan J. B.“. Ten tam byl také přítomen, je to jeho známý z Prahy, který za převod zaplatil panu K., konkrétní částku neví. Jednalo se o peníze pana B., mají totiž spolu nějaké obchodní aktivity, takže to z jeho strany byla protislužba.

Po podpisu smlouvy svědek jednal s panem J. o prodloužení doby nájmu, ale to je stále otevřené. Uvedl, že den před výslechem (který proběhl dne 18.3.2015), jednal s panem J., ale nedošli k žádnému závěru. Momentálně žádné zaměstnance nemá, vše se řeší s panem J.. Za nájem ještě nic nezaplatil. Pana M. nezná. Zopakoval, že nic za převedený obchodní podíl nezaplatil. Poté, co mu byla předložena smlouva o převodu obchodního podílu, jakož i příjmové pokladní doklady, uvedl, že neví, kde by ty peníze vzal, byť je v notářském zápisu napsané, že došlo k zaplacení, ale on ty peníze neměl a neplatil je. Na příjmových pokladních dokladech je jeho podpis, stejně tak na notářském zápisu, ale ani to nečetl, ani to nevypisoval, jen podepsal. V souvislosti s uskutečněným převodem obchodního podílu nic neplatil. Důvod koupě společnosti Palcát club & bar, s.r.o., popsal jako jeho úmysl podnikat v cestovním ruchu. Neví, proč koupil zrovna tuhle společnost, která má dluhy, směnku na 5,5 milionů Kč a další závazky v milionech. Byl seznámen s ekonomickou situací společnosti, bylo mu řečeno, že má dluhy, ale nějak to neřešil, řeší své bydlení. Účetnictví mu bylo předáno, šlo o 25 kusů šanonů.

Dále odmítl vypovídat s odkazem na nebezpečí přivodění si trestního stíhání.

Logicky byl k tomuto převodu obchodního podílu v přípravném řízení vyslechnut též **svědek J. B.** (*č.l. 407 – 412 spisu*), jehož výpověď byla taktéž se souhlasem stran v hlavním líčení přečtena. Ten vypověděl, že panu D. dělal řidiče, protože ten měl jednání u notáře v Táboře. U notářky byl nějaký právník a jednatel společnosti Palcát club & bar, do jednání svědek nijak nezasahoval, byl tam jen přítomen, nic nepodepisoval, nic nečetl. Pan D. byl kupující. Podrobnosti transakce nezná, neví, jak probíhala platba za převod obchodního podílu, ale má za to, že u notáře k žádnému předání peněz nedošlo. Neví o tom, zda si předali účetnictví. Vzpomíná si pouze na cestu do Prahy, neví však, jestli vezli účetnictví ve větším objemu. Pana D. zná možná až 10 let, dříve pracoval někde u Písku, kde měl rodinu a manželku, je to známý svědka. Nezná Jiřího K. ani Tomáše M., zná J. J., který při převodu společnosti nebyl přítomen. Toho zná necelý rok, v létě 2014 měl od něj podepsanou plnou

moc na vymáhání směnky, ke které nechtěl více uvádět. S panem D. nikdy v minulosti nerealizoval žádné obchodní aktivity, koupě obchodního podílu společnosti Palcát club & bar nebyla výrazem nějaké protislužby, šlo čistě o obchod pana D. Ten po něm nepožadoval žádnou půjčku apod. Když byl dotázán na to, s jakým záměrem P. D. tuto společnost koupil, a zda nadále provozuje hotel Palcát, s kým spolupracuje a jaké prostory využívá, uvedl, že v autě mu pan D. říkal, že si bude kupovat stavební společnost. Proč si kupoval zrovna společnost Palcát club & bar, neví. Společnost FM Tábor, s.r.o., nezná. Neví nic o projektu modernizace hotelu Palcát.

Poté, co mu byly předloženy listiny týkající se převodu obchodního podílu, tak uvedl, že tyto nikdy neviděl a nestudoval, není mu známo, zda P. D. uhradil peníze za převod obchodního podílu, žádné neviděl, nic si nepředávali ani nepodepisovali. S panem D. a panem J. není v kontaktu. Nebyl informován o odstoupení od nájemní smlouvy ze strany FM Tábor, s.r.o. O společnosti Calap company, s.r.o., nic neslyšel. Neví o tom, že by pan D. měl v úmyslu vrátit obchodní společnost Palcát club & bar panu K.

Na *č.l. 872 – 877 spisu* je zaznamenána výpověď **svědkyně J. H.** z přípravného řízení. Svědkyně je majitelka kanceláře Gepard finance. Uvedla, že zná Tomáše M., který se za ní dostavil do její kanceláře někdy v roce 2011. Přišel v doprovodu dalšího muže, na něhož si nevzpomíná. Dotazoval se na možnost financování rekonstrukce hotelu Palcát v Táboře. Schůzku zprostředkoval pan R. N. z Českého Krumlova, ten však jednání přítomen nebyl. Zná jméno M. D., ale neví, v jaké souvislosti, Jiřího K. nezná, J. J. zná ještě z pojišťovny Amcico v Táboře, kde byl šéfem pobočky, ale nebyl tím mužem, kdo byl na jednání. Při jednání jí byla předložena projektová dokumentace projektu rozšíření a modernizace hotelu Palcát Tábor, přičemž se tenkrát dozvěděla, z čeho má být rekonstrukce financována, ale vzhledem k tomu, že projekt vyhodnotila jako nereálný a bez možnosti jej financovat, další jednání nevedli. V té době byl v bankách stop stav na financování rekonstrukcí hotelů. Jak bylo zajištěno financování tohoto projektu v době, kdy pan M. žádal o úvěr, neví. Nebyla sepsána ani žádost o poskytnutí úvěru.

J. D., manželka M. D. „majitele společnosti Daich“, byla též vyslechnuta, její výpověď je na *č.l. 878 – 887 spisu*. Uvedla, že pracuje jako účetní ve společnosti Daich, popsala její strukturu a způsob přijímání zakázek v zásadě v souladu se svědky K., H. a V.. Faktury za společnost Daich vystavuje ing. J. H. a současně zaúčtuje i došlé faktury, tedy závazky. Ona hlídá úhradu závazků podle data splatnosti. Mají více účtů, ale přístup k nim má pouze ona. Jednatelé mohou finance vybrat jen fyzicky v bance. Dispoziční oprávnění k bankovním účtům mají také jejich dcery, které jsou zaměstnanci společnosti Daich. Mgr. L. K. D. jako podnikový ekolog a Ing. V. Z. D. jako účetní. Společnost je zisková. V souvislosti s projektem rozšíření a modernizace hotelu Palcát s nikým nejednala, má na starosti pouze úhradu faktur. Neví, jak přesně byla fakticky realizována stavba rozšíření a modernizace hotelu Palcát. Uvedla, že se nemůže vyjádřit k okolnostem účasti M. D. ve společnosti FM Tábor, s.r.o., a k tomu, s jakým záměrem byla společnost zakoupena.

Za společnost Daich uzavírají obchody a podepisují smlouvy jednatelé. O společnosti Palcát club & bar nic neví. Poté, co jí byly předloženy faktury - dodavatel Daich, odběratel Palcát club & bar, fakturováno celkem **37.149.588 Kč**, uvedla, že tyto vystavil ing. J. H. na základě podkladů, které byly v příloze uvedeny. Pokud pak jde o faktury vydané dodavatelem společností Jihostav Soběslav odběrateli společnost Daich v celkové výši **29.903.916 Kč**, pak

uvedla, že si tyto částky nepamatuje. Neví, kdo zpracovával nabídku k realizaci projektu za 59.092.374 Kč bez DPH. Se smluvní dokumentací této stavby seznámena nebyla. Poté, co její společnost obdržela prostředky od Palcát club & bar, tyto obratem zaplatila podle faktury subdodavatelské společnosti Jihostav Soběslav. Zná Tomáše M., ale nejednala s ním. Viděla jednou Jiřího K., zná J. J., ale nejednala s ním. Ing. K. a ing. K. nezná, o F. J. prohlásila, že je to takový bohatý člověk v Táboře.

Ing. J. S. je jednatelem společnosti Památky Tábor, s.r.o., a jeho výpověď z přípravného řízení spolu s listinami týkajícími se výběrového řízení na subdodávky stavby jsou ve spise *na č.l. 1042 – 1071/IV*. Tento svědek vypověděl, že Památky Tábor měly v letech 2010 – 2011 obrát někde na úrovni 50 – 70 milionů Kč ročně. Dne 16.11.2010 jim přišla poštou výzva od společnosti Garanta CZ, a.s., organizující výběrové řízení. Jejich nabídka se měla podat do 21.12.2010. Zadavatelem byla společnost Palcát club & bar zastoupená jednatelem Tomášem M. Zakázka se týkala modernizace hotelu Palcát. Předpokládaný rozsah zakázky byl v rozsahu 60 milionů Kč bez DPH.

Když dostali zadání, zjistili, že nesplňují jedno z kritérií, konkrétně ekonomické a finanční kritérium, což byl obrát za tři roky, který měl být 100 milionů Kč ročně. Tím pádem se domluvili na spolupráci se společností Daich, která byla ve formě smlouvy o spolupráci na veřejné zakázce, kde Daich byl v pozici dodavatele a oni v pozici subdodavatele. Smlouva byla podepsána dne 14.12.2010, přičemž jejich nabídka, tedy Památek Tábor, nebyla finančně vyjádřena, protože rozpočet zpracovávala firma Daich. Na začátku roku 2011 vyhodnotili výrobní plán a jejich kapacitní možnosti a dne 6.1.2011 napsali dopis společnosti Daich, s.r.o., že z kapacitních důvodů nejsou schopni zakázku realizovat. Důvodem bylo to, že na akci Praha Kajetánka se posouvaly termíny a tím pádem se původní termín dokončení v září 2011 posunul o půl roku. V roce 2010 ve sdružení se společností Daich realizovali zateplení bytového domu v Táboře, které končilo v říjnu nebo listopadu 2010.

Zná osobně Tomáše M., ale žádné obchodní kontakty s ním neměl. O společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., ví, že existuje, osobně Jiřího K. nezná. Na nabídkovém rozpočtu společnosti Daich se jeho společností nijak nepodílela. Nepamatuje si, že by je společnost Daich po vypovězení smlouvy nějak kontaktovala. Co se týče **čestného prohlášení ze dne 15.8.2012** opatřeného podpisem Jiřího K. jako jednatele společnosti Palcát club & bar a razítkem této společnosti, v němž je uvedeno, že smlouva o spolupráci se společností Památky Tábor je stále v platnosti a doposud nebyla spolupráce započata, ale tato spolupráce bude realizována až v rámci druhé etapy projektu, uvedl, že o tomto prohlášení nic nevěděl, s panem K. nikdy osobně nejednal. Pro jeho společnost byla zakázka na opravu hotelu Palcát ukončena v lednu 2011. Ve společnosti Daich nebyla vůči jeho společnosti uplatněna žádná sankce za nedodržení uzavřené smlouvy o spolupráci na veřejné zakázce. Zná osobu J. J. z doslechu, osobně se s ním nezná. Osobně však zná M. D., J. K. i ing. P. H. Zná i ing. S. K.

Pokud jde o cenové nabídky u zakázek na stavební práce, pak Památky Tábor, s.r.o., mají vlastní programy firem URS, RTS, kalkulují cenu a podle tržní situace ji upravují, tzn. že ji snižují o 10 i více procent. Předpokládaný procentní podíl společnosti Památky Tábor na realizaci hotelu Palcát odhaduje na 10 %, když jinak se se společností Daich o této otázce více nebavili. S panem K. nemá žádný obchodní vztah, tudíž neví, proč předkládal čestné prohlášení ze dne 15.8.2012.

Druhý jednatel společnosti Památky Tábor **A. F.** vypověděl též v přípravném řízení a jeho výpověď *na č.l. 1084 – 1089/IV* byla se souhlasem stran přečtena. Tento svědek uvedl shodné skutečnosti jako ing. S. Potvrdil, že společnost Daich na jejich vypovězení smlouvy o spolupráci na realizaci této zakázky nikterak nereagovala. Společnost Daich zná, potvrdil, že jednou s touto společností realizovali zateplení domu. Poté, co byl seznámen s faktem, že dne 20.12.2010 podala společnost Daich, s.r.o., Tábor nabídku do výběrového řízení na rekonstrukci hotelu Palcát Tábor, přičemž jako kvalifikovaný dodavatel je uvedena společnost Památky Tábor, s.r.o., a dne 5.1.2011 je vybrána nabídka společnosti Daich, s.r.o. jako nejvhodnější k realizaci projektu s nejnižší cenou, přičemž splnila kvalifikační předpoklady jen díky subdodavateli společnosti Památky Tábor, s.r.o., pak uvedl, že na tom všem se jejich společnost nikterak nepodílela, pouze uzavřeli smlouvu o spolupráci a poskytli seznam referenčních staveb, které realizovali, čímž pomohli splnit kvalifikační předpoklady pro danou zakázku společnosti Daich. Smlouvu o vzájemné spolupráci podepsal skutečně on, za společnost Daich ing. H. Předložené čestné prohlášení společnosti Památky Tábor bez uvedení data označil za standardní, které bývá součástí řady výběrových řízení. Čestné prohlášení Jiřího K. z 15.8.2012 o tom, že spolupráce se společností Památky Tábor je stále v platnosti, nikterak nekomentoval, uvedl, že o tom nic neví. Žádná jednání s panem K. jeho společnost nevedla. Žádná sankce ze strany společnosti Daich nebyla vůči nim uplatněna. Nebylo to ani součástí smlouvy. Smlouvu ukončili dopisem ze dne 6.1.2011, nebyla nikterak zrušena ani vypovězena. Popsal, které osoby zná, ovšem bez nějakých významnějších konsekvencí.

Co se týče předmětné **smlouvy o spolupráci na veřejné zakázce**, tato je též kromě jiného *na č.l. 1056 – 1057 spisu*, přičemž předmětem smlouvy je podílení se na plnění veřejné zakázky rozšíření a modernizace hotelu Palcát, s tím, že ze strany Památek Tábor bude realizována úprava povrchu, svislé a kompletní konstrukce s tím, že tímto budou splněny též kvalifikační předpoklady, tj. realizované stavby obdobného charakteru. Smlouva byla uzavřena *na dobu určitou a to do ukončení plnění veřejné zakázky dodavatelem, popř. nezískání zakázky dodavatelem*, s tím, že *platnost smlouvy nemůže být žádnou smluvní stranou ukončena před uplynutím doby, na níž byla uzavřena*. Sankce za její porušení nebyla upravena.

Je *na č.l. 1059 spisu* doloženo **čestné prohlášení**, o němž byla řeč, ze dne 15.8.2012, jakož i obchodní dopis Památek Tábor ze dne 6.1.2011, dle něž nejsou z kapacitních důvodů schopni v požadovaném termínu realizovat zakázku. Ten byl adresován společnosti Daich, s.r.o. (*č.l. 1060*). Ve spise je založena také **výzva k podání nabídek**, která byla doručena společnosti Památky Tábor (*č.l. 1061 – 1069*). Je v ní uvedena také předpokládaná hodnota zakázky a kvalifikační předpoklady. Jak je v nabídce uvedeno, *zakázka je mimo režim zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, při řízení bude postupováno podle závazných postupů pro zadávání zakázek spolufinancování ze zdrojů EU*.

T. K. (*č.l. 1104 – 1124/V*) je obdobně jako A. F. a ing. J. S. osobou, která byla vyslechnuta toliko na úřední záznam o podaném vysvětlení a dle § 211 odst. 6 tr. řádu byl tento úřední záznam se souhlasem obžalovaných a státní zástupkyně přečten. Ten do úředního záznamu sepsaného policejním orgánem vypověděl, že ve společnosti Daich pracuje jako jednatel, předtím působil na odboru přípravy výroby. S druhým jednatelem mají rozdělenou činnost, jsou samostatní, nemusí konzultovat věci s generálním ředitelem a majitelem panem D. Vedoucím přípravy je pan V., který řídí další tři osoby. Jednatelé nemají přístup k účtu.

Vyhotovení a zpracování rozpočtu týkající se rozšíření a modernizace hotelu Palcát měl na starosti pan V. Svědek K. se na tom nijak nepodílel. Při kalkulaci ceny se vychází z ceníků RTS, které jsou základem, od nichž se odvozuje vlastní kalkulace podle situace na trhu. Samotný projekt nijak neřešil, ví, že společnost Daich byla generálním dodavatelem a na ní se podílel zřejmě nějaký stavbyvedoucí. Každý rozpočtář si své přípravné rozpočty označuje jinak, rozhodující je finální rozpočet uvedený v nabídce. V něm jsou zahrnuty veškeré marže a také zisk. Neví, jak vysoká byla marže v tomto případě. V době, kdy se připravoval rozpočet na tuto zakázku, ho odsouhlasoval pravděpodobně ing. H. Není si jist, ale stavební práce u tohoto projektu zajistila společnost Daich subdodávkou, ve výběrových řízeních je většinou základním kritériem pro výběr cena. Nebyl schopen odpovědět na dotazy týkající se kontroly stavebních prací a v jakých intervalech byly prováděny. Stavbyvedoucí musí informovat na výrobní poradě jednatele, zda některé práce na stavbě nebyly provedeny. Z těchto výrobních porad nejsou pořizovány žádné zápisy. Neví, zda v době realizace tohoto projektu byly realizovány i jiné projekty, na které by dohlížel stavbyvedoucí. Stavbyvedoucí schvaluje fakturu, kterou vystaví subdodavatel. Pakliže je jím podepsána a orazítkována, předává se účtárně a má se za to, že na stavbě bylo provedeno vše v pořádku. Nevzpomíná si, zda byly v průběhu kontroly zjištěny nějaké závažné nedostatky. Neví o tom, že by některá z faktur nebyla proplacena či vrácena proto, že nesouhlasily provedené práce s tím, co bylo vyúčtováno. Ví o tom, že stavba byla zastavena, ale neví, z jakého důvodu. Zakázky v inkriminovaném období přijímali pan K. a pan H., cenovou nabídku podepsal pan H. jako jednatel, jednatele mohli podepisovat každý samostatně. Společnost Palcát club & bar, s.r.o., zná, ale s nikým z ní nejednal. Zná společnost Jihostav Soběslav, má za to, že nebyla subdodavatelem na jiných stavbách společnosti Daich. Nezná společnost FM Tábor, s.r.o. ani Bydlení u řeky II, s.r.o. Stavební deník by měl vést stavbyvedoucí. Vítězný rozpočet zpracovával pan V., obsahuje též marže. Poté, co mu byly předloženy zbylé dva zajištěné rozpočty, pak k tomu nejnižšímu uvedl, že je mezi těmito rozpočty určitě rozdíl v ceně. Nemůže se vyjádřit k tomu, že by byla marže 75 %, nemůže vyloučit, že je to nákladový rozpočet, ale on ho nezpracovával. Nebyl schopen vysvětlit rozdíl 7 milionů Kč mezi rozpočtem soutěžním a rozpočtem, který byl podkladem pro smlouvu o subdodávce se společností Jihostav Soběslav. To, že byla zakázka přenechána subdodavateli společnosti Jihostav je možné, bylo to pravděpodobně z kapacitních důvodů, ale žádných jednání s tím spojených přítomen nebyl. Proč se na stavbě nepodílela společnost Památky Tábor, s.r.o., neví. Na uzavření smluvní dokumentace se nepodílel. Je přesvědčen, že žádná obchodní spolupráce neprobíhala mezi společností Daich a osobami v této věci vystupujícími jako je Jiří K., J. J., V. V., R. L. a Tomáš M.

Další část výpovědí v této věci představovaly **výsledky představitelů společností, které se podílely na soutěži**, vedoucí k výběru společnosti Daich jako zhotovitele této stavby.

Prvním z nich byl **J. Z.** (č.l. 2809 – 2817), který je předsedou představenstva a ředitelem společnosti Zvánovec, a.s., která se zabývá stavební činností. Zakázku na rekonstrukci hotelu Palcát nevyhráli, byli se svou cenovou nabídkou asi třetí. Společností Garanta CZ byli osloveni k podání cenové nabídky, výzva jim byla doručena 16.11.2010. Byla jim poskytnuta zadávací dokumentace, na základě níž oddělení přípravy společnosti Zvánovec, a.s., zpracovalo cenovou nabídku. Pak o ceně s rozpočtáři diskutuje a vytvoří cenu konečnou. V tomto případě byla soutěžní cena **67.794.783 Kč bez DPH**. Jeho společnost je střední firmou mající 130 zaměstnanců s obratem kolem 400 milionů Kč ročně. Smlouvy

podepisuje on jako ředitel, poptávku subdodavatelům dělá pan ing. K., který vytvoří smlouvu a on ji formálně podepisuje. Společnost Palcát club & bar, s.r.o., zná pouze z podané nabídky na zakázku, společnost Garanta pak taktéž v souvislosti s touto zakázkou Neví, kdo za ni jedná. Cenová nabídka byla vypracována podle URS cen a k tomu je přepracována cena podle jejich režie, podle počtu zaměstnanců apod. Pohybují se kolem cen URS plus minus 10 %. Konečnou cenu odsouhlasil svědek Z. Společnost Daich zná od roku 2010, neboť je ve sdružení se společnostmi Metrostav a Zvánovec v akci odbahnění rybníka Jordán v Táboře. Společností Daich byli osloveni, protože tato neměla reference na tak velké odbahnění, společnost Metrostav zase splňovala předpoklady pro důlní činnost, takže žádná z těchto tří společností nemohla dělat zakázku Jordán sama. Pro jeho společnost Zvánovec prováděla společnost Daich speciální práce, které se týkaly podvrstů a protlaků, což se provádělo v roce 2012 – 2013. K osobnímu kontaktu s panem D. a panem K. došlo až při uzavření sdružení na odbahnění Jordánu v roce 2012 – 2013, do té doby je neznal. Společnost Jihostav Soběslav nezná. Zná však společnost Vidox, s.r.o., od níž odebírali kámen na stavby, nezná společnost Stavitelství Blábolil, s.r.o., Jindřichův Hradec. Naopak zná společnost Spilka a Říha, s.r.o. ze Soběslavi, kteří pro jeho společnost Zvánovec subdodavatelsky dělala v minulosti nějaké práce na čistírně odpadních vod v Soběslavi nebo Veselí nad Lužnicí. K osobám vystupujícím v této věci neuvedl nic podstatného.

Za společnost Spilka a Říha, s.r.o. ze Soběslavi vypovídal **L. S.** a jeho výpověď byla zaznamenána v úředním záznamu založeném na *č.l. 2818 – 2824*. Tento svědek uvedl, že i oni jsou střední firmou ve stavebnictví se 110 – 130 zaměstnanci. Jako jednatel uzavírá smlouvy buď on nebo pan ., druhý z jednatelů. Společnost Palcát club & bar nezná, společnost Garanta CZ zná, spolupracují s nimi tím způsobem, že jim zasílají poptávky na zakázky na stavební práce, ale nikoho osobně ze společnosti nezná, poptávka chodí e-mailem nebo poštou. O projektu rekonstrukce hotelu Palcát v Táboře nic neví, poptala je firma Garanta CZ, a.s. Veškeré administrativní práce za společnost Spilka a Říha dělá paní M., která připravuje podklady k vytvoření nabídky ceny pro jednatele. O nabídkové ceně rozhodl určitě svědek S. z rozpočtu externího rozpočtáře, který vychází z podkladů ceníku URS. Podle jeho názoru byla cenová nabídka na stavební práce reálná a v době a místě obvyklá. Záleží vždy na kvalitě rozpočtu, výkazu výměr. Společnost Daich, s.r.o., zná, najímají si je na specializované práce jako např. protlaky. Zná i společnost Jihostav, s.r.o., společnost Vidox, s.r.o., ale pouze podle názvu. Jsou to soutěžitelé, se kterými se setkávají při veřejných zakázkách. Se společností Zvánovec soutěží minimálně, jednou jim tato společnost nabízela zemní práce. Stavitelství Blábolil, s.r.o., nezná. Neuvedl ani on podstatné informace k osobám v této věci vystupujícím. Žádná spolupráce s dalšími společnostmi v této věci neprobíhala.

Jednatel společnosti Vidox, s.r.o., v inkriminované době byl **svědek J. U.**, jehož vysvětlení je obsahem úředního záznamu *na č.l. 2827 – 2833*. Také ten byl se souhlasem stran přečten. K uvedenému obchodnímu případu uvedl, že v roce 2010 byla hospodářská krize, a proto se přihlašovali do více výběrových řízení s úspěšností cca 7 – 10%. Jeho společnost Vidox se soustředila na stavební a rekonstrukční práce. Se společností Palcát club & bar nikdy nespolečně pracovali, je to jedna společnost z řady investorů, kteří je oslovili k možné spolupráci. Má povědomí o společnosti Garanta CZ, a.s., ale nikoho z ní nezná. Pakliže dne 21.12.2010 podala společnost Vidox nabídku do výběrového řízení na rekonstrukci hotelu Palcát ve výši **67.202.108 bez DPH**, pak si na to konkrétně nepamatuje, byla to pouze jedna z řady nabídek. Cena stavebních prací se stanovila tak, že se výkaz výměr dal do programu. Podklady k tomu žádné nemá, měli své i externí rozpočtáře. Neví, kdo spočítal tento

konkrétní nabídkový rozpočet. Společnost Daich, s.r.o., zná, ví, že dělají odbahnění Jordánu, a že spolupracovali se společností Metrostav. Obchodně s nimi nejednali, nespolečně pracovali a nepamatuje si, že by s nimi někdy jednal. Je možné, že se někde na nějaké akci setkal s panem D. Žádná spolupráce neprobíhala se společnostmi Jihostav Soběslav, Spilka a Říha, Zvánovec, a.s., Stavitelství Blábolil, s.r.o. K osobám v této věci vystupujícím neuvedl žádné podstatné skutečnosti.

Za Stavitelství Blábolil, s.r.o. vypovídal jednatel **T. B.** (č.l. 2835 – 2841). Do úředního záznamu o podání vysvětlení uvedl, že jsou menší stavební společností se 30 zaměstnanci. Jeho společnost prosperuje, za společnost fakticky jedná výrobní ředitel ing. R. D. Nezná společnost Palcát club & bar, s.r.o. Ví, že v minulosti podali nabídku do výběrového řízení, ale protože ho nevyhráli a zakázku nezískali, veškerou dokumentaci k tomu pořízenou zlikvidovali. O společnosti Garanta CZ, a.s., slyšel mnohé, ale nespolečně pracovali s ní. Co se nabídky jeho společnosti ve výši **63.206.034 Kč bez DPH** týká, tak k ní uvedl, že našel zadávací projektovou dokumentaci, kterou konzultoval s přípraviči, kteří vyhotovili rozpočet. Není mu známo, proč byla určena jeho stavební společnost, ale ví, že poptávka přišla. Cenovou nabídku zpracovalo oddělení přípravy a on ji podepsal jako jednatel. **Když je čas, tak položky rozpočtu rozpočítají detailně, dělají i výrobní kalkulace, když není čas, tak to orientačně „nacení“, a když jim na zakázce nezáleží a nepotřebují ji nutně kvůli práci, tak cenu detailně nepropočítávají.** Využívají při kalkulaci ceny z ceníku URS, které dále upravují pro svoji potřebu. Společnost Daich, s.r.o., i jejího majitele zná. Je možné, že společně nějakou zakázku dělali, ale už si na ni konkrétně nepamatuje. Soukromě se s panem D. nestýkají. Společnost Jihostav Soběslav, s.r.o., nezná, zná název společnost Vidox, s.r.o., ale nespolečně pracuje s ní. Je možné, že spolupracovali se společností Zvánovec, a.s. Společnost Spilka a Říha, s.r.o., nezná. K osobám zde vystupujícím pak neuvedl žádnou podstatnou skutečnost, pouze k osobě ing. H. sdělil, že tento pochází z Jindřichova Hradce, byl jednatelem společnosti Daich a svědek zná i jeho otce. Žádná další spolupráce s osobami účastnicími se ve výběrovém řízení neprobíhala.

Osobně vyslýchan nebyl **R. N.**, jeho svědecká výpověď je ve spise založena na č.l. 725 – 732/IV. Tento svědek v ní uvedl, že pracuje jako provozní jedné restaurace v Českém Krumlově. Tomáše M. viděl asi dvakrát v životě, jednou spolu jeli do Prahy ohledně schůzky s člověkem z České spořitelny, jeli s panem D. Schůzka byla v hotelu, on se jednání nezúčastnil, byl tam pouze pan M., pan D. a ten člověk, s nímž schůzku zprostředkoval, v čemž spočívala i úloha svědka N. Ten přes svého známého pana M. L. domluvil schůzku s nějakým zástupcem České spořitelny. Když schůzku domlouval, tak M. L. řekl, že potřebují udělat nějakou službu, ale o co šlo, to neví, on se o to konkrétně nezajímal. Pana D. zná asi čtyři nebo pět let, občas se navštívili. Jiřího K. nezná, nezná ani J. J. či ing. M. K. Nezná společnosti FM Tábor, s.r.o., a Palcát club & bar, s.r.o. Neví nic bližšího k projektu rozšíření a modernizace hotelu Palcát Tábor. Při cestě do Prahy se určitě neřešilo financování tohoto projektu. Na jméno bankéře si nevzpomíná, seděli s ním pan D. a pan M., neslyšel, o čem mluvili, neví, zda tam předkládali nějaké doklady. Neví ani, v jaké výši měl být požadován úvěr a jakým způsobem měl být zajištěn. Nezná výsledek jednání. S panem M. se neviděl, s panem D. si telefonoval před nějakou dobou. F. J. nezná. O zprostředkování schůzky ho požádal pan D. Pan L., který byl známým známého ve spořitelně, to nějak domluvil v Praze. Neví, kde pan L. podniká, kde bydlí, nemá na něj žádný kontakt. Na dotaz, proč uvedl, že neví, co bylo předmětem jednání v Praze, ale přitom sám vypověděl, že se určitě neřešilo financování projektu Palcát, tak jak to tedy může vědět, uvedl, že opravdu nevěděl, o čem se

na té schůzce bude jednat. Jednalo se o jediné jednání mezi panem M., D. a nějakým bankéřem, kterého se zúčastnil. Připustil pak ale, že jednal za přítomnosti pana M. a pana D. i na Gepard finance v Českých Budějovicích. K tomu uvedl, že to bylo po jednání v té Praze, opět neví, co bylo předmětem tohoto jednání. Znal však paní H. z Gepard finance, té představil pana M. a pana D., ale u jednání nebyl. Ohledně dalšího zprostředkování, setkání s bankéřem nebo jinou finanční institucí se na něj pan M. s panem D. neobrátili.

Již několikrát zmíněná osoba **ing. M. K.** byla v přípravném řízení vyslechnuta a je zaznamenána v *X. svazku na č.l. 2759 – 2763*. Svědek uvedl, že pracuje ve společnosti Česká spořitelna, a.s., a z titulu své funkce v roce 2011 vstoupil do jednání s panem Tomášem M. S ním jednal již v minulosti, když v listopadu 2008 Česká spořitelna poskytla společnosti FM Tábor, s.r.o., úvěr na financování hotelu Palcát. Úvěr byl poskytnut v částce 44.550.000 Kč, byl splácen měsíčními splátkami. Vzhledem k pokračujícím investicím do hotelu byl úvěr několikrát ve stavu po splatnosti, ale vždy bylo vše jednatelem Tomášem M. urovnáno. Někdy v roce 2011 pan M. jednou nebo dvakrát navštívil pobočku České spořitelny v Praze 6 a avizoval možnost získání významných eurodotací. Hovořil o částce kolem 70 – 77 milionů Kč na financování hotelu. Jednal přímo s ním, dotazoval se ho na možnost financování plánované rekonstrukce a zdůvodnil žádost o úvěr tím, že nejprve se daná částka musí při rekonstrukci hotelu Palcát proinvestovat a až následně budou dotace proplaceny. Někjaké doklady mu předložil, jednalo se o projektovou dokumentaci v rozsahu cca 60 listů vyhotovenou k získání eurodotací ve výši cca 70 milionů Kč od ROP Jihozápad, doklady mu neponechával, byly připravené pro získání dotace, ale nebyly to podklady pro banku. Pan M. dostal od svědka informaci, že takto strukturované projekty Česká spořitelna nefinancuje. Návratnost možné investice je posuzována, jako kdyby dotace nebyly poskytnuty, a to v daném případě, podle znaleckých posudků, neumožňovala výnosnost hotelu Palcát Tábor. Tento konkrétní záměr by musel být posouzen na centrále spořitelny. Úvěrový příslib rozhodně nemohl být učiněn. Někdy na přelomu let 2011 – 2012 pan Tomáš M. požádal banku o možnost změny stoprocentního společníka ve společnosti, což bylo ze strany banky pozitivně posouzeno a společnosti FM Tábor, s.r.o., byl poskytnut nový úvěr a byla upravena struktura přizpůsobená splácení na refinancování původního úvěru. Tomáši M. byl následně zrušen aval blankosměnky, byla navázána spolupráce s panem J., kterého banka akceptovala. Opakovaně a v obecné rovině se hovořilo o eurodotacích. Pan J. představil bance rozsáhlé plány s kompletní rekonstrukcí nebytových prostor hotelu Palcát, kongresových prostor a vybudování wellness centra. Během jednání byla několikrát zmíněna stavební společnost pana D.

V průběhu roku 2013 byla bankou zamítnuta úvěrová žádost společnosti FM Tábor, s.r.o. na částku 10 milionů Kč na dokončení rekonstrukce hotelu, důvodem byla finanční, interní, úvěrová politika banky, kdy narazili na určitý strop financování hotelu Palcát. Nyní je úvěr ve stavu standardního splácení. Ze strany banky je prováděna standardní kontrola objektu, jednáno je s panem J. Pochybení nebylo zjištěno. S rekonstrukcí hotelu se zástava na nemovitosti zhodnotila, což je bankou vnímáno jako bonita stávajícího jednatele J. J. Nová osoba jednatele měla podle banky významný pozitivní vliv na další rozvoj a dokončení modernizace v budově hotelu Palcát. Modernizace přispěla ke stabilizaci provozu hotelu, úvěr by měl být splacen do roku 2022. Pana K. nezná, jedná s panem J., pana M. viděl naposledy na přelomu let 2011 – 2012. Žádné konkrétní jednání o výši úvěru neproběhlo, pan M. se pouze dotazoval, zda by zde byla možnost úvěr získat. Při kontrole výpisu z obchodního rejstříku banka zjistila, že došlo k převodu obchodního podílu z pana M. na pana D., na

základě čehož svědek pana M. vyzval k vysvětlení. Následně pan M. přislíbil urychlený návrat do původního stavu, což se během pár měsíců stalo. Bylo to v té době, kdy se řešil možný úvěr a financování projektu s eurodotacemi. Ocenil přípravu pana M. na danou investici. Společnost FM Tábor rozhodně v účetnictví neměla 77 milionů Kč, to by jistě zjistil. Pokud by FM Tábor chtěla půjčit další společnosti peníze, pak by nejprve někdo musel půjčit FM Tábor.

K tomu vypověděl **obžalovaný M.**, že předkládal znalecký posudek vytvořený v roce 2010 a v roce 2011 s ním jednal v době, kdy už byla získána dotace, kdy udělali revizi **znaleckého posudku**. Tento pak byl založen do spisu jako aktualizace ocenění ze dne 22.9.2008 (*nyní na č.l. 4124 – 4140*). Z tohoto znaleckého posudku vyplývá, že znalec **ing. Karel Drnek** stanovil obecnou hodnotu hotelu Palcát na **82.590.222 Kč**, výnosová hodnota byla **91.770.738 Kč** a věcná hodnota **154.028.938 Kč**. Z rozpočtu vyplývá, že za roky 2000 – 2009 činilo nájemné a výnosy z parkovišť apod. celkem 10 – 10,4 milionů Kč. Stabilizovaný roční výnos pak činil 7.341.659 Kč.

Pak to konečně byly výpovědi svědků v podobě **T. K., J. M. a ing. P. F.**, které byly se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu taktéž přečteny, přičemž u **T. K.** tak bylo postupováno přesto, že byl čten se souhlasem stran též úřední záznam jeho výpovědi. Nicméně i tak je možno konstatovat, že tato jeho svědecká výpověď na *č.l. 1094 – 1103/V spisu* neobsahuje zásadně jiné informace než ty, které jím byly uvedeny v úředním záznamu. Pouze se navíc vyjádřil k otázce, proč byla celá stavba realizována subdodávkou od společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., tak, že o tom mu není nic známo. Neví také, zda na stavbě byla prováděna kontrolní činnost úřadem ROP Jihozápad, jak bylo rozhodnuto o dotaci, zda byla ověřována hospodárnost projektu.

J. M., jejíž výpověď je na *č.l. 2551 – 2564/X.svazek spisu*, pracuje jako ekonomický manažer specializace stavebnictví úřadu ROP Jihozápad. Uvedla, že spolupracovala s projektovými manažery, mezi nimi i s ing. V. M., nyní P., která měla na starosti projekt rekonstrukce hotelu Palcát v Táboře. Vypověděla, že jí byly předloženy rozpočty k žádosti o dotaci a ke smlouvě o dílo na porovnání a pak jí byly předloženy obě dvě projektové dokumentace k žádosti o dotaci a ke smlouvě o dílo. Na podrobnosti konkrétního projektu si nevzpomíná, nepamatuje si, kdo byl žadatelem o dotaci a kdo ho zastupoval. Neví ani, v čem projekt rekonstrukce spočíval, za jakou měl být realizován částku, kolik měla činit dotace, jak byl finančně zajištěn atd. S podmínkami poskytnutí dotace se mohl žadatel seznámit na internetových stránkách úřadu, je zde příručka pro žadatele, příručka pro příjemce, metodické pokyny a oznámení. Ostatně to, že se s nimi seznámil, žadatel potvrzuje svým podpisem na smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace. Nepamatuje si, zda došlo k legislativní změně týkající se procentní výše poskytnuté dotace. Neví, v čem spočívalo zajištění finančního krytí projektu, zda to bylo ověřováno, obecně však musel žadatel doložit smlouvu o půjčce nebo výpisu z účtu. To však měl na starosti finanční manažer, což bylo v kompetenci ing. M. Určitě byla zahájena administrativní kontrola, jinak by následně nebyla prováděna kontrola hospodárnosti.

Podle metodického pokynu provedla kontrolu hospodárnosti na vzorku položkového rozpočtu, k čemuž použili program Cross, který využívá databázi ceníku stavebních prací URS Praha. V těchto cenících nejsou zohledněny množstevní ceny, objemové ceny, tj. ceny materiálu bez slev pro stavební firmy, které následně získávají ceny ještě nižší, než je cena

URS. Cena stavebních zakázek je zpravidla nižší právě díky většímu odběru stavebního materiálu, nasmlouvaným odběrům stavebního materiálu od stálých dodavatelů apod. Byla to ona, kdo vyhotovil písemnost nazvanou *kontrola hospodárnosti projektu – vzorek*. Při kontrole bylo zjištěno, že projekt je nevhodný, o čemž byl informován projektový manažer. Celý projekt však kontrolován zcela jistě nebyl, a to s ohledem na trestní oznámení podané úřadem ROP na Policii ČR.

Požadavkem Úřadu ROP bylo, aby rozpočty byly poskytnuty v elektronické podobě, aby se s nimi mohlo dále pracovat. Ona v rozpočtu označila náhodně vybrané položky, u nichž ověřila ceny stavebních prací. Z osob v této věci zainteresovaných zná toliko ing. M. K., který zastupoval společnosti Garanta CZ, a.s., Ing. P. F. je další osobou, která v souvislosti s projektem rekonstrukce působila a to ve společnosti Garanta CZ, a.s., jako projektový manažer. Garanta CZ, a.s., za jejího působení zajišťovala služby týkající se dotačního poradenství, zajištění a realizace výběrových a zadávacích řízení projektu, podávání monitorovacích zpráv ve spolupráci s žadatelem o dotaci atd. O vlastním projektu vůbec nic neví, na starosti tento projekt měla paní Ž. Byla vybrána pouze jako náhradní člen výběrové komise, ale protože všichni členové výběrového komise byli jednání přítomni, tak její služby nebylo nutno využít. Obecně uvedla, že finanční krytí projektu bylo možno doložit smlouvou o půjčce nebo úvěrem či úvěrovým příslibem. Už neví, zda žadatel musel dokládat a Garanta CZ, a.s., ověřovala, že skutečně disponuje finančními prostředky. Nebyla seznámena s žádnými podklady v souvislosti s projektem rekonstrukce hotelu Palcát. Nepamatuje si, zda společnost Garanta měla svého „stavaře“ nebo rozpočtáře. Neví, zda byla ověřována hospodárnost projektu nebo cena zakázek, které byly později administrovány. Už neví, jaké přílohy musel žadatel o poskytnutí dotace předložit, s tím že mu to ale bylo vždy vysvětleno. Bylo to uvedeno i na webových stránkách, kam se mohl podívat a moci se s nimi seznámit. Nevzpomíná si, že by za jejího působení byla ze strany ROP provedena nějaká kontrola projektů. Finančně mělo být zajištěno krytí celého projektu, žadatel musel vždy projekt financovat a následně mu jej ROP proplatit. Z osob s touto věcí spojenou zná toliko jméno M. D., ví, že je nějak spojeno se společností Daich, s.r.o., ale neví, zda něco pro Daich administrovali.

Pokud pak jde o **listinné důkazy**, tak následující byly provedeny **podle § 213 odst. 1 tr. řádu** předložením stranám k nahlédnutí:

ze svazku č. I:

oznámení o podezření ze spáchání trestného činu ze dne 13.9.2012 podané Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad pod sp. zn. RRRSJ 11615/2012 *č.l. 1-2*, záznam o zahájení úkonů trestního řízení dne 30.8.2012 dle § 158 odst. 3 tr. řádu *č.l. 3-4*, usnesení podle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 28.7.2014 *č.l. 5-19*, stížnost *č.l. 29-47*, Usnesení VSZ v Praze podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu *č.l. 48-56*, podnět k návrhu a návrh podle § 83a odst. 1 tr. řádu, příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků sp.zn. 3Nt 611/2013 ze dne 19.6.2013 *č.l. 67-70*, protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků - PJP ze dne 26.6.2013 *č.l. 91-185*, usnesení podle § 80 odst. 1, věta první trestního řádu (vrácení účetnictví spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., obv. Jiřímu K.), protokol o vrácení věci *č.l. 186-196*,

ze svazku č. II:

protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 26.6.2013 provedené v Hotelu Palcát Tábor, ve společnosti FM-Tábor, s.r.o., a Palcát club & bar, s.r.o., poučení, vyrozumění o soupisu účetnictví v příloze PJP, fotodokumentace, doklady z účetnictví (notářský zápis, Smlouvy o postoupení pohledávek, Dohody o splatnosti závazku týkající se osob Tomáš M., J. J., M. D., dále Smlouva o půjčce, Dohody o vzájemném započtení pohledávek a závazků a další) č.l. 420-476, usnesení dle § 80 odst. 1 věta druhá trestního řádu č.l. 477-483, usnesení podle § 80 odst. 1 věta druhá trestního řádu č.l. 484-490,

ze svazku č. IV:

doklady poskytnuté F. J. - výpisy z účtu Česká spořitelna, a.s., foto a znalecké posudky bytových domů v Praze, z jejichž prodeje měl být projekt dle obv. Tomáše M. a svědka F. J. financován (k prodeji nemovitostí dosud nedošlo, svědek současně potvrzuje, že obviněný Tomáš M. vedl jednání v bankách o získání úvěru), Znalecký posudek č. 4295-95/2012 o ceně nemovitosti: bytového domu Praha 4-Nusle, č.p. 1487 s příslušenstvím, ze dne 28.10.2012 č.l. 784-794, Znalecký posudek č. 4294-94/2012 o ceně nemovitosti: bytového domu Praha 4-Nusle, č.p. 1477 s příslušenstvím, ze dne 22.10.2012 č.l. 795-805, prospekt penzionu Černý Leknín v Táboře č.l. 806, ÚZ s výpisy z katastru nemovitostí, živnostenský a obchodní rejstřík F. J. č.l. 850-871,

ze svazku č. V:

výzva k vydání věci dle § 78 odst. 1 tr. řádu, protokol o vydání věci ze dne 26.6.2013, soupis účetních a jiných dokladů, úřední záznam (dále též jen ÚZ) podle § 158 odst. 6 tr. ř. a doplnění ÚZ ze dne 26.6.2013, 16.9.2013 a 22.7.2014, ÚZ k dokladům, příloha k protokolu o vydání věci č.l. 1139-1193, doklady z účetnictví:

- Dodatek č. 2, 3, 4, 5 Smlouvy o dílo č. 2011/62/sub/036 č.l. 1240-1246,
- Smlouvu o dílo č. 2011/1/036 ze dne 19.1.2011 za objednatele spol. Palcát club & bar, s.r.o., Tomáš M., zhotovitel spol. DAIC,H spol. s r.o., s položkovým výkazem výměr č.l. 1247-1285,
- Dodatek č. 1-5 SOD č. 2011/1/036 č.l. 1286-1297,
- faktury odběratele spol. Palcát club & bar, s.r.o., a dodavatele spol. DAICH, s.r.o., č.l. 1298-1345,
- faktury odběratele spol. DAICH, s.r.o., a dodavatele spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., č.l. 1346-1427,
- stavební deníky I. etapa projektu a Zápisy o předání a převzetí stavby č.l. 1428-1473,

ze svazku č. VI:

úřední záznam ze dne 9.7.2013 vyhodnocení CD vydané dle § 78 tr. ř. J. K. č.l. 1474-1476, usnesení podle § 80 odst. 1, věta první tr. řádu o vrácení věci, protokol o vrácení věci ze dne 23.7.2013 č.l. 1546-1559, ÚZ ze dne 1.6.2015 obv. Tomáš M. - právně zastoupen JUDr. Zbyňkem Dvořákem č.l. 1635, ÚZ podle § 158 odst. 6 tr. řádu Tomáš M. ze dne 26.6.2013, doplnění ÚZ ze dne 16.10.2013 + poskytnuté doklady č.l. 1636-1700,

ze svazku č. VII.:

R. L. - Výzva k vydání věci podle § 78 odst. 1 tr. řádu č.l. 1724, protokol o vydání věci dle § 78 tr. řádu R. L. ze dne 26.6.2013 - doklady, výpisy z účtu, Smlouva o půjčce, Směnka vlastní č.l. 1725-1734, usnesení podle § 80 odst. 1, věta první tr. řádu R. L. ze dne 11.7.2013 a Protokol o vrácení věci ze dne 31.7.2013 č.l. 1735-1739, přehled fakturace a úhrady, výpisy z

účtů, doložena uzavřená smluvní ujednání mezi spol. Dřevozpracující výrobní družstvo Jaroměřice nad Rokytnou a spol. FM-Tábor, s.r.o., spol. Palcát club & bar, s.r.o., ve vztahu ke spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o. Dohoda o přistoupení k dluhu ad., e-mailová korespondence k skutečným jednáním a závěrům *č.l. 1814-1913*,

ze svazku č. VIII:

Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad-dokumentace ROP JZ: podklady pro jednání - přípis ze dne 18.4.2013 *č.l. 1914*, žádost podle § 8 odst. 1 tr. řádu ze dne 24.7.2012, doplnění ze dne 23.10.2013, předávací protokol ze dne 2.8.2012 s CD (*č.l. 1924-1925*), předávací protokol ze dne 7.9.2012, ÚZ vyhodnocení spisového materiálu ze dne 3.10.2012 *č.l. 1915-1933*, dokumentace Úřadu ROP Jihozápad k zadávacímu řízení *č.l. 1934-1990*, seznam oslovených firem, ustanovení komise a výběr, posouzení nabídek *č.l. 1991-2014*, oznámení o výběru nejvhodnější nabídky (dle zadaného kritéria byla vítězná nabídka spol. DAICH, s.r.o., s cenou v celkový výši **59.092.374,- Kč bez DPH**) *č.l. 2015-2019*, Smlouva o dílo č. 2011/1/036 objednatel: Palcát club & bar, s.r.o., a zhotovitel: DAICH, s.r.o., cena za dílo celkem **59.092.374,- Kč bez DPH** (70.910.849,- Kč včetně DPH), včetně Dodatků č. 1, 2, 3 *č.l. 2020-2032*, nabídka spol. DAICH, s.r.o., ze dne 17.12.2010 na realizaci projektu *č.l. 2033-2096*, projektová žádost o dotaci ze dne 24.8.2010 žadatel spol. Palcát club & bar, s.r.o., (zastoupená jednatelem Tomášem M.) *č.l. 2097-2146*, doklady o právní subjektivitě, finanční zdraví, vlastnická práva - Nájemní smlouvy ad. *č.l. 2147-2160*, další projektová dokumentace, prohlášení k partnerům projektu a dotacím *č.l. 2200-2216*,

ze svazku č. IX:

předávací protokol ROP Jihozápad - mezi projektovým manažerem a referentem - interní ze dne 30.5.2011, Rozhodnutí stavební povolení ze dne 7.2.2011 *č.l. 2217-2223*, 4. výzva k doplnění údajů etapové MZ Úřadem ROP JZ, výpisy z účtu, fakturace DAICH, s.r.o., a JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., fotografie Hotelu Palcát Tábor *č.l. 2381-2391*, Úřad ROP Jihozápad - korespondence a Rozhodnutí o zproštění povinnosti mlčenlivosti pracovníků úřadu *č.l. 2425-2497*, poučení poškozené právnické osoby v trestním řízení *č.l. 2498-2500*,

ze svazku č. X:

příloha č. 3: Rozhodnutí o zproštění povinnosti mlčenlivosti pracovníků úřadu, osob J. B., J. M., JUDr. J. Š., ze dne 9.3.2015 *č.l. 2612-2613*,

ze svazku č. XI:

údaje podléhající bankovnímu tajemství poskytnuté dle § 8 odst. 2 tr. řádu:

- Komerční banka, a.s., - zpráva ze dne 2.11.2012 s poskytnutím CD *č.l. 2843-2859*,
- ÚZ ze dne 28.11.2012 Vyhodnocení Komerční banky, a.s., *č.l. 2860-2861*,
- Československá obchodní banka, a.s., - zpráva ze dne 17.10.2012, výpisy s 2 CD *č.l. 2860-2880*,
- ÚZ ze dne 29.10.2012, 21.2.2013 a 3.4.2013 Vyhodnocení Československé obchodní banky, a.s., *č.l. 2881-2885*,
- Česká spořitelna, a.s., - zpráva ze dne 11.10.2012, výpisy (kreditní avíza a jiné) *č.l. 2886-2947*,
- ÚZ ze dne 21.2.2013, 28.11.2012, 27.11.2012, grafické znázornění, vyhodnocení *č.l. 2948-2958*,

- doplnění Česká spořitelna, a.s., zproštění povinnosti mlčenlivosti pracovníka banky, Ing. M. K., dokumentace vedená k jednání o úvěru s klientem, CD *č.l.* 2959-2965,
- zproštění povinnosti mlčenlivosti Ing. M. K., ÚZ ze dne 3.12.2013, CD *č.l.* 2966-2972,
- doplnění dokumentace Česká spořitelna, a.s.: 1. složka "zajištění" *č.l.* 2973-3039, 2. složka "čerpání" *č.l.* 3040-3134, 3. složka "smluvní dokumentace" *č.l.* 3135-3217, 4. složka "ostatní podklady" obsahující mimo jiné Smlouvu o dílo č. 2011/1/036 mezi spol. Palcát club & bar, s.r.o., jako objednatelem a spol. DAICH, s.r.o., jako zhotovitelem, včetně Dodatku č. 1-3 SOD, dále pak Smlouva o převodu obchodního podílu převodce Tomáš M. a nabyvatele J. J. spol. FM-Tábor, s.r.o., kniha závazků ke dni 31.12.2011 spol. Palcát club & bar, s.r.o., *č.l.* 3218-3261,

ze svazku č. XII:

- Česká spořitelna, a.s., zpráva ze dne 20.5.2015 úvěry spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., a CD s výpisy k poskytnutí a čerpání úvěru *č.l.* 3262-3278, ÚZ ze dne 29.5.2015 Vyhodnocení údajů ČS, a.s, doklady - výpisy, smlouvy o úvěru *č.l.* 3279-3319, Oberbank AG pobočka Česká republika, zpráva ze dne 20.4.2015, úvěry poskytnuté spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., smlouvy o poskytnutí kontokorentního úvěru *č.l.* 3320-3406, ÚZ ze dne 28.5.2015 Vyhodnocení Oberbank AG *č.l.* 3407,
- Krajský soud České Budějovice - žádost § 8 odst. 1 tr. řádu Obchodní rejstřík,
- spol. Calap Company s.r.o., IČ: 28081099, Husitská 344/63, 130 00 Praha 3-Žižkov, dříve spol. Palcát club & bar, s.r.o., 9. května 2471, 390 02 Tábor, *č.l.* 3420-3422,
 - spol. FM-Tábor, s.r.o., IČ: 26066068, 9. května 2471, 390 02 Tábor, *č.l.* 3423-3427,
 - spol. DAICH, s.r.o., IČ: 42407559, Železná 366, 390 02 Tábor, *č.l.* 3428-3433,
 - spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., IČ: 47239484, Na Pískách 443/II, 392 01 Soběslav, *č.l.* 3434-3435,
 - spol. Bydlení u řeky II, s.r.o., Bydlení u řeky, s.r.o., *č.l.* 3436-3440,
 - spol. GARANTA CZ, a.s., AZ bydlení, s.r.o., PAMÁTKY TÁBOR, s.r.o., *č.l.* 3441-3452,
 - Úřad regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad není v OR evidován, subjekt nenalezen *č.l.* 3453,
 - Živnostenský rejstřík - žádost § 8 odst. 1 tr. řádu: subjekty Tomáš M., Jiří K., J. J., M. D. ad., spol. Palcát club & bar, s.r.o., spol. FM-Tábor, s.r.o., a JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., spol. DAICH, s.r.o. ad. *č.l.* 3454-3543,
 - Okresní soud Tábor žádost § 8 odst. 1 tr. řádu výpis z evidence oddělení exekuce a platebních rozkazů *č.l.* 3544-3560,

ze svazku č. XIII:

- výpis z katastru nemovitostí subjektů Tomáš M., Jiří K., J. J., spol. Palcát club & bar s.r.o., FM-Tábor s.r.o., JIHOSTAV Soběslav s.r.o. aj. *č.l.* 3561-3627, zpráva OSSZ Tábor k žádosti § 8 odst. 1 tr. řádu *č.l.* 3628-3647, vyrozumění obhájců o prováděném úkonu *č.l.* 3648-3749, obžaloba Tomáš M. ZT 366/2012-37 OSZ Tábor ze dne 12.3.2013 *č.l.* 3771-3775, předložené listiny, listiny ze spisu, nahlédnutí do spisu č.j. KRPC-175908/ČJ-2014-020881 ÚZ J. J., usnesení 30ECm 130/2013-107 a související doklady *č.l.* 3776-3788, ÚZ a e-mailová komunikace *č.l.* 3796-3797, ÚZ ze dne 27.5.2015 k porízení opisů rozhodnutí: Rozsudek 9 C 129/2013-41 ze dne 4.2.2014 s nabytím právní moci dne 5.8.2014 *č.l.* 3798-3802, Rozsudek 15 Co 225/2014-70 dne 20.6.2014 s nabytím právní moci dne 5.8.2014, *č.l.* 3803-3804, žádosti a Záznamy o nahlédnutí do trestního spisu, včetně FÚ pro JčK Tábor *č.l.* 3805-3840, návrhy na doplnění vyšetřování *č.l.* 3841-3848, vyrozumění o prostudování spisu

(obvinění a obhájci) *č.l. 3857-3862*, záznam o nahlédnutí do trestního spisu správcem daně FÚ pro Jihočeský kraj, územního pracoviště Tábor, protokol o místním šetření ze dne 10.6.2015 *č.l. 3863-3871*, záznamy o prostudování trestního spisu *č.l. 3872-3875, 3876-3880*,

z Přílohy tr. spisu:

- kopie spisu OS v Táboře č.j. 9C 129/2013 *č.l. 4-269*,
- kompletní dokumentaci Úřadu ROP Jihozápad k projektu nazvanému „Rozšíření a modernizace hotelu Palcát“

Podle § 213 odst. 2 tr. řádu pak byly přečteny:

ze svazku č. II:

žádost podle § 8 odst. 1 tr. řádu Jiří K. o poskytnutí dokladů a Smlouvy o poskytnutí úvěru Českou spořitelnou, a.s., a Oberbank AG pobočka Česká republika včetně uzavřených Dodatků, notářské zápisy k převodu spol. Palcát club & bar, s.r.o., příjmové pokladní doklady k převodu spol. Palcát club & bar, s.r.o., na osobu P. D. *č.l. 282-321*, úřední záznam ze dne 13.2.2015 šetření k osobě P. D. *č.l. 326-406*,

ze svazku č. III:

dohoda o finančním vypořádání stavební akce Rekonstrukce Hotelu Palcát *č.l. 611-612*, jednání o poskytnutí úvěru mezi J. J. a Českou spořitelnou, a.s., a další listiny *č.l. 659-662*,

ze svazku č. IV:

ÚZ k osobě F. J. a opis z evidence RT s posledním záznamem Krajského soudu České Budějovice, pobočka Tábor s datem rozhodnutí dne 30.6.2000, 9T 17/97, pro zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 tr. zákona (doložen opis rozsudku ze dne 30.6.2000, sp.zn. 9T 17/97 a rozsudku ze dne 30.3.2001, sp.zn. 3 To 152/2000, a odsouzení svědka v souvislosti s nákupem a prodejem lehkých topných olejů) *č.l. 807-849*,

ze svazku č. V:

smlouva o dílo *na č.l. 1194 – 1239*

ze svazku č. VI:

přílohy k ÚZ ze dne 9.7.2013 (soubory z CD) - 3 položkové rozpočty stavby, následně poskytnuté znalci ke znaleckému zkoumání *č.l. 1477-1545*, soubor na CD je datován dnem 26.6.2013 – fotografie a rozpočty, nabídkový rozpočet Daich je s datem 6.3.2012 – datum změny, výkaz výměr je s datem 26.6.2013, návrh smlouvy o dílo datem 20.12.2010, krycí list 20.12.2010, čestné prohlášení 10.11.2010, nadepsané obálky 14.12.2010, seznam referenčních staveb 1.9.2010, informační panel ROP Jihozápad 1.9.2010 a listy Daich 14.12.2010, smlouva o dílo, rozpočty, reklamace, realizace, doklady Památek a fotografie pak dnem 26.6.2013 (téhož dne prováděny domovní prohlídky, v rámci nichž byla tato paměťová média zajištěna).

ze svazku č. VIII:

podklady pro finanční a ekonomické hodnocení projektu: **Smlouva o půjčce ze dne 1.7.2010 uzavřená mezi věřitelem spol. FM-Tábor, s.r.o., zast. jednatelem Tomášem M. a dlužníkem spol. Palcát club & bar, s.r.o., zast. jednatelem Tomášem M.,**

„závazek poskytnout finanční prostředky až do výše 77.000.000,00Kč", č.l. 2161-2164, podrobný rozpočet projektu obsahuje položkový rozpočet stavby Hotel Palcát Tábor zhotovitel: Ing. arch. S. K. č.l. 2165-2199,

ze svazku č. IX:

prohlášení Finanční krytí projektu ze dne 25.5.2011 v Táboře - Tomáš M., odpovědná osoba žadatele spol. Palcát club & bar, s.r.o., č.l. 2224, prohlášení Rozpočet stavby ze dne 25.5.2011, Tomáš M. za spol. Palcát club & bar, s.r.o., č.l. 2225, Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad na projekt s názvem: Rozšíření a modernizace hotelu Palcát, příjemce: Palcát club & bar, s.r.o., jednatel Tomáš M. uzavřel dne 15.8.2011 č.l. 2226-2248, Dodatek č. 1 ke Smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad na projekt s názvem: Rozšíření a modernizace hotelu Palcát, příjemce: Palcát club & bar, s.r.o., jednatel Jiří K. uzavřel dne 20.1.2012 (s oznámením o změně projektu, převodu obchodního podílu ze dne 2.12.2011 Jiří K., notářský zápis, kniha závazků) č.l. 2249-2259, Dodatek č. 2 Smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad na projekt s názvem: Rozšíření a modernizace hotelu Palcát, příjemce: Palcát club & bar, s.r.o., jednatel Jiří K. uzavřel dne 15.6.2012, oznámení o změnách rozpočtu projektu č.l. 2260-2271, další doklady poskytovatele dotace Úřadu ROP Jihozápad: Kontrola hospodárnosti projektu ze dne 12.7.2012 J. M. a jiné č.l. 2272-2374, oznámení příjemce o změně projektu - změna věřitele, Dohoda o neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010 uzavřená dne 19.3.2012 mezi věřitelem spol. FM-Tábor, s.r.o., (jednatel J. J.) a dlužníkem spol. Palcát club & bar, s.r.o., (jednatel Jiří K.) č.l. 2376, Smlouva o půjčce ze dne 20.3.2012 uzavřená mezi věřitelem spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., (jednatel Jiří K.) a dlužníkem spol. Palcát club & bar, s.r.o., (jednatel Jiří K.) č.l. 2377, dále Dodatek č. 4 Nájemní smlouvy mezi spol. FM-Tábor, s.r.o., (pronajímatelem, J. J.) a spol. Palcát club & bar, s.r.o., (nájemcem, Jiří K.) s dobou nájmu do 31.8.2018 č.l. 2378-2380, kontrola hospodárnosti vzorku projektu - se závěrem ROP JZ - nevyhovující, zákl. list č.l. 2392-2393, odpověď na žádost podle § 8 odst. 1 tr. řádu Úřad ROP Jihozápad-doplnění ze dne 13.11.2013, Výpověď smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace ze dne 13.9.2012, odpověď žadatele dotace vč. písemností - DODATEK č. 1 ke smlouvě o půjčce, uzavřené dne 1.7.2010, uzavřené Tomášem M. dne 14.3.2011 za spol. FM-Tábor, s.r.o., (věřitel) a spol. Palcát club & bar, s.r.o., (dlužník) č.l. 2400-2401, 2394-2401, DODATEK č. 1 ke smlouvě o půjčce, uzavřené dne 20.3.2012, uzavřené dne 26.3.2012 Jiřím K. za spol. JIHOSTAV Soběslav, s.r.o., (věřitel) a spol. Palcát club & bar, s.r.o., (dlužník) č.l. 2402, odpověď Úřadu ROP JZ ze dne 23.10.2012 na podnět žadatele o dotaci, korespondence Úřadu ROP JZ s žadatelem/příjemcem dotace, Rozhodnutí o poskytnutí dotace MMR, žádost o ověření hospodárnosti celého projektu, odpověď s CD č.l. 2403-2424,

ze svazku č. X:

příloha č. 1: Zápis ze 113. jednání PS (pracovní skupiny) pro nesrovnalosti ÚRR JZ ze dne 23.8.2013 č.l. 2605-2609, příloha č. 2: Poskytnutí informací Tomáši M. přípisem ÚRR JZ ze dne 24.1.2014 č.l. 2610-2611,

ze svazku č. XIII:

policejní spis PČR KŘP ÚO Tábor č. j. KRPC-88473/TČ-2012-020881 č.l. 3750-3770, tr. řízení vedené pod č.j. KRPC-146939/ČJ-2014-020881, tr. oznámení, ÚZ JUDr. J. B. a další listiny č.l. 3789-3795.

Hodnocení provedených důkazů, skutkové a právní závěry

Není sporu o tom, že v konkrétním případě byla jednání obou obviněných činěna v souvislosti s projektem financování rozšíření a modernizace hotelu Palcát v Táboře, což byl projekt naplňující podmínky Regionálního operačního programu regionu soudržnosti NUTS II Jihozápad na rozvoj infrastruktury cestovního ruchu.

Z výpovědí obžalovaného M., svědků ing. arch. K., M., D. aj., jakož i z listin, které byly zajištěny a v hlavním líčení provedeny, vyplývá, že se společnost Palcát club & bar, s.r.o., v osobě obžalovaného M. jako jednatele a jediného společníka rozhodla podat vyplněnou žádost o dotaci z tohoto programu, přičemž za tím účelem si najala poradenskou společnost Garanta CZ, a.s. Společnost Palcát club & bar, s.r.o. byla právním nástupcem společnosti Hotel Palcát, s.r.o., která si od společnosti FM Tábor, s.r.o., jako vlastníka hotelu Palcát, pronajala nebytové prostory hotelu k provozování svých aktivit. Ve všech těchto společnostech v roce 2010 měl svoji účast (a byl též jejich jednatelem) obžalovaný Tomáš M.

Dne 8.4.2011 byl prodán obchodní podíl společnosti FM – Tábor, s.r.o., M. D., a to z důvodu finanční tísně jednatele společnosti Tomáše M., s tím že M. D. byl současně stoprocentním společníkem a vůdčí osobností společnosti Daich Tábor, s.r.o. Ten se přitom opakovaně angažoval ve snahách obžalovaného M. získat úvěr od bankovního domu na financování rekonstrukce, což vypověděli svědek N. Současně byl svědek D. zpraven i o tom, že je zde dána možnost financovat stavbu F. J., osobou, která sice byla v minulosti odsouzena k mnoholetému trestu odnětí svobody za trestnou činnost související s obchody s lehkými topnými oleji, ale v rozhodné době fakticky disponoval majetkem vysoce převyšujícím 100 mil. Kč a byl ochoten stavbu financovat výměnou za obchodní podíl ve společnostech spojených s hotelem Palcát s tou podmínkou, že z příjmů se budou primárně hradit jím poskytnuté finanční prostředky. Jakkoli nelze tuto osobu považovat za příliš věrohodnou, tuto skutečnost vedle obžalovaného M. potvrdil i svědek D.

Společnost Palcát club & bar, s.r.o., pak byla dne 9.12.2011 „prodána“ obžalovanému Jiřímu K. a to po určitých peripetiích s předchozí koupí obchodního podílu ve společnosti FM Tábor, s.r.o., obžalovaným M. právě od M. D. a angažováním společníka J. J., s tím že takto bylo konáno za asistence společnosti Garanta CZ, a.s. Obžalovaný K. přitom byl v té době jednatelem společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., která byla subdodavatelem rekonstrukce objektu hotelu Palcát, když vítězem veřejné soutěže na dodavatele této rekonstrukce se stala právě společnost Daich, s.r.o.

Ze smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad podepsané předsedou regionální rady (dále též jen RR) dne 26.7.2011, a dne 15.8.2011 obžalovaným M. jako statutárním orgánem příjemcem dotace bylo zjištěno, že podle této smlouvy měla být poskytnuta účelová dotace na rozšíření a modernizaci hotelu Palcát, přičemž tato dotace měla být ve výši 50 % z celkových způsobilých výdajů projektu, maximálně však do výše 29.584.237 Kč. Jak vyplývá z bodu X odst. 4 této smlouvy, *může poskytovatel vypovědět smlouvu nebo odstoupit od ní v případech, kdy příjemce nenaplní*

povinnosti stanovené touto smlouvou včetně jejich dodatků a příloh, kdy příjemce neprovede uložená opatření k nápravě ve lhůtě stanovené poskytovatelem.

Co se týče zajištění předchozího financování rekonstrukce tohoto hotelu, které muselo být zajištěno, byla zde smlouva o půjčce ze dne 1.7.2010, která byla uzavřena mezi společnostmi FM – Tábor, s.r.o. a Palcát club & bar, s.r.o., oběma zastoupenými Tomášem M. Ze smluv vyplývalo, že věřitel, tzn. FM Tábor, s.r.o., se zavazuje poskytnout na písemnou výzvu dlužníka učiněnou nejpozději do 31.3.2011 peněžní prostředky až do výše 77 mil. Kč. Smlouva byla sjednána s odkládací podmínkou, kterou byl závazný příslib poskytovatele dotace učiněný ve formě smlouvy o poskytnutí dotace o výši nejméně 30 mil. Kč, s tím že pokud tato nebude uzavřena a doručena věřiteli nejpozději do 31.3.2011, smlouva o půjčce se bez dalšího ruší. Dodatek k této smlouvě, který byl podepsán dne 14.3.2011, pak posunul termín poskytnutí platnosti smlouvy s odkazem na závazný příslib dotace do dne 31.3.2012.

Z provedených listin vyplynul následující časová rámeč jednotlivých stěžejních okamžiků.

Lhůta k podání nabídky do soutěže byla do 21.12.2010. Dne 20.12.2010 byla ustanovena komise pro otevírání obálek, které následně byly otevírány 3.1.2011, a vyhodnoceny hodnotící komisí složenou z pracovníků společnosti Garanta, svědka K. a obžalovaného M., že nejvýhodnější je nabídka společnosti Daich, s.r.o. Tu si též zadavatelka, společnost Palcát club & bar, s.r.o., zastoupená Tomášem M., dne 5.1.2011 na základě rozhodnutí o nejvhodnější nabídce vybrala, a dne 19.1.2011 byla podepsána ze strany objednavatele smlouva o dílo se společností Daich **na 59.092.374 Kč plus DPH ve výši 20 %, která činí 11.818.475 Kč.** Následně pak byly podepsány celkem tři dodatky smlouvy o dílo. Jak již bylo zmíněno, smlouva o poskytnutí dotace byla oběma stranami podepsána k datu 15.8.2011. Úřadu regionální rady byly zaslány monitorovací zprávy, konkrétně např. dne 7.6.2012 podal Jiří K. etapovou monitorovací zprávu s žádostí o platbu na částku 14.592.078,50 Kč, která byla doložena fakturami, jež mu jako představiteli společnosti Palcát club & bar, s.r.o., předložila společnost Daich. Souhrn všech materiálů, které byly příjemcem dotace i ostatními poptávanými subjekty poskytnuty Regionální radě regionu soudržnosti Jihozápad, je uveden na *č.l. 1931 – 1933 spisu*, přičemž vlastní listiny jsou předmětem celého **svazku VIII. a části svazku IX. spisu**, konkrétně na *č.l. 1934 – 2393 spisu*.

Z toho plyne, že pokud byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace v srpnu 2011, jednoznačně se tak stalo **až poté**, co byl uzavřen dodatek ke smlouvě o půjčce mezi společnostmi FM – Tábor, s.r.o. a Palcát club & bar, s.r.o.

Jestliže pak poskytovatel dotace ve **výpovědi smlouvy** o podmínkách poskytnutí dotace, kterou zaslal společnosti Palcát club & bar, s.r.o., **dne 13.9.2012 (č.l. 128, 129 spisu)** uvedl, že při kontrole etapové monitorovací zprávy z doložené kopie výpisu z bankovního účtu společnosti příjemce bylo zjištěno, že finanční krytí ve výši 77 mil. Kč nebylo poskytnuto obchodní společností FM Tábor, s.r.o., tak jak to upravuje smlouva o půjčce ze dne 1.7.2010 předložená se žádostí o poskytnutí dotace, a finanční krytí projektu je zajištěno subdodavatelem (společností Jihostav Soběslav, s.r.o.), tedy že příjemce dotace po změně v osobě jednatelce přehodnotil situaci, byla ukončena smlouva o půjčce s firmou FM Tábor, s.r.o., a uzavřena nová smlouva o půjčce se společností Jihostav Soběslav, s.r.o., na základě čehož bylo příjemcem doloženo oznámení o změně věřitele projektu, které vedlo k bližšímu

prozkoumání smlouvy o půjčce uzavřené se společností FM Tábor, s.r.o., a současně čestného prohlášení příjemce o zajištění finančního krytí projektu, které je požadováno jako jedna z forem doložení povinné přílohy před podpisem smlouvy. Při tom bylo zjištěno, že byla mezi stranami dne 19.3.2012 uzavřena dohoda o neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010 a z toho je poskytovatelem dotace dovozováno, že neměla být smlouva o podmínkách poskytnutí dotace s žadatelem vůbec uzavřena. Podle přesvědčení soudu však tento závěr poskytovatele dotace **není** správný.

Pakliže si totiž v této dohodě o neplatnost smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010 uzavřené mezi společností FM – Tábor, s.r.o., zastoupenou J. J. a společností Palcát club & bar, s.r.o., zastoupenou Jiřím K. strany ujednaly, že *smlouva o půjčce ze dne 1.7.2010 je od samého počátku neplatná*, pak taková dohoda o neplatnosti dohody o půjčce **nemůže obstát a je jistě neplatná**. To, že následně byla dne 20.3.2012 mezi společnostmi Jihostav Soběslav, s.r.o., zastoupenou Jiřím K., a Palcát club & bar, s.r.o., zastoupenou taktéž obžalovaným K., uzavřena zmíněná smlouva o půjčce s tím, že tato smlouva byla rovněž formulována se stejnou odkládací podmínkou jako smlouva o půjčce první (že podmínkou poskytnutí půjčky je poskytnutí dotace ve výši nejméně 30 mil. Kč, která je následně uzavřeným dodatkem ze dne 26.3.2012 vypuštěna), pak je třeba říci, že v době, kdy Úřad regionální rady vypovídal smlouvu o poskytnutí dotace na projekt rekonstrukce hotelu Palcát, byly dokonce dvě platné smlouvy zajišťující profinancování úvěru, byť první z nich nebyla zřejmě fakticky účinná a to s ohledem na nenaplnění zmíněné odkládací podmínky. Poměrně velice důležité je i to, že inkriminovaná smlouva o půjčce nehovoří o tom, že by půjčka měla být **ve výši 77 milionů Kč**, jak uvádí ve své výpovědi i stanovisku Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, ale její text zní tak, že na požádání dlužníka poskytne věřitel půjčku **až do výše 77 mil. Kč!** Ostatně je to i logické. Když byla dne 1.7.2010 tato smlouva uzavírána, nikdo nemohl vědět, za jakou cenu bude rekonstrukci vítěz veřejné soutěže realizovat, neboť dosud nebyl k dispozici ani projekt, ani výkaz výměr, ani slepý rozpočet. Uvedená částka byla maximální, se kterou obžalovaný M. počítal jako za odpovídající jeho představě zhodnocení hotelu (viz též výpověď svědka K.).

Ze spisu dále vyplývá, že **podle výpovědi smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace** bylo Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad vzato za rozhodující, že čestným prohlášením ze dne 25.5.2011 bylo deklarováno, že *výše zmiňovaná smlouva o půjčce je v platnosti, ačkoliv s ohledem na odstavec pátý této smlouvy tomu tak již nebylo*. Přitom je odkazováno na dohodu o neplatnosti smlouvy o půjčce a na skutečnost, že nová smlouva byla uzavřena až dne 20.3.2012. Za situace, kdy nebylo možné, aby strany souhlasně prohlásily, že je nějaká smlouva od počátku neplatná, přičemž o neplatnosti smlouvy jinak nic nesvědčí, pak není v rozporu se skutečností **čestné prohlášení jednatele obou společností z doby následující** uzavření takové smlouvy a **předcházející** onomu prohlášení o neplatnosti, že je smlouva platná a účinná. Potom je nutno konstatovat, že právní závěry činěné poskytovatelem dotace týkající se dopadu právně neúčinného úkonu stran ze dne 19.3.2012 na smlouvu o poskytnutí dotace rozhodně nemohou být správné.

V dopise společnosti Palcát club & bar, s.r.o., ze dne 9.10.2012 bylo sděleno Regionální radě, že k datu 20.3.2012 došlo ke změně subjektu, který společnosti zajišťuje finanční krytí, a tím se od tohoto data stala společností Jihostav Soběslav, s.r.o. To, že došlo k opožděnému oznámení o změně věřitele projektu (má se v zásadě hlásit ještě předtím, než změna nastane), není možno zpochybnit a společnost Palcát club & bar, s.r.o., to ve svém

vyjádření též připouští. Ale podstatné je, že tato společnost finanční krytí na úrovni v té době požadované zajištěno měla. Důkazem budiž fakt, že projekt rekonstrukce hotelu byl realizován z prostředků, které opatřil věřitel z této smlouvy o půjčce, a to bez ohledu na to, že nebyl realizován pivovar a tepelná čerpadla. O tom podrobněji v další části odůvodnění.

Odpověď RR na zmíněný dopis ze dne 9.10.2012 pocházející ze dne 23.10.2012 potvrzuje, že žadatel doložil Úřadu regionální rady dokumenty, které dosud předloženy nebyly, mimo jiné i dodatek č. 1 výše zmíněný (o neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010 od samotného počátku), a dále pak dodatek č. 1 ze dne 26.3.2012 ke smlouvě ze dne 20.3.2012 mezi příjemcem dotace a obchodní společností Jihostav Soběslav, s.r.o. (jeho obsahem bylo zrušení odkládací podmínky příslibu dotace ve výši 30 mil. Kč a více). Žadateli je přitom Regionální radou sdělováno, že *nastíněné skutečnosti budou důkladně projednány v příslušných kontrolních skupinách a o výsledku bude vyrozuměn.*

Následně **dne 30.11.2012** Regionální rada zmiňuje tu okolnost, že podle článku 4 odst. 1 smlouvy o podmínkách poskytnutí činí **maximální výše dotace 29.584.237 Kč**, tedy že nebyla splněna podmínka, kterou si smluvní strany smlouvy o půjčce stanovily jako smluvní ujednání s odkládací podmínkou, tedy pokud nemůže být poskytnuta dotace ve výši 30 mil. Kč, není zajištěno finanční krytí. Proto Regionální rada dospěla k závěru, že **smlouva o poskytnutí dotace vůbec neměla být uzavřena, a pokud uzavřena byla, je na místě její výpověď.**

*Na tomto místě je však třeba připomenout, že to byli právě pracovníci poskytovatele dotace, kteří vyhodnotili předmětnou smlouvu o půjčce při prvotním posuzování projektu jako dostatečný doklad pro závěr, že jeho financování je zajištěno, a nebránilo jim to ve schválení tohoto projektu a uzavření smlouvy o poskytnutí dotace. Navíc nelze odhlédnout ani od toho, že financování stavby bylo v každém jejím okamžiku fakticky realizovatelné, o čemž svědčí jak výpověď svědka J. pro dobu, kdy ve věci figuroval obžalovaný M. a rekonstrukce neprobíhala kvůli situaci v Úřadu regionální rady zatíženém trestním stíháním jeho ředitele, tak také výpověď obžalovaného K. a s ní v souladu výpověď svědka D. a dalších, včetně výpovědi svědka J. a jeho faktických kroků. Tím má soud na mysli zejména prokázané poskytnutí finančních prostředků na základě smluv o půjčce společnosti Jihostav Soběslav ve výši 5,5 mil. Kč přes společnost Bydlení u řeky II, do níž tuto částku předtím vložil, a půjčka výrobnímu družstvu DVD Jaroměřice ve výši přesahující 7,4mil. Kč na nábytek instalovaný v hotelu Palcát, jakož i půjčka ve výši 5 mil. Kč obžalovanému K.. To, že byla tato společnost schopna finanční krytí rekonstrukce zajistit je pak zřejmé už jen z toho, že **opatřila, společnosti Palcát club & bar poskytla a na faktury společnosti Daich jí vystavené zaplatila částku 37.149.588 Kč.***

*Pokud pak jde o faktury vydané dodavatelem, společností Jihostav Soběslav, s.r.o., odběrateli společnosti Daich, jedná se o částku v celkové výši **29.903.916 Kč**, (jak o tom vypověděla svědkyně D). Mimochodem, jedná se v podstatě o stejnou částku, jaká měla být v rámci dotace poskytnuta. Už jen na těchto několika prokázaných skutečnostech je vidět, že nebylo úmyslem ani obžalovaného M., ale ani obžalovaného .y, uvést poskytovatele dotace v omyl a v důsledku se obohatit ke škodě Českého státu a Evropské unie.*

Vrátí-li se soud ke zmíněnému dopisu Úřadu regionální rady ze dne 30.11.2012, bylo na něj reagováno společností Palcát club & bar, s.r.o., dopisem ze dne 17.12.2012, v němž je

polemizováno s tímto stanoviskem a jsou podány námitky proti vypovězení smlouvy. Regionální rada námitky následně dne 12.2.2013 omítla, a setrvala na svém stanovisku, že výpověď je i nadále platná a účinná.

O tom je podrobně pojednáváno už ve věci Okresního soudu v Táboře, sp.zn. 9 C 129/2013, jejíž spis byl v tomto řízení jako listinný důkaz proveden. Zde byla řešena otázka existence či neexistence zástavního práva, kterým byly zatíženy nemovitosti v žalobě uvedené, mající souvislost s převodem obchodního podílu ve společnosti FM Tábor, s.r.o., mezi žalobcem J. J. a žalovaným Tomášem M. Okresní soud v této souvislosti vyžádal zprávu Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad k otázce právě zmíněných smluvních vztahů mezi Regionální radou regionu a příjemcem dotace, přičemž v této zprávě je konstatováno, že **byla poskytnuta nižší dotace, než bylo původně ujednáno**. Je pak také odkazováno na zmíněnou podmínku poskytnutí dotační částky nejméně 30 mil. Kč, jinak se smlouva o půjčce bez dalšího ruší.

Dodatek smlouvy o půjčce, který byl uzavřen mezi společnostmi Palcát club & bar, s.r.o., a Jihostav Soběslav, s.r.o., dne 26.3.2012 přitom rušil podmínku předložení závazného příslibu dotace v této výši, ale podle názoru RR nebylo prokázáno, že by příjemce měl zajištěné předfinancování k datu 15.8.2011, kdy s ním byla uzavřena smlouva o podmínkách poskytnutí dotace. Přitom však sama **Regionální rada ve svém písemném stanovisku připouští**, že *předfinancování fakticky poskytnuto bylo* a zmíněné porušení povinnosti příjemce je *pouze formálního rázu*. Současně sděluje, že pokud by příjemce dotace uzavřel *do 31.3.2012 dodatek ke smlouvě o půjčce, ve kterém by byla podmínka dotace ve výši 30 mil. Kč zrušena či upravena podle skutečné výše příslibu dotace, došlo by k odstranění tohoto problému a stav ke dni 9.12.2011 by mohl být považován za bezchybný*. Protože přesně to se stalo, není soudu zřejmé, proč k výpovědi smlouvy ze strany RR došlo.

Dlužno podotknout, že ani výše konstatovaný výsledek svědka JUDr. Š. do této otázky nevnesl příliš světla, když svědek v podstatě připustil, že jejich argumentace vedoucí k vypovězení smlouvy je „*vnitřně rozporná*“ a pochybení žadatele o dotaci, která vedla k vypovězení této smlouvy, jsou „*extrémně formální*“. Uvedl též, že by nebylo kontrolovatelné (a tudíž by to nemělo vliv na poskytnutí dotace), pokud by u více etapového projektu byla ta část dotace, která byla zaplacená za první etapu, použita pro etapu druhou. Plyne z toho současně, že takto by to bylo i v případě, že s tím příjemce dotace vlastně od počátku počítal a doklad o profinancování celého projektu byl na tomto faktu postaven. Nejdůležitějším mechanismem, který brání zaplacení dotace na něco, co se nerealizuje, je tak prostý fakt, že se **proplácí jen prokazatelně provedené a hlavně dodavateli příjemcem dotace zaplacené prostředky, přičemž podléhá kontrole jak hospodárnost projektu, tak také jeho faktická realizace**. Pro poskytovatele dotace by pak ani nebylo problémem, pokud by prostředky na zaplacení ceny díla poskytl příjemci dotace někdo třetí.

Základem rozhodování trestního soudu ve vztahu k obžalovanému M. a jednání, jež mu je obžalobou kladeno za vinu, proto muselo být především zjištěno, zda dne 1.7.2010 uzavřená smlouva mezi společnostmi FM – Tábor, s.r.o. a Palcát club & bar, s.r.o., o zajištění financování projektu modernizace a rekonstrukce hotelu Palcát (která jinak postačovala ke splnění podmínek nastavených u poskytovatele dotace), byla či nebyla platnou i v době, kdy byla uzavřena smlouva o podmínkách dotace podepsaná dne 26.7.2011 Regionální radou a dne 15.8.2011 společností Palcát club & bar, s.r.o., zastoupenou jejím jednatelem Tomášem

M. Teprve v druhé řadě pak muselo být zkoumáno, zda v té době bylo financování rekonstrukce i fakticky zajištěno či nikoli.

Pakliže je jisté, že **dohoda o neplatnosti smlouvy** o půjčce ze dne 1.7.2010, která byla uzavřena dne 19.3.2012 z popudu svědka J. J. (jehož motivace bude dále rozvedena), a obžalovaného Jiřího K., je právně bezvýznamná, a nová smlouva o půjčce mezi věřitelem Jihostav Soběslav a dlužníkem Palcát club & bar ze dne 20.3.2013 ve znění dodatku ze dne 26.3.2012, nebyla pro Regionální radu v tomto směru podstatná, pak není možno k tíži obžalovaných použít výpověď smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace ze strany Regionální rady, která výslovně konstatuje, že důvodem k výpovědi je to, že sama smlouva o půjčce uzavřená příjemcem dotace se společností Jihostav Soběslav, s.r.o., dne 20.3.2012 odůvodňuje závěr, že nebyly splněny podmínky z příručky pro žadatele ROP NUTS II Jihozápad pro uzavření smlouvy o poskytnutí dotace. Z toho je pak Radou dovozováno, že *příjemce nesplnil požadavky pro podpis smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace a tato s ním neměla být vůbec uzavřena*. Poukazuje se přitom na to, že *čestným prohlášením ze dne 25.5.2011 příjemce dotace deklaroval, že smlouva o půjčce je stále v platnosti, čímž příjemce uvedl finančního manažera dotačního programu v omyl*, protože je patrné, že v té době již tato smlouva o půjčce pozbyla platnosti, a to s odkazem na odstavec pátý smlouvy o půjčce.

Tento důvod však není zcela jasný, neboť je z listinných důkazů zřejmé, že minimálně do 19.3.2012 všechny strany, tedy i RR, považovaly finanční krytí projektu za zajištěné, a to původní smlouvou o půjčce. Výpověď, která byla zaslána společnosti Palcát club & bar, s.r.o., Regionální radou regionu soudržnosti odkazuje na dohodu o neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010, která však byla uzavřena až 19.3.2012, přičemž není zřejmé, že by pro Regionální radu regionu soudržnosti bylo podstatné to, že skutečně byly deklarované finanční prostředky ve výši **do 77 mil. Kč** zajištěny či nikoliv. Je to dáno konstrukcí proplácení dotace na základě prokazatelně prostavěných a hlavně **zaplacených** prostředků, jejichž opatření je vlastním důvodem požadavku na zajištění finančního krytí.

Současně je stejnou Regionální radou konstatováno, že *pokud do dne 31.3.2012 příjemce dotace pochybení napravil tak, aby mohl být stav ke dni 9.12.2011 považován za bezchybný*, tj. ke dni, kdy došlo k převodu obchodního podílu ve společnosti Palcát club & bar, s.r.o., na obviněného K., *pak by nebyl důvod k výpovědi uvedené Smlouvy o poskytnutí dotace mezi příjemcem dotace a Regionální radou ze dne 26.7.2011, resp. 15.8.2011*. To ale znamená, že **pokud nemohou strany o nějaké smlouvě prohlásit, že je od samotného počátku neplatná a mohou od ní pouze odstoupit za splnění určitých podmínek, pak to má ten zásadní dopad, že zatímco neplatnost smlouvy má účinky od samotného počátku (ex tunc), tzn. že smlouva de iure vůbec nevznikla, pak odstoupení od smlouvy má účinky až od okamžiku platného odstoupení (tj. ex nunc)** a de facto se jím konstatuje, že do dne takového odstoupení strany považovaly smlouvu za platnou a řídily se jí. Z toho pak plyne, že **nemůže odstát** argument Republikové rady, že k datu 25.5.2011 nebylo finanční krytí zajištěno a je-li v tom shledáván důvod k vypovězení **smlouvy o poskytnutí dotace**, nejspíše tak není činěno správně.

Tato smlouva obsahuje možné **způsoby jejího ukončení**. Jsou dva a jsou upraveny v **bodě X. - výpověď** a **dohoda stran**. V daném případě došlo k uplatnění prvního z nich. Pokud je důvodem k výpovědi odkaz na čestné prohlášení příjemce dotace ze dne 25.5.2011, v němž tento deklaroval, že smlouva o půjčce ze dne 1.7.2010 je stále v platnosti, ačkoliv dne

19.3.2012 bylo stranami konstatováno, že tato smlouva je od samého počátku neplatná, tudíž je čestné prohlášení o zajištěném financování ze dne 25.5.2011 nepravdivé a uvádějící finančního manažera v omyl, pak tento argument posloužil Regionální radě regionu soudržnosti k vypovězení smlouvy. Jako podružný argument pak použil ten s odkládací podmínkou třicetimilionové dotace. Soud se však nemůže ubránit dojmu, který získal z výpovědi zejména svědka JUDr. Š., že tehdy bylo s ohledem na skandály okolo ROP Jihozápad zapotřebí najít případ, na němž by mohli úředníci ROPu ukázat svou ostražitost a hotel Palcát se jim vlastně sám nabídl.

Je třeba si totiž uvědomit, že to byl **svědek J.**, kdo se přišel optat na podmínky čerpání dotace, a i když neměl žádné oprávnění za příjemce dotace jednat, přesto byl ředitelkou Úřadu RR ing. Šťastnou přijat a také proto se obrátila pozornost vedoucích pracovníků v osobě svědka B. právě na tento případ. Jinak by z výpovědí pracovníků Úřadu včetně pracovníků vedoucích (s čestnou výjimkou svědka JUDr. Š.) nezávislý pozorovatel mohl nabýt dojmu, že tito pracovníci tam v inkriminovanou dobu vůbec nebyli, protože obsahem jejich výpovědí jsou převážně výrazy jako „nevím“, „nevzpomínám si“, „to měl na starosti někdo jiný“, „takových případů bylo příliš mnoho“, „je to už mnoho let“ apod. O to více to zaráží i v případě absence vědomosti těchto pracovníků o postupech Úřadu RR v jednotlivých případech, kdy jimi bylo odkazováno na Metodické pokyny a Příručky pro žadatele, ačkoli takovéto postupy museli, pokud skutečně na Úřadu působili, každodenně provádět.

Navíc ve výpovědi smlouvy Úřad RR dodal, že z odstavce V. smlouvy o půjčce plyne, že už k tomuto datu smlouva *pozbyla platnosti*, neboť je podmiňováno poskytnutí půjčky odkládací podmínkou výše uzavřené smlouvy o poskytnutí dotace ve výši nejméně 30 mil. Kč do 31.3.2011. Krom toho, že je to právně nesprávná formulace, ještě před uplynutím této lhůty, konkrétně dne 14.3.2011, byl uzavřen smluvními stranami smlouvy o půjčce dodatek, jímž se odkládací podmínky sjednávaly ve stejné podobě, ovšem s tím, že poskytnutí dotace mělo být dohodnuto do 31.3.2012.

Z toho proto soud činí **dílčí závěr**, a to ten, že nelze dovozovat, že by dne 25.5.2011 nebyl příslib poskytnutí půjčky účinný a platný. Dohoda o neplatnosti smlouvy o půjčce pocházející ze dne 19.3.2012, podle níž je tato smlouva od samého počátku neplatná, nemůže být účinná, protože důvod neplatnosti smlouvy stanoví pouze zákon. Z civilního práva nevyplývá možnost, že by smluvní strany mohly nějakou smlouvu odstranit tak, že se dohodnou na její neplatnosti. Takové prohlášení nemůže mít vůbec žádný právní účinek. Proto nelze dovozovat, že by už k datu 1.7.2010, které je uvedeno v dohodě z 19.3.2012, nebylo zajištěno finanční krytí tohoto projektu.

Mimochodem, výpověď smlouvy o poskytnutí dotace podaná RR je přitom vázána čistě na to, že došlo k zneplatnění smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010, ale není v ní už řeč o tom, že by výpověď smlouvy o poskytnutí dotace mohla být odvozována od faktu, že dotace nebyla poskytnuta v částce převyšující 30 mil. Kč, jak je ve smlouvě o finančním zajištění uvedeno. To jako argument pro svůj postup používá Úřad až ve svém následném vyjádření pro Okresní soud v Táboře.

Z této zmíněné zprávy Regionální rady, která byla opatřena v civilním řízení, totiž vyplývá, že pokud by příjemce dotace **uzavřel do dne 31.3.2012 dodatek** ke smlouvě o půjčce, ve kterém by byla tato podmínka zrušena či upravena podle skutečné výše příslibu

dotace, **došlo by k odstranění problému a stav do té doby existující by mohl být považován za bezchybný(!)**. Navíc je zřejmé, že pro Regionální radu nebyl ten důvod, který spočívá ve zrušení smlouvy o půjčce v případě, že by příslib dotace nebyl minimálně ve výši 30 mil. Kč, neodstranitelný a takovouto vadu smlouvy o finančním zajištění projektu nepovažovala za zásadní. Jestliže pak společnosti Palcát club & bar, s.r.o., a Jihostav Soběslav, s.r.o., dodatkem ke smlouvě o půjčce z 20.3.2012, který byl uzavřen dne 26.3.2012, ruší podmínku poskytnutí půjčky v podobě příslibu dotace ve výši nejméně 30 mil. Kč, pak je evidentní, že k datu, které sám poskytovatel dotace označuje jako klíčové pro posouzení věci z pohledu její řádnosti, tj. k 31.3.2012, odstraněna vada byla. Z uvedeného tedy vyplývá, že je pochybné, zda výpověď smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace byla provedena v souladu s právní úpravou.

Pro trestní řízení to znamená následující:

Podle příručky pro žadatele ROP NUTS II Jihozápad, která je obsažena v příloze spisu na č.l. 142 – 172, je v bodě 4.4.8 konstatováno, že zde musí být předložen žadatelem o dotaci doklad o finančním krytí projektu, resp. minimálně prvních dvou etap v případě etapizace projektu, s tím, že *tento doklad spočívá např. v úvěrové smlouvě, závazném úvěrovém příslibu, zůstatku bankovního účtu, který není starší než dva měsíce*. Pokud by byl žadatelem doložen závazný úvěrový příslib, tento je povinen před podpisem smlouvy předložit *úvěrovou smlouvu (viz č.l. 162 p.v. přílohy spisu)*. K žádosti je podle této příručky zapotřebí také doložit povinné přílohy. Jednou z nich je *podrobný rozpočet projektu*. U každého projektu je *žadatel povinen předložit podrobný položkový rozpočet projektu s uvedením jednotek a jednotkových cen*. *Pokud bude součástí projektu pořízení souboru movitých věcí, žadatel pro každý soubor zvlášť rozepíše, jaké položky daný soubor obsahuje a to včetně jednotek a jednotkových cen*.

Za *hodnocení projektu*, které je součástí vymezení základních pojmů v bodě 2.2 této příručky na č.l. 145 přílohy spisu, je považována **fáze administrace projektu**, která sestává z

- **hodnocení formálních náležitostí** (úplnost a správnost projektové žádosti a příloh),
- **hodnocení přijatelnosti** (soulad s legislativou se zaměřením oblasti podpory atd.) a
- **věcného hodnocení projektu** dle předem stanovených výběrových kritérií, která jsou k dispozici na stránkách www.rr-jihozapad.cz. Hodnocení žádosti o podporu projektu upravuje bod 6 této příručky (č.l. 165 a násl. přílohy spisu).

V **bodě 6.1** je definován první stupeň hodnocení – hodnocení formálních náležitostí, **hodnocení přijatelnosti**. Zakládá se zde pravidlo kontroly čtyř očí, tzn. že jsou určeni dva pracovníci oddělení administrace jako hodnotitelé, kteří nezávisle na sobě zkontrolují formální náležitosti a přijatelnost projektu. Přitom je konstatováno, že je možno využít doporučujícího hodnocení externích hodnotitelů. Hodnotí se **formální náležitosti**, tj. zda projekt splnil technické a formální požadavky dané příslušnou výzvou, kritéria jsou dána formálními požadavky na předložené žádosti a jejich přílohy. Hodnotí se i **přijatelnost projektu**, tedy zda je projekt v souladu se základními podmínkami podpory z ROP NUTS II Jihozápad v rámci dané výzvy, tj. přijatelnost žadatele, základní zaměření projektu atd., kteréžto následuje po hodnocení formálních náležitostí.

Jako druhý stupeň hodnocení je pod **bodem 6.2** zařazeno **věcné hodnocení projektu**. I to je prováděno nezávisle dvěma pracovníky oddělení administrace žádosti s možností

využití doporučujícího hodnocení externích hodnotitelů. Podkladem pro provedení věcného hodnocení jsou kritéria pro věcné hodnocení projektu (tj. hodnocení obsahové stránky projektu) *včetně ekonomického hodnocení projektu a hodnocení navrhovaných postupů u realizace projektu*. Hodnocení je přitom založeno na systému čtyř kategorií kritérií, který prověřuje všechny podstatné aspekty projektu, kterými jsou: **1. předkladatel** (finanční zdraví žadatele, kompetence a zkušenosti, formální zpracování projektu), **2. kvalita projektu** (realizovatelnost projektu, kvalita zpracování projektu, udržitelnost a řízení rizik), **3. význam projektu**, **4. horizontální kritéria** jako životní prostředí, drobné příležitosti a informační společnost.

Jako **nejčastější pochybení** v rámci posuzování kritéria 2.1.2 (provázanost žádosti, tj. nesoulad mezi jednotlivými částmi předložené žádosti), jsou na *č.l. 167 přílohy spisu* uvedeny:

- rozpočet: rozpor mezi žádostí o podporu projektu, rozpočtem v Benefit 7 a rozpočtem jakožto specifickou přílohou v žádosti;
- veřejné zakázky (studie proveditelnosti versus benefitová žádost);
- projektový tým (počet členů), a
- zkušenosti žadatele apod.

Hodnocení rizik jako **bod 6.3** je prováděno nezávisle dvěma pracovníky opět s možností využití doporučujícího hodnocení externích hodnotitelů. V rámci kritérií pro hodnocení rizik jsou sledována především uskutečněná výběrová řízení, rizikovost u projektů, které zakládají veřejnou podporu, typ a zkušenosti žadatele.

V **bodě 7 příručky** je upraveno rozhodování o udělení dotace. Jeho součástí je analýza rizik u projektů, které byly schváleny výborem regionální rady k podpoře.

Z uvedeného **soud vyvozuje** následující:

Pakliže v daném případě došlo k uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, potom je zřejmé, že žádost společnosti Palcát club & bar, s.r.o., o poskytnutí dotace na projekt modernizace a rozšíření hotelu Palcát, který podala prostřednictvím společnosti Garanta CZ, s.r.o., **byla shledána vyhovující** a bylo konstatováno, že odpovídá podmínkám operačního programu. Dokonce byl tento projekt vyhodnocen jako v té době nejlepší (viz výpověď svědkyně ing. Ž.). Důležité přitom ale je, že podle článku 9.8 této příručky jsou platební podmínky takové, že **realizované projekty budou propláceny vždy zpětně za celý projekt či jednotlivé etapy projektu, při předkládání žádosti o platbu příjemce odůvodní předkládané výdaje a doloží, že odpovídají podmínkám realizace projektu obsažených ve smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace. Veškeré platební nároky obsažené v žádosti o platbu musí být podloženy doklady, které prokážou, že se jedná o prostředky vynaložené efektivně, hospodárně, účelně a transparentně v souladu se smlouvou o podmínkách poskytnutí dotace, příručkami pro žadatele a příjemce, národní legislativou a legislativou ES. Příjemce je povinen požadované doklady prokazující výše uvedené na ÚRRJZ doložit, bude-li k tomu vyzván.**

Jestliže tedy bylo prokázáno, že k realizaci projektu (až na tepelné čerpadlo a minipivovar, a to v situaci, kdy bylo zřejmé, že dotace nebude vyplacena a svědek J.

o pivovar nemá zájem) došlo, pak je zřejmé, že by také bylo náležitým způsobem v případě žádosti o proplacení takto vynaložených prostředků kontrolováno, zda byly peníze vynaloženy hospodárně a logicky by nemohlo dojít k proplacení této dotace v plné původně schválené výši více než 29 mil. Kč, neboť skutečná realizace byla menší a tudíž levnější, než jak vyplývalo ze schváleného projektu. Taková situace by byla jednoduše řešitelná v souladu s pravidly poskytnutí dotace, jak vyplynulo zejména z výpovědi svědka JUDr. Š., a to rozhodně nikoli cestou trestního práva.

Na adresu **zajištěných rozpočtů** je zapotřebí uvést, že se jedná o rozpočty cenově konkretizující jednotlivé položky uvedené v tzv. slepém rozpočtu, který obsahuje toliko výměry a počty kusů jednotlivých částí tvořících stavbu, ovšem nikoliv jejich cenu. Tento výkaz výměr a z něj vycházející částka tvořící předpokládanou cenu zakázky, s níž se pracovalo ve veřejné soutěži při výběru dodavatele stavby, opatřil svým razítkem (a přihlásil se tak k takto určené hodnotě zakázky) svědek ing. arch. S. K.. Jakkoli se dá jen stěží věřit tomu, že by si nepamatoval, kdo od toho odvozený slepý rozpočet vypracovával, neboť jistá minimální míra důvěry v jeho schopnosti ze strany svědka K. musela být dána, když se pod něj podepsal, nedá se nyní zjistit, kdo byl jeho skutečným autorem. Svědek K. popřel, že by rozpočet vypracovával, a současně prohlásil, že on sám nemá takové znalosti a zkušenosti, aby jej byl schopen vyhotovit.

Ať už byl či nebyl jeho skutečným autorem, skutečností zůstává, že tento obsahoval celou řadu tzv. agregovaných položek, které dovolují velký rozptyl úvah o jejich nacenění pro vysoký počet proměnných veličin (viz znalecký posudek). Tak například označení položky minipivovar v sobě jistě skrývá vlastní technologii pivovaru, ale také nezbytné stavební úpravy prostor, kde měl být umístěn, dostatečně dimenzovanou elektrickou síť, přívod vody, odpady, sklad surovin, sklad hotového výrobku, případné balicí techniky apod. Všechny tyto položky mohou být v téměř nekonečném počtu variant a s tím spojených finančních konsekvencí. V těchto agregovaných položkách tak mohl zpracovatel cenové nabídky skrýt celou řadu snadno odůvodnitelných výdajů, které mohly být předraženy v zájmu získání co největšího zisku, nebo naopak, které mohly být záměrně podhodnoceny maximálním zjednodušením obsahu této agregované položky proto, aby mu byla zakázka přidělena.

Pokud by bylo vycházeno z výpovědi svědka K., pak mu byl rozpočet v této podobě předložen pracovníkem společnosti Garanta CZ, a.s., v den, kdy byly při jejich schůzce kompletovány materiály pro ROP Jihozápad. V tomto bodě se logicky rozchází výpovědi architekta, svědka Ing. K. a zaměstnanců jeho společnosti (např. svědkyně Ž.), podle kterých to byl právě architekt nebo nějací jiní lidé z okolí obžalovaného M., kteří položkový rozpočet dodali.

Ale současně se v tomto bodě objevuje další otázka. A ta zní: Pokud byla rekonstrukce hotelu Palcát nabídkou společnosti Daich, s.r.o., předražena o 19 milionů Kč (tedy cca o 50%), jak je možné, že další čtyři společnosti nabídly cenu zakázky ještě vyšší, a to až o 8 milionů Kč? To všechny udělaly stejnou nebo ještě větší chybu?

Soud zprvu zvažoval, zda autorem tohoto položkového rozpočtu nebyl někdo pocházející ze společnosti Daich, s.r.o., když bylo zcela zřejmé, že u zajištěných rozpočtů soutěžních i přípravných, jakož i toho, který byl vypracován pro účely zjištění předpokládané ceny zakázky, je dána shodná grafická úprava i drobné detaily, jako text zápatí apod.

Z výpovědí svědků i věcné přílohy obsahující materiály shromážděné ROP Jihozápad při řešení této dotace ale plyne, že grafická stránka věci byla dána elektronickou podobou položkového rozpočtu zasílaného soutěžitelům ve výběrovém řízení. Do takto stanoveného grafického prostředí pak byly zájemci o zakázku vsazovány jednotlivé částky, tudíž tím je dána shodná grafická úprava všech zajištěných rozpočtů.

Co je důležité a ve svém výsledku pro výsledek tohoto trestního řízení klíčové, je to, že všechny rozpočty, které byly posuzovány znalcem ing. Petrem Pokorným ve znaleckém posudku, jenž je, jak bylo již uvedeno, obsažen ve spisu na č.l. 76 – 83, byly vyhodnoceny jako totožné co do rozsahu dodávky, přičemž **rozpočet č. 1** celkovou dodávku odhadl na **46.242.811 Kč**, **rozpočet č. 2** na **62.993.049 Kč** a **rozpočet č. 3** na **70.910.849 Kč** včetně DPH, přičemž v rozpočtu č. 2 byla původně cena 62.510.549 Kč včetně DPH, což je vyjádřením početní chyby při součtu jednotlivých položek. Znalec konstatoval, že je vidět, že docházelo k manipulaci s rozpočtem, když byly zrušeny vazby mezi jednotlivými položkami. Např. součet rekapitulace o dílo a celkový součet, když je zde nápadná podobnost rozpočtu č. 2 a 3. Je zde závislost v poměru 0,88, tedy rozpočet č. 2 je o 12 % nižší než rozpočet č. 3. Rozpočet č. 1 vykazuje ve vztahu k rozpočtům č. 2 a 3 zjevné disproporce, protože v některých případech je levnější přibližně o 27 %, jinde až o 64 %. Rozpočet č. 1 má zjevně zaokrouhlené ceny u většiny položek, což svědčí o tom, že tyto položky nebyly objektivně individuálně kalkulovány, ale pouze hrubě odhadnuty, s tím že ty položky, které nejsou upraveny, se shodují s cenami položek v rozpočtu č. 3, kterýžto by mohl být výchozím rozpočtem, tedy v pořadí prvním, který se později dále upravoval a to tak, že rozpočet č. 2 vznikl „přenásobením“ výchozích položek paušálním koeficientem 0,88 a rozpočet č. 1 tak, že cena většiny prvků byla odhadnuta se slevou a některé ponechány. Reálná obvyklá cena podle rozsahu výkazu výměr v podkladových rozpočtech představuje částku ve výši cca 40 mil. Kč bez DPH s odhadovanou odchylkou plus mínus 10 %, tedy v rozmezí 36 – 44 mil. Kč bez DPH. **Skutečně provedené práce** byly prověřovány s výkazem výměr, který navazuje na projekt, a bylo zjištěno, že **nic nenasvědčuje tomu, že by došlo k zásadní odchylce od projektu a práce jsou provedeny**. Výjimkou je absence zmíněného tepelného čerpadla a pivovaru v celkové hodnotě bezmála 11 mil. Kč dle rozpočtu č. 2.

Veřejná soutěž, která byla realizována společností Garanta CZ, a.s., byla shledána ROPem za řádně provedenou. Její výsledek byl takový, že z celkem devíti oslovených společností se s nabídkou přihlásilo pět zájemců, přičemž nabídnutá cena se pohybovala v rozmezí od **59.092.374 Kč** do **67.202.108 Kč** bez DPH. Na základě výsledků této soutěže byla smlouva o dílo nakonec uzavřena se společností Daich, s.r.o., která nabídla cenu nejnižší. To je nesporný fakt.

Ale to současně znamená, že to nemůže být obvyklá cena zakázky plus mínus 40 mil. Kč, která by mohla být podkladem pro závěr o výši škody ve smyslu § 137 tr. zákoníku, která vyšla znalci Ing. Pokornému jako cena, za níž se v té době taková zakázka v daném místě realizovala, protože to byla **právě veřejná soutěž**, jejíž výsledek je uveden v předchozím odstavci, **která jediná mohla určit skutečnou obvyklou cenu!**

To samozřejmě platí jen v případě, že by výsledná cena zakázky nebyla deformována okolnostmi, které rozvedl znalec ve svém přednesu před soudem, a případně by svou roli nehrály další okolnosti jím neuvedené, které by však naplňovaly znaky skutkových podstat trestných činů.

Nelze opomenout fakt, že úředníci Rady shledali položkový rozpočet, který byl připojen k žádosti, za odpovídající. Tento závěr přitom učinili přesto, že materiály podléhají kontrole čtyř očí a příslušní referenti mohou požádat i externí hodnotitele. A evidentně jim nevadily ani ony agregované položky. Pokud by se úředníci ROP řídili vlastními pravidly, nikdy by takovýto rozpočet neakceptovali (viz bod 4.4.8 – strana 43 Příručky pro žadatele, jinak *č.l. 163 přílohy spisu nahoře - popis nacenění souboru movitých věcí*).

V podmínkách veřejné soutěže, jež byly rozesílány vybraným zájemcům, bylo uvedeno, že by se mělo jednat o projekt v **hodnotě nejméně 59.168.474 Kč bez DPH**. Uvedení odhadované ceny zakázky je přitom ve veřejných zakázkách podmínkou *sine qua non* (viz ust. § 13 odst. 1 a § 16 odst. 1 zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách i v tehdy platném znění), byť je nutno upozornit, že v konkrétním případě se podle tohoto zákona nepostupovalo (viz **str. 55 a 56 Příručky pro žadatele**, tedy *č.l. 169 a 169 p.v. přílohy* – celá příručka na *č.l. 142 – 172 přílohy*), a byl zde použit zvláštní postup upravený vnitřními předpisy ROP (viz str. 56 Příručky, resp. *č.l. 169 p.v. přílohy*). I o tom hovoří obsah výzvy k podání nabídek k zadávacímu řízení na zakázku *Rozšíření a modernizace hotelu Palcát* ze dne 15.11.2010, kterou vydala společnost Garanta CZ, a.s., jako zástupce zadavatele Palcát club & bar, s.r.o. Spis ji obsahuje mj. na *č.l. 1061 – 1069*.

Přitom nelze nevidět, že okolo tohoto projektu je celá řada minimálně poněkud **zvláštních okolností**, u nichž nelze mít za prokázané, že by jejich iniciátory a následně „hybateli“ byli obžalovaní M. v první fázi projektu a obžalovaný K. ve fázi druhé.

První zvláštní okolnost spočívá v roli společnosti Památky Tábor, s.r.o., ve veřejné soutěži, ačkoli nesplňovala jeden z požadavků soutěže a to příslušný roční obrat. Přesto se soutěže účastnila a to ve spojení se společností Daich, které doplnila některé z kvalifikačních podmínek, a to např. referenční stavby podobného charakteru. V této souvislosti je potom svým způsobem zvláštní, že byly osloveny právě tyto společnosti, i když by mělo být zřejmé, že společnost Daich, která se zaměřuje na jiné druhy staveb, než rekonstrukce hotelových objektů, nebude mít kvalifikační předpoklady splněny (do této soutěže „šla“ pouze se zkušenostmi se zemními pracemi a např. stavbou kanalizace), s největší pravděpodobností na ní neměla ani příslušné pracovníky a že společnost Památky Tábor nedosáhne, jako menší společnost, na potřebnou výši obratu. Tyto společnosti spolu vyhrály soutěž o zhotovitele rekonstrukce, ale vzápětí po vyhlášení výsledků společnost Památky Tábor „vycouvala“ ze spolupráce, přičemž lze opravdu jen s velkými výhradami připustit, že to bylo proto, že tři týdny po uzavření smlouvy o spolupráci na veřejné zakázce zjistila, že ji vlastně nechce a nemůže dělat. Je to o to zvláštnější, že společnost Památky Tábor vůbec nezajímalo, jak velký bude její podíl na realizaci zakázky a kolik za svou subdodávku budou inkasovat, současně si ale její jednatelé byli jisti, že nebudou mít kapacity na realizaci této zakázky.

Na toto jednání není společností Daich nikterak (tedy právně) reagováno, ačkoli ve smlouvě o spolupráci není taková možnost upravena a podle jejího textu tato smlouva končí až dokončením zakázky; to ale znamená, že nebylo v rozporu se skutečností čestné prohlášení obžalovaného K. ze srpna 2012, že spolupráce se společností Památky Tábor nadále pokračuje. Bez ní by totiž nemohla společnost Daich tuto stavbu *de iure* realizovat. Dne 21.1.2011, resp. ve skutečnosti dne 24.1.2011, vítězná společnost oficiálně zahajuje stavbu, ale tuto následně přerušuje, aby v ní pokračovala až po obstarání subdodavatele v podobě

společnosti Jihostav Soběslav. Přitom žádného subdodavatele společnost Daich zjevně nehledala (nebyla ještě uzavřena smlouva o poskytnutí dotace – k tomu došlo až dne 15.8.2011), od dubna 2011 byl svědek D. jednatelem společnosti FM Tábor, a nechal společnost obžalovaného K. provádět drobné rekonstrukční práce v hotelu, které měl tento původně domluveny s obžalovaným M. Teprve v prosinci 2011 obžalovaný K. zjistil (a tomuto jeho tvrzení se dá věřit, neboť o něm hovoří i obžalovaný M. a svědek J.), že v domě by rekonstrukci měla provádět společnost Daich.

Protože společnost Daich nadále neměla kvalifikaci a kapacity, které měl Jihostav, a k tomu se připojila konstrukce vymyšlená svědkem J. s převzetím společnosti Palcát club & bar obžalovaným K., došlo zjevně k antedatování smlouvy o spolupráci mezi společnostmi Daich a Jihostav Soběslav. Pro společnost Daich to mělo ten podstatný význam, že „bez hnutí prstem“ měla zajištěn zisk ve výši 7 mil. Kč. Výše subdodavatelského rozpočtu pro společnost Jihostav Soběslav (52 mil. Kč) pak byla podána svědkem J. takovým způsobem, že o něm nemohla být diskuze a obžalovaný K. jej z dále uvedených důvodů *de facto* musel akceptovat. Je to potom společnost Jihostav Soběslav, už jako subdodavatel, která oficiálně oznamuje ROP, že se posunul termín zahájení realizace první etapy o tři dny, oznamuje to však dne 13.12.2011 poté, co se dne 2.12.2011 stal obžalovaný K. jednatelem společnosti Palcát club & bar, s.r.o. Někdy v té době je tedy antedatována subdodavatelská smlouva se společností Daich, s.r.o., jejíž jediný „majitel“ svědek D. byl již od 8.4.2011 současně i jediným společníkem společnosti FM Tábor, s.r.o., vlastníci hotel Palcát. Antedatovat smlouvu přitom nebylo třeba, protože předchozí smlouva se společností Památky Tábor, ač ji Památky Tábor nechtěly naplnit, byla stále v platnosti. Nelze však pominout, že se tak dělo zcela jistě po vzájemné dohodě všech zúčastněných, jak jednatelů společnosti Daich, tak obžalovaného K. a jistě i svědků J. a D., protože to byl právě svědek J., kdo tuto konstrukci zřejmě vymyslel, jelikož zejména pro něj byla výhodná.

Při vědomí toho, že to byl M. D. ze společnosti Daich, který obžalovanému M. „dohodil“ společnost Garanta CZ jako administrátora projektu, kdo se s ním účastnil jednání v bance o poskytnutí úvěru, byl osobou, která od obžalovaného M. koupila obchodní podíl ve společnosti FM Tábor a věděla i o tom, že v úvahu připadá majetková účast F. J. v této společnosti výměnou za financování rekonstrukce, jeví se být zcela náhodná shoda těchto okolností nepravděpodobnou.

Celá situace, ve které se naopak obžalovaný Jiří K. v té době ocitl, je přitom hodna podrobného popisu, a to v souvislosti s hodnocením jednání svědka J. a jeho dopadech.

Obžalovaný K. byl v prosinci 2011 v situaci, kdy měl proinvestováno několik milionů v hotelu Palcát, byla krize na trhu stavebních prací, on měl možnost zaměstnat své pracovníky na dobu cca 2 let, jako zkušený stavař věděl, že cena rekonstrukce bude ve skutečnosti zřejmě nižší, tudíž bylo možno očekávat nějaký zisk, zdroje byly v každém případě zajištěny ústní dohodou se svědkem J., který imponoval jako solventní muž, současně měl obžalovaný K. pod kontrolou společnost, která měla uzavřenu smlouvu o poskytnutí dotace, při rekonstrukci se angažovala společnost Daich, která v tu dobu realizovala zakázku v hodnotě mnoho set milionů Kč spočívající v odbahnění rybníku Jordán v Táboře, a té byl subdodavatelem. Měl tedy jistotu, že tato společnost své závazky vůči němu jako subdodavateli dodrží. Jeho společnost Jihostav Soběslav byla zdravou, prosperující společností, měl tudíž i v tomto ohledu jistotu, že je vše realizovatelné. A v otázkách týkajících se dotací byl naprostým

laikem, který se řídil pokyny společnosti Garanta CZ, resp. pokyny toho, kdo ve skutečnosti vedl hotel Palcát a díky své výmluvnosti, známosti ve veřejnosti, angažovanosti v projektech spojených s Městem Tábor (nízkonákladové byty v projektu Dvorce) byl důvěryhodnou a věci znalou osobou, svědka J.

Zejména tím byl umnými sliby bez kousku písemného závazku a vlastně i vydíráním, že pokud se tak nezachová, přijde o nemalou částku, vmanévrován do situace, že pokud nepřevezme obě strany téže mince v podobě financování vlastní práce vlastními penězi na základě pouze ústního příslibu jejich uhrazení, nebude mít uhrazenou nezanedbatelnou částku, kterou vložil do předchozích stavebních úprav prováděných v hotelu Palcát s odůvodněním, že tyto práce si domluvil s předchozím jednatelem. Bylo by možno snad ještě pochopit, že takováto situace může v krizových dobách nastat a může být v důsledku řešením aktuálních potíží. Co však již svědčí o jisté důvěřivosti a snad až naivitě, jakkoli tu by soud u 20 let podnikajícího jednatele nemalé stavební společnosti nečekal, je to, že za možnost zaplatit vlastními penězi vlastní práci se zavázal zaplatit druhé společnosti, která k realizaci stavby nijak nepřispěje, částku 7 milionů Kč. A to bez možnosti dohadovat se o výši této částky.

Celý příběh pak pokračoval v režii svědka J., o níž nejlépe svědčí osud společnosti Palcát club & bar, s.r.o., po dokončení realizované stavby a jejím zkolaudování, zejména její převod na svědka D., následná výpověď z nájmu v hotelu Palcát a ponechání veškerých závazků na právním nástupci této společnosti. To pak v důsledku vede k tomu, že osoba nového jednatele a jediného společníka takovéto společnosti, na níž se přesně hodí obecně zaužívaný *terminus technicus* „Bílý kůň“, udělá přesně to, co se hodí pravděpodobně hlavnímu iniciátorovi všech těchto transakcí, který využil nastalé situace s realizací dotačního projektu. A tím není ani obžalovaný M., ani obžalovaný K.

Výsledkem těchto operací je totiž závazek společnosti Palcát club & bar, s.r.o., vrátit finanční prostředky, které do společnosti vložil, aby tak mohla být financována rekonstrukce hotelu, obžalovanému K. Tento závazek však zůstane zcela mimo hotel Palcát a jeho vlastníka, se kterým jej vůbec nic nespojuje. Jinými slovy se podařilo svědku J. dosáhnout toho, že povinnost vlastníka hotelu zaplatit zhodnocení jeho majetku *de facto* zmizela, protože není pravděpodobné, že by oprávněný věřitel, jímž je v tomto směru zřejmě právě společnost Palcát club & bar, s.r.o., či její právní nástupce, kdy v budoucnu něco podobného požadoval.

Navíc finanční prostředky, kterými svědek J. evidentně disponoval, zúčastněným společnostem Jihostav Soběslav, DVD Jaroměřice nad Rokytnou i obžalovanému K. při vědomí jejich svízelné situace dané financováním výroby z vlastních zdrojů půjčil. Jedná se o částku blížící se 18 milionům Kč a k ní je třeba připočítat dalších 10 milionů Kč, které zaplatil svědku D. za obchodní podíl ve společnosti FM Tábor. Půjčky místo zaplacení závazku svědkem J. tyto osoby přijaly kvůli potřebě mít prostředky na další činnost determinovanou velkým počtem zaměstnanců podílejících se na výrobě. Samozřejmě, že tak neučinil nezištně, nýbrž s náležitým úrokem a zajištěním směnkami. V důsledku tak svědek J. nezaplatil osobám, které by bývaly byly jeho věřiteli, ale udělal z nich naopak své dlužníky. Provedl to prostřednictvím jím ovládaných společností tak, že jim poskytl tyto peníze jako „vklad společníka“, ale tím ve skutečnosti vytvořil mezi sebou a dlužníkem val, který brání dlužníkům tvrdit, že jsou v právním vztahu se svědkem J., ačkoli právě s ním tuto transakci domluvili. V důsledku to znamená, že je tak financováno dílo, které ho obohacuje, z prostředků, které mu musí být vráceny, a ještě mu nastalá situace dovoluje v případě potřeby

odčerpat prostředky z jeho takto ovládaných společností, neboť tyto jsou v právním vztahu s těmito osobami věřiteli, ale samy jsou dlužníky zase ve vztahu k němu. Aby své osobní postavení ve vztahu k těmto závazkům ještě vylepšil, podle svědka ing. Ř. z DVD Jaroměřice od účetní paní S., obdrželi návrh „přeprodání“ půjčky panu J. jako fyzické osobě, což neakceptovali. Naplňuje se tak zmínka svědka ing. H., který svědka J. označil za poměrně tvrdého obchodníka.

Evidentně svědkem J. nastavená situace mu slouží i nyní k vytvoření jakéhosi „alibi“ při vymáhání plnění ze směnky, kterou byla zajištěna půjčka poskytnutá společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., přičemž tato půjčka byla jiným vyjádřením předchozího slibu svědka J. daného obžalovanému K., že v případě, že dotace poskytnuta nebude, rekonstrukci hotelu zaplatí právě tento svědek z vlastních zdrojů, o kterých i před svědkem D. prohlásil, že je má. Přitom plyne z výpovědi účetní společností Bydlení u řeky, s.r.o., Bydlení u řeky II, s.r.o., svědkyně J. Ch., že si tyto společnosti běžně půjčují mezi sebou, nepůjčují však obvykle třetím osobám. Jak vypověděla: „*Rozhodování o financování a investicích je na panu J., ale je to realizováno přes pana L. po dohodě s panem V.*“.

Na tomto místě se přitom sluší podotknout, že soud nejen v tomto bodě věří obžalovanému K., jehož verzi událostí má za pravdivou díky zcela přesvědčivému přednesu a „rovnému“ se postavení celé nastalé situaci, snaže dostat svým závazkům i za cenu vlastního uskrovnění, o zodpovědném přístupu k zaměstnancům a dodavatelům, jakož i věřitelům nemluvě. O tom svědčí i to, že za společnost Jihostav Soběslav, s.r.o., přistoupil dne 25.3.2015 k závazku společnosti Palcát club & bar, s.r.o., ve vztahu k DVD Jaroměřice nad Rokytnou pocházejícímu z dodaného nábytku do hotelu Palcát (č.l. 244,245) a stavbu dokončil i při vědomí toho, že dotace poskytnuta nebude a vše, co do stavby vloží, zřejmě bude jen stěží dostávat zpět, ale vlastní čest mu nedovolila stavbu předčasně opustit.

Dále to plyne i z toho, že úvěry získané od jiných věřitelů hradí či již uhradil a logicky proto nehradil peníze, které mu byly půjčeny, místo toho, aby byly jednoduše ze strany svědka J. v souladu s jeho ústním slibem zaplacený, protože v důsledku posloužily k vyhotovení díla, které zvýšilo hodnotu „jeho“ hotelu. Místo toho však svědek J. licituje o míře technického zhodnocení objektu, které je ochoten koupit za 1000 Kč, ale od společnosti Palcát club & bar, s.r.o., jejíž povaha je výše popsána. Zároveň žaluje (resp. jím ovládaná společnost Bydlení u řeky II) společnost Jihostav Soběslav a avalistu, obžalovaného K., o zaplacení zmíněné směnky v hodnotě převyšující 5,6 mil. Kč (půjčeno bylo pouze 5,5 mil. Kč, směnka zajišťuje i úrok), užívá hotel zhodnocený jen z nákladového pohledu nejméně o 30 mil. Kč a získává tak nezanedbatelně vyšší příjmy, než jakých by hotel dosahoval, nebylo-li by rekonstrukce (jak to ostatně plyne i z vyjádření bankovního poradce Ing. K.).

„Vítězem“ celé akce je tak nesporně svědek J. U něj přitom nelze mít za zcela vyloučené, že právě svým neoprávněným, protože nikým k tomu nezmocněným dotazem na ROP Jihozápad (jak to s tou dotací vůbec je), způsobil to, že celá věc byla znovu zkontrolována a smlouva o poskytnutí dotace vypovězena. Ve výsledku to totiž zapadá do jím zkonstruované logické „linky“ (jak s oblibou uvádí), aby měl k dispozici zrekonstruovaný hotel bez závazků, jehož užívání zcela podle jeho vůle nebudou omezovat žádné závazky v podobě vynuceného vztahu s nájemcem hotelu daného povinností zachovat po dobu udržitelnosti projektu danou dotačním titulem tento právní vztah.

Jedním z prvních kroků k tomuto cíli vedoucích bylo vyvázání se ze závazku financovat rekonstrukci z prostředků FM Tábor. To zařídil tím, že „přehodil“ tuto povinnost na společnost Jihostav Soběslav výše několikrát zmíněnými smlouvami z 19.3.2001 a 20.3.2011. Přesvědčil k tomu obžalovaného K. již několikrát zmíněným záměrně písemně nepodchyceným příslibem financování rekonstrukce z jeho vlastních zdrojů a argumentem o kontrole financování rekonstrukce od samotného začátku. Pokud by totiž byla dotace poskytnuta, byla by jejím příjemcem společností Palcát club & bar, s.r.o., a posloužila by k úhradě nákladů, které tato společnost s rekonstrukcí měla tím, že by je zaplatila společnosti Jihostav. Teprve poté, co by doba udržitelnosti (5 let, viz čl. VI. smlouvy o poskytnutí dotace, č.l. 2233) uplynula, by bylo možno nově řešit otázku nájmu. Jako provozovatel hotelu by pak společnost Palcát club & bar, s.r.o., získávala příjem z jí rekonstruovaných a využívaných prostor, přičemž příjmy společnosti FM Tábor, s.r.o., která jediná byla v tu dobu cele ovládaná svědkem J., by byly omezeny na placení nájmu od společnosti Palcát club & bar, s.r.o., v předem dané výši 200.000 Kč bez DPH měsíčně. Takovýto zakonzervovaný stav by však evidentně nebyl v zájmu svědka J., protože by potom bylo třeba vypořádat zhodnocení hotelu a z jeho strany by byla dána povinnost zaplatit další peníze, aniž by z provozu hotelu byly pro něj do té doby generovány vyšší příjmy.

Výše popsanými operacemi se mu ale podařilo *de facto* finančně zničit obžalovaného K., který pak v situaci, kdy byl jednatelem jej zatěžující společnosti Palcát club & bar, s.r.o., tuto převedl na osobu svědkem J. „dohozenou“, a to svědka D., přičemž neobdržel ani původně dohodnutou částku za převod obchodního podílu ve výši 500 tis. Kč (o tom vedle obžalovaného hovoří jak svědek D., tak svědek B.). Problémem obžalovaného K. pak bylo to, co na přímý dotaz uvedl při svém výslechu u hlavního líčení. Za celou dobu podnikání se mu nestalo, že by druhá strana nedodržela to, na čem se ústně dohodli, když on sám evidentně své dané slovo drží a držel. Svědek J. je však naprosto jiného naturelu. O tom ostatně svědčí i to, že si nechal vybavit nábytkem z DVD Jaroměřice svůj byt a neměl se k jeho zaplacení do té doby, než mělo dojít k soudnímu řízení.

Druhým nesporným „vítězem“ je společnost Daich, s.r.o., která bez významného přičinění získala 7 mil. Kč, jež neopomněla investorovi v podobě společnosti Palcát club & bar, s.r.o., vyúčtovat hned v rámci několika z prvních faktur a následně odstoupila od smlouvy v okamžiku, kdy bylo jasné, že dotace nebude poskytnuta. Přitom lidé z této společnosti či její „majitel“ v podobě svědka D. byli těmi, kteří se angažovali v prvopočátku celého projektu, jak bylo uvedeno.

Jak vypověděla svědkyně M. (o jejíž věrohodnosti soud nepochybuje, protože jako bývalá manželka obžalovaného M. nemá důvodu mu nějak stranit a navíc její jednoznačné odpovědi s příslušným mimoslovním doprovodem imponovaly jako pravdivé), bylo snem obžalovaného získat nějaký hotel v Táboře a když se mu to nepovedlo s hotelem Kapitál, zaměřil se na hotel Palcát, který koupil. Bylo to ještě v době jejich soužití, byť na samotném konci, kdy častokrát hovořil o jeho rekonstrukci a přednášel své představy, co všechno v hotelu bude a jak bude prosperovat. Tato výpověď je důležitá z toho pohledu, že potvrzuje, že svědek J., ač to sám popírá, měl zájem o hotel již dříve než na podzim 2011, kdy si od svědka D. koupil 70 % obchodního podílu a zbývajících 30 % od obžalovaného M.

Mimochodem, i v tom je vidět, jak svědek J. jedná.

Od obžalovaného M. koupil podíl ve společnosti s ručením omezeným za zlomek jeho skutečné hodnoty. Přestože bylo prokázáno, že obžalovaný M. vložil do hotelu z vlastních prostředků více než 25 milionů Kč, svědek J. jeho podíl odkoupil za zhruba desetinovou cenu, kterou navíc ještě celou obžalovaného M. neuhradil. Využil přitom jeho tehdejších finančních těžkostí. Takto jednal za situace, kdy už byla dotace přiznána, a se slibem, že bude financovat rekonstrukci hotelu, když se k tomu neměl tehdejší jednatel společnosti FM Tábor M. D., současně i jediný společník společnosti Daich. Do tohoto způsobu jednání mimochodem zapadá i ono výše rozebrané prohlášení neplatnosti smlouvy o půjčce mezi společnostmi FM Tábor a Palcát club & bar.

Obžalovaní M. a K. byli postaveni před soud proto, že se měli svým v obžalobě popsaným jednáním dopustit zločinů, jež jsou, souhrnně řečeno, podvodným jednáním, které mělo za cíl neoprávněně inkasovat finanční prostředky z dotace poskytované příslušným orgánem v rámci určitého dotačního programu.

Soud je přesvědčen, že takového protiprávního jednání vedeného s úmyslem způsobit České republice a Evropské unii škodu se nedopustili.

Jak už bylo řečeno na jiném místě odůvodnění tohoto rozsudku znalcem Ing. Pokorným, rozpočet, který byl předmětem soutěže, trpí tím, že má řadu položek s odkazem na soubor, neměřitelnou jednotku. Je jisté, že obžalovaný M. nemohl podobu takového rozpočtu ovlivnit, z výpovědi jeho bývalé ženy plyne, že nebyl „stavěn“ na konkrétní čísla, pohyboval se nejraději v rovině představ a vizí a prostředky na jejich splnění řešil až druhotně. V tom si nechal vždy poradit. A skutečnosti zjištěné z dokazování svědčí o tom, že ani v tomto případě nepostupoval jinak. Nejdříve se radil se svědkem K., pak se svědkem D., pak si nechal poradit od svědka J. Ale to, že by byl natolik odborně zdatný, aby ovlivnil podobu výkazu výměr a z něj vycházejícího rozpočtu, to rozhodně nebyl. Soud nepochybuje ani o tom, že obžalovaného M. ani nenapadlo, že rozpočet rekonstrukce hotelu je nějakým způsobem nadhodnocen, když chtěl, aby byl zrekonstruován za použití nadstandardních materiálů a po dohodě se svědkem K. odsouhlasil předpokládaný rozsah rekonstrukce s tím, že se měla vejít do cca 70 mil. Kč.

Jak už bylo uvedeno výše, soud není přesvědčen, že obvyklá cena rekonstrukce ve výši cca 40 mil. Kč stanovená znalcem, jakkoli jím velmi přesvědčivě odůvodněná, může být bez dalšího vzata jako rozhodující pro závěry o výši škody ve smyslu § 137 tr. zákoníku, k níž jednání obou obžalovaných podle obžaloby směřovala. Je to proto, že proběhla veřejná soutěž, která generovala vítěze s nabídkou o 19 mil. Kč vyšší než je odhadní cena rekonstrukce stanovená znalcem. Podle soudu pak platí, že **právě veřejná soutěž určila, jaká byla obvyklá cena této zakázky v inkriminované době**. Jak uvedl znalec v hlavním líčení: „Na celkovou obvyklou hodnotu zakázky (...) není jedna správná odpověď. V rozpočtu se vyskytují položky, které nebyly přesně specifikovány co do kvality, a bylo na vůli soutěžících, jakou cenu tam dají. To, jak jednotliví soutěžící „nacení“ jednotlivé položky, které nejsou přesně specifikovány, je pak něčím, co musí být posuzováno v otázce relevance výběrového řízení. Pokud architekt řekl, že byl projekt šitý velmi horkou jehlou a byl velmi obecný, že se mělo čekat na vlastní realizaci, co se bude konkrétně dělat, je možné. Ale pak to je právě ta chyba a možnost vzniku velké diference mezi cenami“.

To je jedna stránka věci.

Druhá spočívá v tom, jak se celou věcí zabývali odpovědní pracovníci poskytovatele dotace. Podle znalce ing. Pokorného je zvláštní, jak lze takovouto věc vůbec soutěžit, protože použití agregovaných položek, pod které lze „schovat“ celou řadu možných variant provedení, nedovoluje realizovat skutečně férovou soutěž. V důsledku tohoto postupu totiž společnosti ucházející se o zakázku *de facto* oceňují každá něco jiného. Přitom předpisy, jimiž se měli pracovníci ROPu řídit, na takové případy pamatují. To, že v konkrétním případě nebyl tento nedostatek napraven a bez dalšího se přijaly výsledky veřejné soutěže, nemůže být kladeno obžalovaným k tíži. Evidentně zde selhal princip kontroly čtyř očí i opakující se kontroly jednotlivých případů žádostí o poskytnutí dotace. Tak jak pracovníkům ROPu nevadil rozpočet s agregovanými položkami, tak jim nevadila ani smlouva o půjčce, která zajišťovala financování projektu. A to všechno přitom měli k dispozici na samotném začátku celého dotačního případu. Měli možnost vše zkontrolovat i externími odborníky, ale nic takového se nestalo. Naopak, tento projekt byl vyhodnocen jako v daném roce nejlepší! V čem je potom protiprávní jednání obžalovaného M., který obstaral vše potřebné prostřednictvím osob k tomu najatých, Ing. arch. K. a společnosti Garanta CZ? Jak může odpovídat za chyby, kterých se dopustili jiní, ti, kteří jsou určeni a vzděláváni k tomu, aby chyby odhalovali?

Je to vyjádření toho, o čem je soud přesvědčen. Křehkost této konstrukce vychází už ze samotného principu poskytovat finanční prostředky z veřejných zdrojů k realizaci čistě soukromých podnikatelských aktivit podnikatelů, kteří tak na základě rozhodnutí několika úředníků na ROP získávají velkou konkurenční výhodu před ostatními podnikateli, jež se svým projektem v očích úředníků neuspějí, nebo by je ani nenapadlo, že by nějaký takový projekt mohli předložit. Přitom přínos takto vynaložených prostředků pro „veřejné blaho“, je vskutku velmi diskutabilní.

O kvalitě úředníků toto posuzujících, a to nejen „obyčejných“ referentů, ale i jejich vedoucích, pak svědčí výpovědi těchto osob shromážděné v této věci. Ty se hemží výrazy jako „nevím“, „nepamatuji si“, a to v odpovědích na dotazy týkající se jejich jistě každodenní činnosti. To, že může za příjemce dotace jednat osoba k tomu nikterak nezmocněná, osoba, která se neprokáže plnou mocí statutárního orgánu žadatele o dotaci, pak už vůbec nepřekvapí. Naopak překvapí to, že dotační případ, který by byl snadno řešitelný standardními nástroji danými právě samotným dotačním programem, alibisticky předají orgánům činným v trestním řízení. Přitom v případě náležitě prováděné kontroly a samotného principu zpětného proplácení již vydaných, prostavěných a prokazatelně zaplacených prostředků, možnosti krácení dotace či nařízení dodatečného daňového odvodu, by nemohlo dojít ke vzniku nějaké újmy na „veřejných prostředcích“. Pakliže z nějakého důvodu kontrola selže a ke vzniku újmy skutečně dojde, pak je odpovědnost kladena na ten nejzranitelnější článek, a tím je laická součást systému, kterou je vlastní žadatel o dotaci. Všichni ostatní, kteří se na tom podílejí, jsou profesionály, a měli by tedy uplatňovat příslušné správné a zákonné postupy.

Jak uvedl znalec: „*To, že systém je složitý, vede k tomu, že se na to navěšují různé agentury, které odčerpávají prostředky ze systému, jenž by měl dotacemi končit u osob, které o dotaci žádají, a přitom se největší tíže odpovědnosti klade na osoby, které jsou v tom největšími laiky. Je to od začátku špatně nastavené a vede to k tomu, že se zpětně nastavují pravidla a výklady pravidel, které byly však dopředu neznámé. Dá se říci, že společnost, která se chce zúčastnit řízení o udělení dotace, je v rukách projektanta a rozpočtáře, protože pokud*

tito dva to z nějakého důvodu udělají nadsazené, tak objednatel má smůlu. Vypracovává se řada rozpočtů, je na ně málo času a pak se vždycky dohodne nějaká cena a všichni se na tom snaží vydělat. To znamená, že se tlačí na subdodavatele, aby poskytli slevu, vznikají různé vícepráce, které se nesmějí podle pravidel ROP účtovat, ale zase se to musí někam účetně schovat, aby se to vykážalo tak, že je to možné proplatit v rámci dotace. V některých případech tak nebyla pravidla stanovena na začátku a ROP si na konci při kontrole proplacení dotace vytvářel svoje vlastní interní předpisy, kterými buď dotace krátil, nebo nutil žadatele splňovat něco, co se na začátku nevědělo a on to nebyl schopen splnit. Dělo se i to, že pokud se vysoutěžila nějaká konkrétní věc, která byla definována cenou nebo kvalitou, tak ta do stavby musela být zapracována a nešlo ji zaměnit, jinak nebyla tato částka způsobilá k proplacení dotace“.

Z toho plyne další otázka, na kterou soud nenašel v průběhu dokazování náležitou odpověď, resp. takovou odpověď, která by byla podložena provedenými důkazy. Proč jsou tak diametrálně odlišné hodnoty projektu rekonstrukce hotelu Palcát mezi znalcem a soutěží?

Soud předpokládá, že by to mohlo být z následujících důvodů:

- 1) znalec obvyklou hodnotu zakázky neurčil správně, nebo
- 2) mezi jednotlivými soutěžiteli musela existovat dohoda, že krom společnosti Daich nebude nikdo nabízet cenu nižší, než byla cena uvedená v zadání veřejné soutěže, nebo
- 3) všechny společnosti spíše nechtěly tuto zakázku realizovat a proto ji záměrně nadhodnotili, jen společnost Daich tak učinila nejméně
- 4) rozpočtáři a statutární zástupci všech zúčastněných společností udělali přibližně stejnou chybu, nebo použili příliš vysokou rizikovou přírážku

Jisté je jen to, že ve skutečnosti došlo k realizaci v zásadě celé zakázky (krom zmíněného pivovaru a tepelného čerpadla) v rozsahu, který je předmětem projektu. Společnost Jihostav Soběslav ji byla schopna realizovat za cenu cca 30 mil. Kč, což je hodnota zakázky, která dle znalce odpovídá jeho způsobu výpočtu reálné ceny (ale je zapotřebí si uvědomit, že zakázku realizovala společnost Jihostav Soběslav z vlastních peněz, logicky se proto musela snažit vše postavit s co nejmenšími náklady, prakticky bez jakékoli marže, což by za normálních okolností nedělala a účtované částky by byly jistě vyšší).

Soud při vědomí výše podrobně rozvedených skutečností činí následující závěr:

To, že slepý rozpočet ve výši přesahující částku 59 mil. Kč bez DPH, se kterým bylo osloveno celkem devět společností v rámci veřejné soutěže, byl v kontextu soutěže odpovídajícím (není prokázáno, že by tomu bylo jinak), dokládá fakt, že společností Daich nabídnutá cena byla z těchto pěti nabídek nejnižší. Je zřejmé, že i ony další společnosti vycházely při své nabídce z faktu, že v zadávacích podmínkách byla uvedena částka přesahující 59 mil. Kč bez DPH a zřejmě od ní odvozovaly své cenové nabídky. Tento slepý rozpočet s výkazem výměr pak nevypracovával nikdo z obžalovaných a soud nezjistil, že by obžalovaný M. ovlivnil výši předpokládané hodnoty zakázky. Současně je třeba konstatovat i to, že pokud by se úředníci ROP beze zbytku řídili vlastními pravidly uvedenými mj. v příručce pro žadatele, nikdy by takovýto rozpočet nemohli akceptovat (viz bod 4.4.8 – strana 43 příručky).

Pokud jde o zmíněné a znalcem posuzované rozpočty, které byly vydány společností Daich, s.r.o., pak nemají pro toto rozhodování význam z toho důvodu, že je čistě interní záležitostí každé ze společností, která se účastní takové veřejné soutěže, s jakou nabídkou se do této soutěže zapojí, není-li zjištěno, že nabídkové rozpočty byly výsledkem nějakých předchozích dohod, jejichž cílem bylo ovlivnění veřejné soutěže. Význam by to však logicky mělo, pokud by byly poznatky o spáchání jednání, jež naplňuje znaky skutkových podstat trestných činů sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě ve smyslu § 256 tr. zákoníku, nebo pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 tr. zákoníku. Pakliže bylo tím, kdo vypracovával příslušné rozpočty, zjištěno, že reálná částka, za kterou se dá dílo vyhotovit, je na úrovni zhruba 46.242.811 Kč včetně DPH, pak rozpočet č. 3 představující částku přes 70 mil. Kč včetně DPH, je tím rozpočtem, se kterým společnost Daich vyhrála veřejnou soutěž. Tato částka je totiž částkou 59.092.374 Kč plus 20 % DPH. Potom je lhostejné to, že se obviněnému Jiřímu K. jevila být částka, za kterou měla být pořízena rekonstrukce celého objektu za přehnaně vysokou, protože pro rozhodování o tom, kolik peněz ve skutečnosti bude z veřejných prostředků vyplaceno na rekonstrukci, byly podstatné faktury za realizované dílo. Tato fakturace by pak podléhala kontrole poskytovatele dotace. To samé je možné říci i ve vztahu k tomu faktu, že společnost Jihostav uzavřela se společností Daich smlouvu o dílo na cenu za dílo ve výši 52.092.374 Kč bez DPH (č.l. 1194 – 1199), což celkem představuje částku 62.510.849 Kč včetně DPH. To přesně odpovídá rozpočtu, který byl znalcem posuzován jako rozpočet č. 2, včetně početní chyby, která zatížila součet rozpočtovaných položek.

Z daného tedy jednoznačně vyplývá, že společnost Daich vypočetla částku, se kterou se přihlásí do veřejné soutěže o realizaci dodávky hotelu Palcát, s touto částkou pak tuto veřejnou soutěž vyhrála a odpočetla z ní 12 % marži, za níž zadala dodávku této stavby subdodavatelé v podobě společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o. Přitom bylo jisté, že společnost Daich na této zakázce významným způsobem vydělá, u společnosti Jihostav Soběslav to bylo velmi pravděpodobné, neboť reálná hodnota zakázky byla s největší pravděpodobností nižší. Tato skutečnost však sama o sobě nemůže být kladena k tíži těmto společnostem, neboť je logické a pochopitelné, že každý podnikatel podniká za účelem dosažení zisku, kterýžto účel mohl být v daném případě naplněn.

Když bylo zjištěno, že rozpočet vypracovávala osoba v tomto zdatná, neboť výkaz výměr a z nich vycházející rozpočet je nesporně výsledkem odborně odvedené práce, která byla architektem K. (minimálně) aprobovaná, a současně tento položkový rozpočet podléhal kontrole osobám, které měly na ROPu na starosti posuzování projektů včetně jejich rozpočtů, jež byly oprávněny si za tím účelem též najmout externí experty, pak nelze klást za vinu obžalovanému M., že rozpočet byl nadsazen a on o tom věděl. Pracovníci ROPu nevznesli žádné námitky proti formě, kvalitě a stanovené výši takového rozpočtu, v souladu s tímto stanoviskem bylo určeno, že výběrové řízení na zhotovitele díla bude směřováno na cenu díla ve výši převyšující 59 mil. Kč, přičemž výše takto stanovené hodnoty byla potvrzena ve výběrovém řízení, kde celkem pět uchazečů nabídlo ceny v rozmezí od 59 do 67 mil. Kč. Cena rekonstrukce se pak pohybovala v mezích, které obžalovaný M. při konzultacích s projektantem stanovil. Proto soud konstatuje, že **obžalovaný Tomáš M.** neučinil a ani nemohl učinit takové kroky, jež jsou popsány v obžalobě, a v nichž je shledáván zločin dotačního podvodu, resp. poškození finančních zájmů Evropské unie.

Je dále evidentní, že ani druhým ze žalovaných jednání obžalovaný M. nemohl ovlivnit či zařídít proces vedoucí z přiznání dotace na rekonstrukci hotelu Palcát. Jestliže totiž bylo kontrolou Regionálního operačního programu, resp. Úřadu regionální rady akceptováno finanční krytí projektu v podobě smlouvy o půjčce, o níž bylo, jak je výše uvedeno, konstatováno, že po celou dobu angažmá obviněného M. ve statutárních orgánech rozhodujících společností FM Tábor, s.r.o., a Palcát club & bar, s.r.o., byla tato smlouva platná a účinná a v té době byla pro ROP postačující pro závěr o tom, že je finanční krytí projektu zajištěno, pak ani toto jednání nelze mít za protiprávní. Z výpovědi svědka J. totiž vyplývá, že tento byl připraven v případě potřeby ze zůstatku na účtech dosahujících úrovně kolem 15 mil. Kč a z nemovitého majetku, jímž disponoval, generovat finanční prostředky, které by požadované finanční krytí ve výši až 77 mil. Kč byly schopny pokrýt. Proto ani obžalovaný M. nikoho neuváděl v omyl, když dokládal, že finanční krytí projektu má zajištěno, a na tom nic nemění ani snaha obžalovaného získat prostředky od banky, protože případný úvěr by pro něj měl nezanedbatelné výhody spočívající v tom, že by i nadále mohl rozhodovat o všem důležitém v hotelu. Jakákoli varianta jiného financování ze soukromých zdrojů pro něj nebyla pro nutnost převedení části obchodního podílu věřiteli a tím také nutnost konzultovat další postup s investorem žádoucí.

Jestliže nakonec nebyl úvěr poskytnut a obžalovaný si ze dvou nabízejících se možností vybral svědka J., pak důvod své volby dle přesvědčení soudu logicky vysvětlil. Ani z tohoto jednání nevyplývá nic, co by mohlo svědčit pro úmysl obžalovaného M. získat neoprávněně finanční prostředky z poskytované dotace. Bylo prokázáno výpovědí svědků K. i M., že vlastnit hotel a pozdvihnout jeho úroveň bylo snem obžalovaného. Tento rozhodně nehodlal případně poskytnutých finančních prostředků užít ke svému obohacení se, nýbrž jeho cílem bylo vytvořit čtyřhvězdičkový hotel v centru Tábora. Nejen že nechtěl žádnou škodu způsobit, fakticky k ní nemohlo ani dojít, protože projekt byl reálný, začal se realizovat a proplácení dotací je postaveno na principu zpětného zaplacení prokazatelně investovaných prostředků. Vše podléhá kontrolám, které se uplatnily i v tomto případě. Z toho plyne, že ani v tomto ohledu nelze konstatovat, že jednání, jež je obviněnému M. kladeno za vinu, bylo a je úmyslně zaviněným protiprávním jednáním. A protože součástí popisu skutku je i vyjádření protiprávnosti takového počínání, jež je ve skutku specifikováno, a v daném případě nebyla protiprávnost jednání obžalovaného a také jeho subjektivní stránka prokázána, shledal soud, že takto koncipovaný skutek se nestal a je dán důvod pro zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Stejně je nutno říci i u **obžalovaného Jiřího K.**, který se stal novým jednatelem společnosti Palcát club & bar, s.r.o., dne 20.1.2012. V jeho případě platí to, co již bylo uvedeno ohledně platnosti a neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 1.7.2010 a zabezpečení profinancování stavby atd. Ale tyto formální okolnosti, které vedly dle podepsaného soudu k nesprávnému vypovězení dotační smlouvy ze strany poskytovatele, nemohou být relevantní také proto, že bylo samotnou realitou prokázáno, že finanční krytí této stavby byl obviněný K. schopen zabezpečit. Plánovaná modernizace a rekonstrukce hotelu Palcát proběhla, byť jen v poněkud menším rozsahu, než bylo původně plánováno. A to, že k dalšímu průběhu rekonstrukce mohla být použita i za první etapu rekonstrukce vyplacená (pokud by vyplacena skutečně byla) dotace, a byl zde příslib svědka J., že rekonstrukci pomůže financovat (o tom ostatně sám tento svědek vypověděl), pak se obžalovaný K. ničeho protiprávního nedopustil. Je třeba si totiž uvědomit, jaké bylo přesně znění smlouvy o půjčce, která hovořila o poskytnutí částky až do 77 milionů Kč na požádání. A společnost Palcát club & bar, s.r.o.,

požádala společnost Jihostav Soběslav, s.r.o., o částku **37.149.588 Kč**, kterou v této úhrnné výši společnosti Palcát club& bar, s.r.o., vyfakturovala společnost Daich, s.r.o., a také jí byla zaplacená. Pokud by nedošlo k vypovězení dotační smlouvy ze strany poskytovatele dotace, pak by i nezmenšenou rekonstrukci objektu (tedy včetně pivovaru, který nakonec odmítl svědek J.), tak také tepelných čerpadel (které ani nebylo možno realizovat z důvodů statických) byl schopen po finanční stránce obžalovaný K. zajistit. Je v tomto směru již lhostejné, jakým způsobem k tomuto finančnímu zajištění došlo, neboť výsledek je zcela evidentní. Došlo k rekonstrukci hotelu Palcát, a to výhradně z finančních prostředků společnosti Jihostav Soběslav, s.r.o., nikoliv z finančních prostředků, které by pocházely od poskytovatele dotace.

To, že obžalovaný K. sám prohlásil, že stavební rozpočet modernizace hotelu Palcát byl nadhodnocen, neboť mu to bylo známo ze zkušeností, které měl ze stavební činnosti jako dlouholetý jednatel společnosti zabývající se stavebnictvím, ještě neznamená, že by jenom v tomto bylo z jeho strany činěno cokoliv, co by směřovalo ke spáchání zločinu dotačního podvodu, neboť tento v podstatě nastoupil do již rozběhlé investiční akce a do již schváleného dotačního projektu. Navíc je zřejmé, že kontrola, která by musela proběhnout ze strany ROP v případě proplacení požadované dotační částky, by musela posoudit soulad fakturovaných částek se skutečností a v tomto směru též znalec ing. Pokorný uvádí, že skutečně provedené práce na modernizaci a rekonstrukci hotelu Palcát zřejmě odpovídají projektu a plánovaným úkonům (s tou výhradou, že nemůže posoudit technologický postup při rekonstrukci, aniž by došlo k destrukci jednotlivých zrekonstruovaných částí stavby).

Krajský soud z uvedeného dovozuje, že ani v případě obžalovaného K. nelze uzavřít, že by jeho jednání v jakémkoli okamžiku naplnilo znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu dotačního podvodu ve stádiu pokusu, tak jak je v jeho případě žalováno, ale nejen to, nemůže být uzavřeno, že se vůbec dopustil popsaného jednání v úmyslu zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 tr. zákoníku spáchat, takže i v jeho případě platí, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán, tudíž bylo postupováno stejně jako v případě obžalovaného Tomáše M.

O náhradě škody rozhodováno nebylo, jelikož se s nárokem na její zaplacení se k trestnímu řízení nikdo nepřipojil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

V Táboře dne 2. srpna 2016

Mgr. Petr Černý, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Neuwirthová